

ORDENANÇA FISCAL GENERAL

Índex

Capítol I	NORMES TRIBUTÀRIES GENERALS	13
Article 1r.	Caràcter de l'Ordenança	
Article 2n.	Àmbit d'aplicació	
Article 3r.	Interpretació	
Capítol II	ELS TRIBUTS	13
<i>Secció 1ª:</i>	<i>CONCEPTE, FINALITATS I CLASSES DE TRIBUTS</i>	<i>13</i>
Article 4t.	Concepte, finalitats i classes de tributs	
Article 5è.	Principis de l'ordenació i aplicació del sistema tributari	
<i>Secció 2ª:</i>	<i>LA RELACIÓ JURIDICOTRIBUTÀRIA</i>	<i>14</i>
Article 6è.	La relació jurídic tributària	
Article 7è.	Indisponibilitat del crèdit tributari	
<i>Secció 3ª:</i>	<i>LES OBLIGACIONS TRIBUTÀRIES</i>	<i>14</i>
<i>Subsecció 1ª:</i>	<i>L'obligació tributària principal</i>	<i>14</i>
Article 8è.	Obligació tributària principal	
Article 9è.	Fet imposable	
Article 10è.	Acreditament i exigibilitat	
Article 11è.	Exempcions	
<i>Subsecció 2ª:</i>	<i>Altres obligacions tributàries materials</i>	<i>14</i>
Article 12è.	Obligacions entre particulars resultants del tribut	
Article 13è.	Obligacions tributàries accessòries	
Article 14è.	Interès de demora	
<i>Subsecció 3ª:</i>	<i>Obligacions tributàries formals</i>	<i>15</i>
Article 15è.	Obligacions tributàries formals	
<i>Secció 4a:</i>	<i>DRETS I GARANTIES DELS OBLIGATS TRIBUTARIS</i>	<i>16</i>
Article 16è.	Drets i garanties dels obligats tributaris	
<i>Secció 5a:</i>	<i>LES OBLIGACIONS I ELS DEURES DE L'ADMINISTRACIÓ TRIBUTÀRIA</i>	<i>17</i>
Article 17è.	Obligacions i deures de l'Administració tributària	
Capítol III	ELS OBLIGATS TRIBUTARIS	17
<i>Secció 1a:</i>	<i>CLASSES D'OBLIGATS TRIBUTARIS</i>	<i>17</i>
Article 18è.	Obligats tributaris	
Article 19è.	Subjecte passiu	
Article 20è.	Contribuent	
Article 21è.	Substitut	
Article 22è.	Obligats a repercutir i obligats a suportar la repercussió	
<i>Secció 2a:</i>	<i>SUCCESSORS</i>	<i>18</i>
Article 23è.	Successors de persones físiques	
Article 24è.	Successors de persones jurídiques i d'entitats sense personalitat	

<i>Secció 3a:</i>	<i>ELS RESPONSABLES</i>	19
Article 25è.	Responsabilitat tributària	
Article 26è.	Responsables solidaris	
Article 27è.	Responsables subsidiaris	
<i>Secció 4a:</i>	<i>LA CAPACITAT D'ACTUAR</i>	20
Article 28è.	Determinació de la capacitat d'actuar	
Article 29è.	Representants	
<i>Secció 5a:</i>	<i>EL DOMICILI FISCAL</i>	21
Article 30è.	Determinació del domicili fiscal	
Article 31è.	Residència a l'estranger	
Capítol IV	ELEMENTS DE QUANTIFICACIÓ DE L'OBLIGACIÓ TRIBUTÀRIA	21
Article 32è.	Base imposable: concepte i mètodes de determinació	
Article 33è.	Estimació directa	
Article 34è.	Estimació objectiva	
Article 35è.	Estimació indirecta	
Article 36è.	Base liquidable	
Article 37è.	Tipus de gravamen	
Article 38è.	Índexs i coeficients	
Article 39è.	Quota tributària	
Capítol V	EL DEUTE TRIBUTARI	23
<i>Secció 1a:</i>	<i>CONCEPTE</i>	23
Article 40è.	Deute tributari	
<i>Secció 2a:</i>	<i>EXTINCIÓ DEL DEUTE TRIBUTARI</i>	23
Article 41è.	Formes d'extinció del deute tributari	
Article 42è.	El pagament	
Article 43è.	Terminis de pagament	
Article 44è.	Persones que poden fer el pagament	
Article 45è.	Imputació de pagaments	
Article 46è.	Consignació del pagament	
<i>Secció 3a:</i>	<i>LA PRESCRIPCIÓ</i>	24
Article 47è.	Prescripció	
Article 48è.	Còmput dels terminis de prescripció	
Article 49è.	Interrupció dels terminis de prescripció	
Article 50è.	Extensió i efectes de la prescripció	
<i>Secció 4a:</i>	<i>ALTRES FORMES D'EXTINCIÓ</i>	26
Article 51è.	Normes generals de compensació	
Article 52è.	Compensació d'ofici	
Article 53è.	Compensació a instància de l'obligat tributari	
Article 54è.	Efectes de la compensació	
Article 55è.	Insolvència	
<i>Secció 5a:</i>	<i>LES GARANTIES</i>	28
Article 56è.	Dret de prelació de la Hisenda Municipal	
Article 57è.	Hipoteca legal tàcita	
Article 58è.	Afecció de béns	
Article 59è.	Mesures cautelars	
Article 60è.	Garanties per a l'ajornament o fraccionament del deute	

Capítol VI	PROCEDIMENTS TRIBUTARIS	28
Secció 1a:	<i>NORMES GENERALS</i>	28
Article 61è.	Deure d'informació i assistència als obligats tributaris	
Article 62è.	Consultes tributàries escrites	
Secció 2a:	<i>COL-LABORACIÓ SOCIAL EN L'APLICACIÓ DELS TRIBUTS</i>	29
Article 63è.	Àmbit de la col·laboració social	
Article 64è.	Obligacions d'informació	
Article 65è.	Caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària	
Secció 3a:	<i>UTILITZACIÓ DE NOVES TECNOLOGIES</i>	30
Article 66è.	Objecte i àmbit	
Article 67è.	Drets dels ciutadans i limitacions	
Article 68è.	Aplicacions sotmeses a aprovació	
Article 69è.	Validesa dels documents i de les còpies	
Article 70è.	Tramitació en representació dels contribuents	
Secció 4a:	<i>FASES DELS PROCEDIMENTS TRIBUTARIS</i>	30
Article 71è.	Formes d'iniciació	
Article 72è.	Desplegament de les actuacions i procediments tributaris	
Article 73è.	Finalització dels procediments tributaris	
Secció 5a:	<i>LIQUIDACIONS TRIBUTÀRIES</i>	31
Article 74è.	Liquidacions tributàries: concepte i classes	
Article 75è.	Competència	
Article 76è.	Notificació de les liquidacions tributàries	
Secció 6a:	<i>OBLIGACIÓ DE RESOLDRE I TERMINIS DE RESOLUCIÓ</i>	31
Article 77è.	Obligació de resoldre	
Article 78è.	Terminis de resolució	
Article 79è.	Efectes de la falta de resolució expressa	
Article 80è.	La caducitat	
Secció 7a:	<i>PROVA</i>	32
Article 81è.	Prova	
Article 82è.	Presumpcions en matèria tributària	
Secció 8a:	<i>NOTIFICACIONS</i>	33
Article 83è.	Notificacions en matèria tributària	
Article 84è.	Lloc de pràctica de les notificacions	
Article 85è.	Persones legitimades per rebre les notificacions	
Article 86è.	Notificació per compareixença	
Secció 9a:	<i>COMPROVACIÓ I INVESTIGACIÓ</i>	33
Article 87è.	Facultats de comprovació i investigació	
Article 88è.	Pla de control tributari	
Capítol VII	LA GESTIÓ TRIBUTÀRIA	34
Secció 1a:	<i>NORMES GENERALS</i>	34
Article 89è.	Actuacions de la gestió tributària	
Article 90è.	Formes d'iniciació	
Article 91è.	Declaració tributària	
Article 92è.	Autoliquidació	

<i>Secció 2a:</i>	<i>PADRONS, MATRÍCULES I REGISTRES</i>	35
Article 93è.	Àmbit i contingut	
Article 94è.	Formació	
Article 95è.	Aprovació i notificació	
Article 96è.	Altes i baixes: efectes	
<i>Secció 3a:</i>	<i>EXEMPCIONS, REDUCCIONS I BONIFICACIONS</i>	36
Article 97è.	Enunciació	
Article 98è.	Interpretació	
Article 99è.	Sol·licitud	
<i>Secció 4a:</i>	<i>PROCEDIMENTS DE GESTIÓ TRIBUTÀRIA</i>	36
Article 100è.	Procediments de gestió tributària	
Article 101è.	Procediment de devolució	
Article 102è.	Procediment iniciat mitjançant declaració	
Article 103è.	Procediment de verificació de dades	
Article 104è.	Procediment de comprovació de valors	
Article 105è.	Procediment de comprovació limitada	
Capítol VIII	INSPECCIÓ TRIBUTÀRIA	38
Article 106è.	Funcions i facultats	
Article 107è.	Procediment d'Inspecció	
Article 108è.	Actes d'Inspecció	
Article 109è.	Aplicació del mètode d'estimació indirecta	
Article 110è.	Conflicte en l'aplicació de la norma tributària	
Capítol IX	LA RECAPTACIÓ	40
<i>Secció 1a:</i>	<i>NORMES GENERALS</i>	40
Article 111è.	Disposició general	
Article 112è.	Paralització cautelar	
Article 113è.	Competència per al cobrament	
<i>Secció 2a:</i>	<i>MITJANS DE PAGAMENT</i>	40
Article 114è.	Enumeració	
Article 115è.	Diners de curs legal	
Article 116è.	Xecs	
Article 117è.	Ordres de transferència	
Article 118è.	Domiciliació en entitat financera	
Article 119è.	Domiciliacions fora de termini	
Article 120è.	Pagament amb targeta	
<i>Secció 3a:</i>	<i>AJORNAMENT I FRACCIONAMENT</i>	42
Article 121è.	Competència i terminis	
Article 122è.	Sol·licitud	
Article 123è.	Inadmissió de sol·licituds d'ajornament i fraccionament	
Article 124è.	Procediment	
Article 125è.	Garanties	
Article 126è.	Aval	
Article 127è.	Garanties no dineràries	
Article 128è.	Dispensa de garanties	
Article 129è.	Conseqüències de la manca de pagament	
<i>Secció 4a:</i>	<i>RECAPTACIÓ EN PERÍODE VOLUNTARI</i>	45
Article 130è.	Anuncis de cobrament	

Article 131è.	Terminis d'ingrés i ingressos fora de termini sense requeriment previ	
<i>Secció 5a:</i>	<i>RECAPTACIÓ EN PERÍODE EXECUTIU</i>	45
Article 132è.	Iniciació del període executiu	
Article 133è.	Iniciació del procediment de constrenyiment	
Article 134è.	Notificació de la provisió de constrenyiment	
Article 135è.	Oposició a la provisió de constrenyiment	
Article 136è.	Conservació d'actuacions	
Article 137è.	Acumulació de deutes	
Article 138è.	Costes del procediment	
Article 139è.	Suspensió	
Article 140è.	Execució de garanties	
Article 141è.	Diligència d'embargament	
Article 142è.	Quantia i prelatió de béns a embargar	
Article 143è.	Diligència d'embargament i anotació preventiva	
Article 144è.	Embargaments de béns o drets en entitats de crèdit o de dipòsit	
Article 145è.	Alienació dels béns embargats	
Article 146è.	Finalització del procediment de constrenyiment	
<i>Secció 6a:</i>	<i>DECLARACIÓ DE CRÈDITS INCOBRABLES</i>	49
Article 147è.	Concepte	
Article 148è.	Procediment	
Article 149è.	Efectes	
Article 150è.	Baixes per referència	
Article 151è.	Revisió d'insolvència i rehabilitació de crèdits incobrables	
Article 152è.	Baixes d'ofici	
<i>Secció 7a:</i>	<i>CONCURRÈNCIA DE PROCEDIMENTS</i>	49
Article 153è.	Procediments	
Article 154è.	Convenis	
Capítol X	INFRACCIONS I SANCIONS TRIBUTÀRIES	50
<i>Secció 1a:</i>	<i>DISPOSICIONS GENERALS</i>	50
Article 155è.	Principis de la potestat sancionadora en matèria tributària	
Article 156è.	Subjectes responsables de les infraccions i sancions tributàries	
Article 157è.	Infraccions tributàries: concepte i classes	
Article 158è.	Sancions tributàries: classes, graduació i no concurrència	
Article 159è.	Reducció de les sancions	
Article 160è.	Extinció de la responsabilitat derivada de les infraccions i de les sancions	
<i>Secció 2a:</i>	<i>CLASSIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS I SANCIONS TRIBUTÀRIES</i>	52
Article 161è.	Classificació de les infraccions tributàries	
Article 162è.	Infracció tributària per deixar d'ingressar el deute tributari que hagi de resultar d'una autoliquidació	
Article 163è.	Infracció tributària per no presentar de forma completa i correcta les declaracions o documents necessaris per a la pràctica de les liquidacions	
Article 164è.	Infracció tributària per l'obtenció indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut	
Article 165è.	Infracció tributària per sol·licitar indegudament devolucions	
Article 166è.	Infracció tributària per la sol·licitud indeguda de beneficis o incentius fiscals	
Article 167è.	Infracció tributària per la manca de presentació, dins de termini, d'autoliquidacions o declaracions sense perjudici econòmic	
Article 168è.	Infracció tributària per l'incompliment de l'obligació de comunicar el domicili fiscal	

Article 169è.	Infracció tributària per la presentació incorrecta d'autoliquidacions o declaracions sense que es produeixi perjudici econòmic	
Article 170è.	Infracció tributària per la contestació o presentació de forma incorrecta de requeriments individualitzats d'informació o declaracions d'informació exigides amb caràcter general	
Article 171è.	Infracció tributària per incompliment de les obligacions d'utilització del número d'identificació fiscal o d'altres números o codis	
Article 172è.	Infracció tributària per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària	
<i>Secció 3a:</i>	<i>PROCEDIMENT SANCIONADOR EN MATÈRIA TRIBUTÀRIA</i>	55
Article 173è.	Regulació i competència	
Article 174è.	Procediment sancionador	
Article 175è.	Suspensió de l'execució de les sancions	
Capítol XI	REVISIÓ D'ACTES EN VIA ADMINISTRATIVA	56
<i>Secció 1a:</i>	<i>DISPOSICIONS GENERALS</i>	56
Article 176è.	Contingut de la sol·licitud o de l'escrit d'iniciació	
<i>Secció 2a:</i>	<i>PROCEDIMENTS ESPECIALS DE REVISIÓ</i>	57
Article 177è.	Declaració de nul·litat de ple dret	
Article 178è.	Declaració de lesivitat d'actes anul·lables	
Article 179è.	Revocació dels actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions	
Article 180è.	Rectificació d'errors	
<i>Secció 3a:</i>	<i>DEVOLUCIÓ D'INGRESSOS INDEGUTS</i>	58
Article 181è.	Titulars i contingut del dret a devolució	
Article 182è.	Supòsits de devolució	
Article 183è.	Procediment per al reconeixement del dret a la devolució	
Article 184è.	Instrucció	
Article 185è.	Resolució	
Article 186è.	Execució	
Article 187è.	Altres normes aplicables	
<i>Secció 4a:</i>	<i>RECURSOS</i>	59
Article 188è.	Recurs d'alçada	
Article 189è.	Recursos contra autoliquidacions	
Article 190è.	Competències	
<i>Secció 5a:</i>	<i>SUSPENSIÓ</i>	60
Article 191è.	Suspensió	
<i>Secció 6a:</i>	<i>EL CONSELL TRIBUTARI</i>	61
Article 192è.	Naturalesa i funcions	
Article 193è.	Composició	
Article 194è.	Queixes i suggeriments	
<i>Secció 7a:</i>	<i>EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS</i>	61
Article 195è.	Resolucions administratives	
Article 196è.	Resolucions judicials	
<i>Secció 8a:</i>	<i>REEMBOSSAMENT DEL COST DE LES GARANTIES</i>	62
Article 197è.	Àmbit d'aplicació	
Article 198è.	Garanties, el cost de les quals és objecte de reembossament.	
Article 199è.	Determinació del cost	

Article 200è. Procediment

Disposició adicional

63

Disposició final

63

Ordenança fiscal general

Capítol I

NORMES TRIBUTÀRIES GENERALS

Art. 1r. Caràcter de l'Ordenança. 1. Aquesta Ordenança general es dicta a l'empara d'allò que disposa l'article 106.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, la Llei 1/2006, de 13 de març, per la que es regula el règim especial del municipi de Barcelona, la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general del règim sancionador tributari, el Reial decret 520/2005, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, el Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació i altres normes concordants.

2. Aquesta Ordenança conté els principis bàsics i les normes generals de la gestió, inspecció, recaptació i revisió de tots els tributs, que cal considerar amb caràcter general, com a parts integrants de les ordenances fiscals reguladores de cada tribut en tot allò que aquestes ordenances no regulin expressament.

Art. 2n. Àmbit d'aplicació. Les ordenances fiscals són d'aplicació en el terme municipal de Barcelona i s'han d'aplicar d'acord amb els criteris de residència efectiva i de territorialitat, segons escaigui.

Art. 3r. Interpretació. 1. Les normes tributàries s'interpretaran d'acord amb allò que disposa l'apartat 1 de l'article 3 del Codi Civil.

2. Les normes d'aquesta Ordenança s'hauran d'entendre, mentre els termes emprats no siguin definits per l'ordenament tributari, de conformitat amb el seu sentit jurídic, tècnic o usual, segons escaigui.

3. Per decret de l'Alcaldia, difós al públic mitjançant la seva inserció en el Butlletí Oficial de la Província, es poden emetre disposicions interpretatives i aclaridores pel que fa a aquesta Ordenança i a les ordenances reguladores de cada tribut.

4. No s'admetrà l'analogia per estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit del fet imposable o el de les exempcions, bonificacions i altres beneficis tributaris.

Capítol II

ELS TRIBUTS

Secció 1a: Concepte, finalitats i classes de tributs

Art 4t. Concepte, finalitats i classes de tributs. 1. Els tributs són els ingressos públics que consisteixen en prestacions pecuniàries exigides per l'administració tributària com a conseqüència de la realització del supòsit del fet al qual la llei vincula el deure de contribuir, amb la finalitat d'obtenir els recursos necessaris per al sosteniment de les despeses públiques. També podran utilitzar-se com a instruments de la política econòmica i atendre a la realització dels principis i finalitats continguts en la Constitució.

2. Els tributs es classifiquen en impostos, taxes i contribucions especials:

a) Els impostos són els tributs exigits sense contraprestació, el fet imposable dels quals és constituït per negocis, actes o fets que posen de manifest la capacitat econòmica del contribuent.

b) Les taxes són els tributs el fet imposable dels quals consisteix en la utilització privativa o

l'aprofitament especial del domini públic, la prestació de serveis o la realització d'activitats en règim de dret públic que es refereixin, afectin o beneficiïn de manera particular l'obligat tributari, quan els serveis o activitats no siguin de sol·licitud o recepció voluntària per als obligats tributaris o no es prestin o realitzin pel sector privat.

S'entendrà que els serveis es presten –o les activitats es realitzen– en règim de dret públic quan es portin a terme mitjançant qualsevol de les formes previstes en la legislació administrativa per a la gestió del servei públic i la seva titularitat correspongui a un ens públic.

c) Les contribucions especials són els tributs el fet imposable dels quals consisteix en l'obtenció per l'obligat tributari d'un benefici o d'un augment de valor dels seus béns com a conseqüència de la realització d'obres públiques o de l'establiment o ampliació dels serveis públics.

Art. 5è. Principis de l'ordenació i aplicació del sistema tributari. 1. L'ordenació del sistema tributari es basa en la capacitat econòmica de les persones obligades a satisfer els tributs, i en els principis de justícia, generalitat, igualtat, progressivitat, equitativa distribució de la càrrega tributària i no confiscabilitat.

2. L'aplicació del sistema tributari es basarà en els principis de proporcionalitat, eficàcia i limitació de costos indirectes derivats del compliment d'obligacions formals i ha d'assegurar el respecte dels drets i garanties dels obligats tributaris.

Secció 2a: La relació jurídicotributària

Art. 6è. La relació jurídicotributària. 1. La relació jurídicotributària és el conjunt d'obligacions i deures, drets i potestats originats per l'aplicació dels tributs.

2. Els elements de l'obligació tributària no poden ser alterats per actes o convenis dels particulars, els quals no produiran efectes davant l'Administració, sense perjudici de les seves conseqüències jurídicoprivades.

3. Els convenis o pactes municipals no poden incloure beneficis fiscals i en cap cas alteraran les obligacions tributàries que es derivin de la Llei o de les Ordenances Fiscals.

Art. 7è. Indisponibilitat del crèdit tributari. El crèdit tributari és indisponible llevat que la Llei estableixi una altra cosa.

Secció 3a: Les obligacions tributàries

Subsecció 1ª: L'obligació tributària principal

Art. 8è. Obligació tributària principal. L'obligació tributària principal consisteix a pagar la quota tributària.

Art. 9è. Fet imposable. 1. El fet imposable és el pressupòsit fixat per la Llei per configurar cada tribut, la realització del qual origina el naixement de l'obligació tributària principal.

2. La Llei pot completar la delimitació del fet imposable mitjançant la menció de supòsits de no subjecció.

Art. 10è. Acreditament i exigibilitat. 1. L'acreditament és el moment en què s'entén realitzat el fet imposable i en el qual es produeix el naixement de l'obligació tributària principal.

La data de l'acreditament determina les circumstàncies rellevants per a la configuració de l'obligació tributària, llevat que l'ordenança reguladora de cada tribut disposi una altra cosa.

2. L'ordenança reguladora de cada tribut establirà, quan ho disposi la llei, l'exigibilitat de la totalitat de la quota, o només una part, en un moment diferent al de l'acreditament del tribut.

Art. 11è. Exempcions. Són supòsits d'exempció aquells en què, encara que es realitza el fet imposable, la llei eximeix del compliment de l'obligació tributària principal.

Subsecció 2a: Altres obligacions tributàries materials

Art. 12è. Obligacions entre particulars resultants del tribut. 1. Són obligacions entre particulars resultants del tribut les que tenen per objecte una prestació de naturalesa tributària exigible entre obligats tributaris.

2. Entre d'altres, són obligacions d'aquest tipus les que es generen com a conseqüència d'actes de

repercussió.

Art. 13è. Obligacions tributàries accessòries. Tenen la naturalesa d'accessòries les obligacions de satisfer l'interès de demora, els recàrrecs per declaració extemporània i els recàrrecs del període executiu, com també les altres que imposi la Llei.

Art. 14è. Interès de demora. 1. És una prestació tributària accessòria que s'exigeix als obligats tributaris i als infractors com a conseqüència de la realització d'un pagament fora de termini o de la presentació d'una autoliquidació o declaració de la qual resulti una quantitat a ingressar una vegada finalitzat el termini establert en la normativa tributària, del cobrament d'una devolució improcedent o en la resta de casos previstos en la normativa tributària.

L'exigència de l'interès de demora tributari no requereix la intimació prèvia de l'Administració ni la concurrència d'un retard culpable en l'obligat.

2. L'interès de demora s'exigeix, entre d'altres, en els casos següents:

a) Quan finalitzi el termini de pagament en període voluntari d'una liquidació o d'una sanció sense que se n'hagi fet l'ingrés.

b) Quan finalitzi el termini establert per a la presentació d'una autoliquidació o d'una declaració sense que hagi estat presentada, o hagi estat presentada incorrectament, llevat el que disposa l'article 131è relatiu a la presentació de declaracions o autoliquidacions extemporànies sense requeriment previ.

c) Quan se suspengui l'execució de l'acte, excepte en el cas de recursos contra sancions, durant el temps que transcorri fins a l'acabament del termini de pagament en període voluntari obert per la notificació de la resolució que posi fi a la via administrativa.

d) Quan s'iniciï el període executiu, llevat quan sigui exigible el recàrrec executiu o el recàrrec de constrenyiment reduït.

e) Quan l'obligat tributari hagi obtingut una devolució improcedent.

3. L'interès de demora es calcula sobre l'import no ingressat en termini o sobre la quantia de la devolució cobrada improcedentment, i resulta exigible durant el temps en què s'estengui el retard de l'obligat, llevat allò previst a l'apartat següent.

4. No s'exigiran interessos de demora des del moment en què l'Administració tributària incompleixi, per causa que li sigui imputable, algun dels terminis fixats per resoldre fins que es dicti la resolució esmentada o s'interposi recurs contra la resolució presumpta. Entre d'altres supòsits, no s'exigiran interessos de demora a partir del moment en què s'incompleixin els terminis màxims per a notificar la resolució de les sol·licituds de compensació, l'acte de liquidació o les resolucions dels recursos administratius, sempre que, en aquest últim cas, s'hagi acordat la suspensió de l'acte recorregut.

Aquest últim apartat no s'aplicarà en cas d'incompliment del termini per resoldre les sol·licituds d'ajornament o fraccionament del pagament.

5. En els casos en què sigui necessària la pràctica d'una nova liquidació com a conseqüència d'haver estat anul·lada una altra liquidació per una resolució administrativa o judicial, es conservaran íntegrament els actes i tràmits no afectats per la causa d'anul·lació, amb el manteniment íntegre del seu contingut, i l'exigència de l'interès de demora sobre l'import de la nova liquidació. La data d'inici del còmput de l'interès de demora serà la del dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari de la liquidació anul·lada i es meritirà fins la data de la nova liquidació, sense que el final del còmput pugui ser posterior al termini màxim per a executar la resolució.

6. L'interès de demora és l'interès legal del diner vigent en el transcurs del període en què aquell interès resulti exigible, incrementat en un 25%, llevat que la Llei de pressupostos generals de l'Estat, n'estableixi un altre diferent.

Això no obstant, en els casos d'ajornament, fraccionament o suspensió de deutes garantits en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible és l'interès legal.

Subsecció 3a: Obligacions tributàries formals

Art. 15è. Obligacions tributàries formals. 1. Són obligacions tributàries formals les que, sense tenir caràcter pecuniari, són imposades per la normativa tributària als obligats tributaris, deutors o no del tribut.

2. A més de les que puguin legalment establir-se, els obligats tributaris, en les seves relacions amb la hisenda municipal, han de complir les obligacions següents:

a) Utilitzar el número d'identificació fiscal.

b) Presentar declaració del domicili fiscal.

- c) Presentar declaracions, autoliquidacions i comunicacions.
- d) Portar i conservar llibres de comptabilitat i registres, com també els programes, fitxers i arxius informàtics de suport i els sistemes de codificació utilitzats que permeten la interpretació de les dades.
- e) Expedir i lliurar factures o documents substitutius i conservar les factures, documents o justificants que tinguin relació amb les seves obligacions tributàries.
- f) Aportar a l'Institut Municipal d'Hisenda llibres, registres, documents o informació que l'obligat hagi de conservar en relació al compliment de les obligacions pròpies o de tercers, com també qualsevol dada, informe, antecedent o justificant amb transcendència tributària, a requeriment de l'Administració o en declaracions periòdiques. Quan la informació exigida es conservi en suport informàtic, caldrà subministrar-la en l'esmentat suport quan així fos requerit.
- g) Facilitar la pràctica d'inspeccions i comprovacions administratives.

Secció 4a: Drets i garanties dels obligats tributaris

Art. 16è. Drets i garanties dels obligats tributaris. Constitueixen drets dels obligats tributaris, entre d'altres, els següents:

- a) Dret a ser informat i assistit per l'Administració tributària sobre l'exercici dels seus drets i en el compliment de les seves obligacions tributàries.
- b) Dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut i les d'ingressos indeguts amb abonament de l'interès de demora previst en l'article 14è d'aquesta ordenança, sense necessitat de requerir-li-ho a l'Administració tributària.
- c) Dret al reembossament del cost dels avals i altres garanties aportats per suspendre l'execució d'un deute tributari, tan bon punt aquest sigui declarat improcedent per una sentència o una resolució administrativa ferma, amb abonament de l'interès legal sense necessitat de fer requeriment a l'efecte, així com dret a la reducció proporcional de la garantia aportada en els supòsits d'estimació parcial del recurs o de la reclamació interposada.
- d) Dret a utilitzar les llengües oficials a Catalunya, d'acord amb allò previst a l'ordenament jurídic.
- e) Dret a conèixer l'estat de tramitació dels procediments en què sigui part.
- f) Dret a conèixer la identitat de les autoritats i persones al servei de l'Administració tributària, sota la responsabilitat de les quals es tramiten els procediments tributaris en què tingui la condició d'interessat.
- g) Dret a sol·licitar certificació i còpia de les declaracions presentades per ells, com també a obtenir còpia segellada dels documents presentats davant l'Administració, sempre que l'aportin juntament amb els originals per a la seva compulsa, i dret a la devolució dels originals dels documents, en el supòsit que no hagin d'obrar a l'expedient.
- h) Dret a no aportar els documents ja presentats per ells mateixos i que es troben en poder de l'Administració actuant, sempre que l'obligat tributari indiqui el dia i procediment en què els va presentar.
- i) Dret al caràcter reservat de les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària, els quals únicament podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals aquesta Administració tingui encomanada i per a la imposició de sancions, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers amb l'excepció dels supòsits previstos per la Llei.
- j) Dret a ser tractat amb respecte i consideració pel personal al servei de l'Administració tributària.
- k) Dret a què les actuacions de l'Administració tributària que requereixen la seva intervenció es portin a terme de la forma menys onerosa, sempre que això no perjudiqui el compliment de les seves obligacions tributàries.
- l) Dret a formular al·legacions i a aportar documents que han de ser tinguts en compte pels òrgans competents en redactar la proposta de resolució corresponent.
- m) Dret a ser escoltat en el tràmit d'audiència amb caràcter previ a la proposta de resolució. Es podrà prescindir d'aquest tràmit quan es subscriuguin actes amb acord o quan en les normes reguladores del procediment estigui previst un tràmit d'al·legacions posterior a l'esmentada proposta. En aquest últim cas, l'expedient es posarà de manifest en el tràmit d'al·legacions que no podrà tenir una durada inferior a 10 dies ni superior a 15.
- n) Dret a ser informat dels valors dels béns immobles que hagin de ser objecte d'adquisició o transmissió.
- o) Dret a ser informat, al començament de les actuacions de comprovació o inspecció, sobre la naturalesa i l'abast d'aquestes actuacions, com també dels seus drets i obligacions en el curs de les actuacions, les quals s'han de desenvolupar en els terminis legalment establerts.
- p) Dret al reconeixement dels beneficis o règims fiscals aplicables.
- q) Dret a formular queixes i suggeriments en relació al funcionament de l'Administració tributària.

r) Dret a què les manifestacions amb rellevància tributària dels obligats es recullin a les diligències esteses als procediments tributaris.

s) Dret dels obligats a presentar davant l'Administració tributària la documentació que estimin convenient i que pugui ser rellevant per a la resolució del procediment tributari que s'estigui desenvolupant.

t) Dret a obtenir còpia, al seu càrrec, dels documents que integrin l'expedient administratiu en el tràmit de posada de manifest d'aquest expedient.

Aquest dret podrà exercir-se en qualsevol moment en el procediment de constreyniment.

Secció 5a: Les obligacions i els deures de l'Administració tributària

Art. 17è. Obligacions i deures de l'Administració tributària. 1. L'Administració tributària està subjecta al compliment de les obligacions de contingut econòmic establertes en la Llei general tributària. Tenen aquesta naturalesa l'obligació de realitzar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, a tornar ingressos indeguts, a reembossar els costos de les garanties i a satisfer interessos de demora, en els termes establerts a la Llei general tributària i a aquesta Ordenança.

2. L'Administració tributària està subjecta, també, als deures establerts a la Llei general tributària i a la present Ordenança en relació amb el desenvolupament dels procediments tributaris i en la resta de l'ordenament jurídic.

Capítol III

ELS OBLIGATS TRIBUTARIS

Secció 1a: Classes d'obligats tributaris

Art. 18è. Obligats tributaris. 1. Són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques i les entitats a les quals la normativa tributària imposa el compliment de les obligacions tributàries.

2. Pel que fa als tributs municipals, entre d'altres són obligats tributaris:

a) Els subjectes passius: contribuents i substituïts del contribuent.

b) Els obligats a repercutir.

c) Els obligats a suportar la repercussió.

d) Els successors.

e) Els beneficiaris de supòsits d'exempció, devolució o bonificacions tributàries, quan no siguin subjectes passius.

3. També tenen caràcter d'obligats tributaris les persones o entitats a les quals la normativa tributària imposa el compliment d'obligacions tributàries formals.

4. Tenen el caràcter d'obligats tributaris, en la regulació dels tributs en què així s'estableixi, les herències jacents, comunitats de béns i altres entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició.

5. També tenen el caràcter d'obligats tributaris els responsables als que es refereix l'article 25è. d'aquesta Ordenança.

6. La concurrència de diversos obligats tributaris en un mateix pressupost d'una obligació determinarà que quedin, davant l'Administració tributària, solidàriament obligats al compliment de totes les prestacions, llevat que per llei es disposi expressament una altra cosa.

Quan l'Administració solament conegui la identitat d'un titular, practicarà i notificarà les liquidacions tributàries a nom d'aquest titular, el qual quedarà obligat a satisfer-les si no sol·licita la seva divisió. A tal efecte, per a què procedeixi la divisió, el sol·licitant haurà de facilitar les dades personals i el domicili dels altres obligats al pagament, com també la proporció en què cadascun participi en el domini o dret transmès.

Art. 19è. Subjecte passiu. És subjecte passiu l'obligat tributari que, segons la Llei està obligat a complir l'obligació tributària principal, com també les obligacions formals que li són inherents, sigui com a contribuent o com a substituït seu.

No perdrà la condició de subjecte passiu qui hagi de repercutir la quota tributària a altres obligats, llevat que la llei de cada tribut disposi una altra cosa.

Art. 20è. Contribuent. 1. És contribuent el subjecte passiu que realitza el fet imposable.

Art. 21è. Substitut. És substitut del contribuent el subjecte passiu que, segons la Llei, està obligat a complir, en lloc del contribuent, l'obligació tributària principal, és a dir, el pagament de la quota tributària a la hisenda municipal, com també les obligacions formals que li són inherents.

El substitut podrà exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries satisfetes, llevat que la Llei indiqui una altra cosa.

Art. 22è. Obligats a repercutir i obligats a suportar la repercussió. 1. És obligat a repercutir la persona o entitat que, conforme a la Llei hagi de repercutir la quota tributària a altres persones o entitats i que, llevat que la Llei disposi una altra cosa, coincidirà amb aquell que realitza el fet imposable.

2. És obligat a suportar la repercussió la persona o entitat a qui, segons la Llei, s'hagi de repercutir la quota tributària, i que, llevat que la Llei disposi una altra cosa, coincidirà amb el destinatari de les operacions gravades. El repercutit no està obligat al pagament davant l'Administració tributària, però ha de satisfer al subjecte passiu l'import de la quota repercutida.

Secció 2a: Successors

Art. 23è. Successors de persones físiques. 1. A la mort dels obligats tributaris, les obligacions tributàries pendents es transmetran als hereus, sense perjudici del que estableix la normativa civil respecte de l'adquisició de l'herència.

Les referides obligacions tributàries es transmetran als legataris en les mateixes condicions que les establertes quan l'herència es distribueixi en llegats i en els supòsits en què s'institueixin llegats de part alíquota.

En cap cas es transmetran les sancions. Tampoc es transmetrà l'obligació del responsable, llevat que se li hagués notificat l'acord de derivació de responsabilitat abans de la seva mort.

2. No impedirà la transmissió als successors de les obligacions tributàries acreditades el fet que a la data de la mort del causant el deute tributari no estigués liquidat, cas en el qual les actuacions es portaran a terme amb qualsevol dels successors, i s'haurà de notificar la liquidació resultant de les esmentades actuacions a tots els interessats que constin a l'expedient.

3. Mentre es trobi l'herència jacent, el compliment de les obligacions tributàries del causant correspondrà al representant de l'herència jacent.

Les actuacions administratives que tinguin per objecte la quantificació, determinació i liquidació de les obligacions tributàries del causant hauran de realitzar-se o continuar-se amb el representant de l'herència jacent. Si a la finalització del procediment els hereus no fossin coneguts, les liquidacions s'hauran de realitzar a nom de l'herència jacent.

4. El procediment per a la recaptació davant els successors *mortis causa* és l'establert a l'article 177è. 1 de la Llei general tributària i 127 del Reglament general de recaptació.

Art. 24è. Successors de persones jurídiques i d'entitats sense personalitat. 1. Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la Llei limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, es transmetran a aquests, els quals quedaran solidàriament obligats fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui.

Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la Llei no limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, es transmetran íntegrament a aquests, els quals quedaran solidàriament obligats al seu compliment.

2. El fet que el deute tributari no estigui liquidat en el moment de produir-se l'extinció de la personalitat jurídica de la societat o entitat no impedeix la transmissió de les obligacions tributàries acreditades als successors, i les actuacions es poden realitzar amb qualsevol d'ells.

3. En els supòsits d'extinció o dissolució sense liquidació de societats mercantils, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats es transmetran a les persones o entitats que succeeixin o siguin beneficiàries de la corresponent operació. Aquesta norma també és aplicable a qualsevol supòsit de cessió global de l'actiu i passiu d'una societat mercantil.

4. En cas de dissolució de fundacions o entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats o fundacions es transmetran als destinataris dels béns i drets de les fundacions o als partícips o cotitulars de les esmentades entitats.

5. Les sancions que puguin procedir per les infraccions comeses per les societats i entitats a les

què es refereix aquest article seran exigibles als seus successors, en els termes establerts als apartats anteriors, fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui.

6. El procediment per a la recaptació davant els successors de persones jurídiques i entitats sense personalitat és l'establert a l'article 177è. 2 de la Llei general tributària i 127. 4 del Reglament general de recaptació.

Secció 3a: Els responsables

Art. 25è. Responsabilitat tributària. 1. La Llei podrà configurar com a responsables del deute tributari, juntament amb els deutors principals, altres persones o entitats, solidàriament o subsidiàriament. A aquests efectes, es consideraran deutors principals els obligats tributaris de l'apartat 2 de l'article 18è d'aquesta ordenança.

2. Llevat d'un precepte legal exprés en contra, la responsabilitat serà sempre subsidiària.

3. La responsabilitat comprèn la totalitat del deute tributari exigit en període voluntari.

Quan hagi transcorregut el termini voluntari de pagament concedit al responsable sense que hagi realitzat l'ingrés, s'iniciarà el període executiu i li seran exigits els recàrrecs i els interessos que procedeixin.

4. La responsabilitat no abastarà les sancions, llevat les excepcions que s'estableixen per Llei.

5. Llevat que una norma amb rang de llei disposi una altra cosa, la derivació de l'acció administrativa per exigir el pagament del deute tributari als responsables requerirà que l'Institut Municipal d'Hisenda dicti un acte administratiu en el qual, després d'audiència a l'interessat, es declari la responsabilitat i se'n determini l'abast.

Amb anterioritat a aquesta declaració, l'Institut Municipal d'Hisenda podrà adoptar les mesures cautelars de l'article 59è i realitzar actuacions d'investigació amb les facultats previstes en l'article 106è d'aquesta ordenança i l'article 162 de la Llei general tributària.

La derivació de l'acció administrativa als responsables subsidiaris requerirà la declaració prèvia de fallit del deutor principal i dels responsables solidaris.

6. Els responsables tenen dret de reembossament davant del deutor principal en els termes previstos a la legislació civil.

7. El procediment per exigir la responsabilitat és l'establert en els articles 174 a 176 de la Llei general tributària.

Art. 26è. Responsables solidaris. 1. En els supòsits de responsabilitat solidària previstos per les lleis, en cas de manca de pagament del deute pel deutor principal, sense perjudici de la responsabilitat d'aquest deutor, la Hisenda Municipal podrà reclamar als responsables solidaris el pagament del deute.

2. Són responsables solidaris del deute tributari, entre d'altres que puguin establir les lleis, les persones o entitats següents:

a) Les que siguin causants o col·laborin activament en la realització d'una infracció tributària. La seva responsabilitat també s'estendrà a la sanció.

b) Sense perjudici d'allò disposat en el paràgraf a) anterior, els partícips o cotitulars de les entitats a què es refereix l'article 18è. 4 d'aquesta ordenança, en proporció a les seves participacions respectives, de les obligacions tributàries materials de les entitats esmentades.

c) Les que succeeixin per qualsevol concepte en la titularitat o exercici d'explotacions o activitats econòmiques, per les obligacions tributàries concretes de l'anterior titular i derivades del seu exercici. La responsabilitat també s'estendrà a les obligacions derivades de la falta de pagament dels ingressos a compte practicats o que s'haurien hagut de practicar.

Qui pretengui adquirir la titularitat d'explotacions i activitats econòmiques i amb l'objecte de limitar la responsabilitat solidària, té dret, amb la conformitat prèvia del titular actual, a sol·licitar de l'Administració una certificació detallada dels deutes, sancions i responsabilitats tributaris derivats del seu exercici. L'Administració tributària ha d'expedir la certificació esmentada en el termini de tres mesos des de la sol·licitud. En aquest cas, la responsabilitat de l'adquiridor queda limitada als deutes, sancions i responsabilitats que aquesta conté. Si la certificació s'expedeix sense esmentar deutes, sancions o responsabilitats, o no es facilita en el termini assenyalat, el sol·licitant queda exempt de la responsabilitat.

Quan no s'hagi sol·licitat el certificat, la responsabilitat abastarà també les sancions imposades o que puguin imposar-se.

Aquesta responsabilitat no és aplicable als supòsits següents:

– Adquisicions d'elements aïllats, llevat que les esmentades adquisicions, realitzades per una o diverses persones o entitats, permetin continuar l'explotació o activitat.

- Successió *mortis causa*.
- Adquisició d'explotacions o activitats econòmiques pertanyents a un deutor concursat quan l'adquisició tingui lloc en un procediment concursal.

3. També són responsables solidaris del pagament del deute tributari pendent, fins l'import del valor dels béns o drets que s'haguessin pogut embargar o alienar per l'Administració tributària, les persones o entitats següents:

- a) Les que siguin causants o col·laborin en l'ocultació o transmissió de béns o drets de l'obligat al pagament amb la finalitat d'impedir l'actuació de l'Administració tributària.
- b) Les que, per culpa o negligència, incompleixen les ordres d'embargament.
- c) Les que, amb coneixement de l'embargament, la mesura cautelar o la constitució de la garantia, col·laborin o consentin l'aixecament dels béns o drets embargats o d'aquells béns o drets sobre els quals s'hagués constituït la mesura cautelar o la garantia.
- d) Les persones o entitats dipositàries dels béns del deutor que, una vegada rebuda la notificació de l'embargament, col·laborin o consentin en el seu aixecament.

Art. 27è. Responsables subsidiaris. Són responsables subsidiaris, entre d'altres que puguin establir les lleis, les persones o entitats següents:

- a) Sense perjudici d'allò que disposa el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 26è d'aquesta Ordenança, els administradors de fet o de dret de les persones jurídiques que, havent aquestes persones comès infraccions tributàries, no haguessin realitzat els actes necessaris que siguin de la seva incumbència per al compliment de les obligacions i deures tributaris; que haguessin consentit l'incompliment per part dels qui depenguin d'ells, o haguessin adoptat acords que possibilitessin les infraccions. La seva responsabilitat també s'estén a les sancions.
- b) Els administradors de fet o de dret d'aquelles persones jurídiques que hagin cessat en les seves activitats, per les obligacions tributàries acreditades d'aquestes que es trobin pendents en el moment del cessament, sempre que no haguessin fet el necessari per al seu pagament o haguessin adoptat acords o pres mesures causants de l'impagament.
- c) Els integrants de l'administració concursal i els liquidadors de societats i entitats en general que no haguessin realitzat les gestions necessàries per al compliment íntegre de les obligacions tributàries acreditades amb anterioritat a les esmentades situacions.
- d) Els adquirents de béns afectes al pagament del deute tributari en els termes de l'article 79è, de la Llei general tributària i 58è d'aquesta Ordenança.

Secció 4a: La capacitat d'actuar

Art. 28è. Determinació de la capacitat d'actuar. Pel que fa als tributs municipals, tenen capacitat d'actuar, a més de les persones a qui correspon d'acord amb les normes del dret, els menors d'edat i els incapacitats en les relacions tributàries resultants d'aquelles activitats l'exercici de les quals els sigui permès per l'ordenament jurídic, sense assistència de la persona que exerceixi la pàtria potestat o la tutela.

Art. 29è. Representants. 1. Pel que fa als obligats tributaris sense capacitat d'actuar, cal que actuïn en nom seu els seus representants legals.

2. En nom de les persones jurídiques actuaran les persones que siguin titulars dels òrgans als quals correspongui la seva representació per disposició de la llei o per acord vàlidament adoptat.

3. En els supòsits d'entitats, associacions, herències jacents i comunitats de béns que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptibles d'imposició, ha d'actuar en representació seva la persona que la posseeixi, sempre que l'acrediti fefaentment. En cas que no s'hagi designat cap representant, es considerarà com a tal el qui aparentment n'exerceixi la gestió o la direcció i, si no n'hi ha, qualsevol dels membres o partícips que integren o componen l'entitat o comunitat.

4. L'obligat tributari amb capacitat per a actuar pot fer-ho mitjançant un representant, el qual podrà ser un assessor fiscal, amb el qual es portaran a terme les actuacions administratives successives, llevat que ho manifesti altrament.

5. Per interposar recursos o reclamacions, desistir-ne, renunciar a drets, assumir o reconèixer obligacions en nom de l'obligat tributari, sol·licitar devolucions d'ingressos indeguts o reembossaments i en els restants supòsits en què sigui necessària la signatura de l'obligat tributari en els procediments regulats en els capítols VI a XI d'aquesta Ordenança, cal acreditar-ne la representació amb poder suficient, mitjançant un document públic o privat amb la signatura legitimada notarialment o amb la compareixença davant l'òrgan administratiu competent.

A aquests efectes seran vàlids els documents normalitzats de representació que aprovi l'Administració tributària.

6. Per als actes de mer tràmit, es presumeix concedida la representació.

7. Quan es presenti per mitjans telemàtics qualsevol document davant l'Administració tributària, el presentador haurà d'actuar amb la representació que sigui necessària en cada cas.

8. Quan concorrin diversos titulars en una mateixa obligació tributària, es presumirà atorgada la representació a qualsevol d'ells, llevat de manifestació en contrari. La liquidació que resulti de les esmentades actuacions s'haurà de notificar a tots els titulars de l'obligació.

9. La manca o la insuficiència de l'apoderament no impedirà de considerar realitzat l'acte del qual es tracti, sempre que se n'aporti l'apoderament o es corregeixi el defecte en el termini de deu dies que l'òrgan competent haurà de concedir amb aquesta finalitat.

10. Els obligats tributaris no residents a Espanya han de designar un representant amb domicili en territori espanyol a l'efecte de les seves relacions amb la Hisenda Municipal quan operin al territori espanyol a través d'un establiment permanent, quan ho estableixi expressament la normativa tributària o quan, per les característiques de l'operació o activitat realitzada o per la quantia de la renda obtinguda, així ho requereixi l'Administració tributària.

Secció 5a: El domicili fiscal

Art. 30è. Determinació del domicili fiscal. 1. A l'efecte tributari municipal, el domicili és:

a) Per a les persones físiques, el de la seva residència habitual.

En el cas de les persones físiques que desenvolupin principalment activitats econòmiques, l'Administració tributària municipal podrà considerar com a domicili fiscal el lloc on estigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció de les activitats. Si no es pogués determinar l'esmentat lloc, prevaldrà aquell on radiqui el major valor de l'immobilitzat en el qual es realitzin les activitats econòmiques.

b) Per a les persones jurídiques i les entitats a què es refereix l'apartat 4 de l'article 18è, el del seu domicili social, sempre que la gestió administrativa i la direcció dels negocis hi estiguin efectivament centralitzades. En cas contrari, serà el domicili on radiqui l'esmentada gestió o direcció.

Quan no es pugui determinar el lloc del domicili fiscal d'acord amb els criteris anteriors, prevaldrà aquell on radiqui el valor més elevat de l'immobilitzat.

2. Els obligats tributaris, els seus representants, administradors o apoderats, estan obligats a comunicar mitjançant declaració expressa el seu domicili fiscal a l'Administració tributària municipal, com també els canvis que es produeixin, canvis que no comportaran cap efecte davant l'Administració municipal fins que no es presenti la declaració esmentada.

La declaració de canvi de domicili a altres efectes administratius, com pot ser el padró d'habitants, no substitueix la declaració tributària expressa del canvi de domicili fiscal.

3. L'Administració tributària municipal podrà rectificar el domicili fiscal mitjançant la comprovació corresponent.

4. La pràctica de les notificacions es farà en el domicili fiscal de l'obligat tributari o, si escau, en l'assenyalat a l'efecte de notificació o en el dels seus representants legals o voluntaris. Tindrà plena validesa, amb caràcter general, la notificació practicada en el domicili de l'activitat de l'obligat tributari, o en l'últim consignat en un document de naturalesa tributària o relatiu a altres recursos de dret públic.

Art. 31è. Residència a l'estranger. 1. Els obligats tributaris que resideixen a l'estranger estan obligats a designar un representant amb domicili en el territori espanyol.

2. Les persones o entitats residents a l'estranger que exerceixin activitats en el terme municipal de Barcelona tenen el seu domicili fiscal en el lloc on radiquin la gestió administrativa efectiva i la direcció dels seus negocis.

Si no es pogués determinar l'esmentat lloc, prevaldrà aquell on radiqui el valor més elevat de l'immobilitzat.

Capítol IV

ELEMENTS DE QUANTIFICACIÓ DE L'OBLIGACIÓ TRIBUTÀRIA

Art. 32è. Base imposable: concepte i mètodes de determinació. 1. La base imposable és la magnitud dinerària o d'una altra naturalesa que resulta del mesurament o valoració del fet imposable.

2. L'ordenança fiscal reguladora de cada exacció estableix els mitjans i els mètodes per determinar-ne la base imposable d'acord amb els règims següents:

- a) Estimació directa.
- b) Estimació objectiva.
- c) Estimació indirecta.

3. El règim d'estimació directa és el que s'aplicarà amb caràcter general. Això no obstant, la Llei podrà establir els supòsits en què sigui d'aplicació el mètode d'estimació objectiva, que tindrà, en tot cas, caràcter voluntari per als obligats tributaris.

4. L'estimació indirecta tindrà caràcter subsidiari respecte dels altres mètodes de determinació i s'aplicarà quan es produeixi alguna de les circumstàncies previstes a l'article 35è d'aquesta Ordenança.

Art. 33è. Estimació directa. La determinació de les bases en règim d'estimació directa podrà utilitzar-se pel contribuent i per l'Administració segons el que disposi la normativa de cada tribut. A aquest efectes, l'Administració tributària utilitzarà les declaracions o documents presentats, les dades consignades en els llibres i registres comprovats administrativament i els altres documents, justificants i dades que tinguin relació amb els elements de l'obligació tributària.

Art. 34è. Estimació objectiva. L'estimació objectiva podrà utilitzar-se per a la determinació de la base imposable mitjançant l'aplicació de les magnituds, índexs, mòduls o dades previstes a la normativa de cada tribut.

Art. 35è. Estimació indirecta. 1. El mètode d'estimació indirecta s'aplicarà quan l'Administració tributària no pugui disposar de les dades necessàries per a la determinació completa de la base imposable com a conseqüència d'alguna de les circumstàncies següents:

- a) Falta de presentació de declaracions o presentació de declaracions incompletes o inexactes.
- b) Resistència, obstrucció, excusa o negativa a l'actuació inspectora.
- c) Incompliment substancial de les obligacions comptables o registrals.
- d) Desaparició o destrucció, fins i tot per motiu de força major, dels llibres i registres comptables o dels justificants de les operacions anotades en aquests registres.

2. Les bases o rendiments es determinaran mitjançant l'aplicació de qualsevol dels mitjans següents o d'uns quants d'ells conjuntament:

- a) Aplicació de les dades i antecedents disponibles que siguin rellevants a l'efecte.
- b) Utilització d'aquells elements que indirectament acreditin l'existència dels béns i de les rendes, així com dels ingressos, vendes, costos i rendiments que siguin normals en el respectiu sector econòmic, ateses les dimensions de les unitats productives o familiars que s'hagin de comparar en termes tributaris.
- c) Valoració de les magnituds, índexs, mòduls o dades que concorrin en els respectius obligats tributaris, segons les dades o antecedents que es posseeixin de supòsits similars o equivalents.

3. Quan resulti aplicable el mètode d'estimació indirecta, es seguirà el procediment previst a l'article 109è d'aquesta Ordenança.

Art. 36è. Base liquidable. La base liquidable és el resultat de practicar a la base imposable, si escau, les reduccions establertes per la Llei.

Art. 37è. Tipus de gravamen. 1. El tipus de gravamen és la xifra, coeficient o percentatge que s'aplica sobre la base liquidable per obtenir la quota íntegra.

2. Els tipus poden ser específics o percentuals i s'hauran d'aplicar segons disposi cada ordenança fiscal a cada unitat, conjunt d'unitats o tram de base liquidable.

El conjunt de tipus de gravamen aplicables a les diferents unitats o trams de base liquidable es denomina tarifa.

3. L'ordenança, d'acord amb allò determinat a la Llei, podrà preveure l'aplicació d'un tipus zero, així com de tipus reduïts o bonificats.

Art. 38è. Índexs i coeficients. 1. Els índexs i coeficients són els factors aplicables a la base liquidable o a la tarifa, dins els límits legalment establerts, d'acord amb determinades característiques associades al fet imposable.

2. Quan la corresponent ordenança fiscal estableixi l'aplicació d'índexs d'acord amb la via pública en la qual es produeixi el fet imposable, cal aplicar les categories de vies públiques d'acord amb la classificació aprovada, la qual constituirà l'annex de l'esmentada Ordenança.

Els carrers que no figurin en la classificació es consideren de categoria fiscal "D", llevat que l'Ordenança corresponent disposi una altra cosa.

Art. 39è Quota tributària. 1. La quota íntegra es determinarà d'acord amb:

- a) Els tipus de gravamen aplicables, les tarifes, la quantia fixa assenyalada o l'aplicació conjunta d'alguns d'aquests sistemes.
 - b) Els factors correctors que, en cada cas, estableix cada ordenança.
2. La quota líquida serà el resultat d'aplicar sobre la quota íntegra les deduccions i bonificacions que hi siguin aplicables.

Capítol V

EL DEUTE TRIBUTARI

Secció 1a: Concepte

Art. 40è. Deute tributari. 1. El deute tributari és constituït per la quota o quantitat a ingressar que resulti de l'obligació tributària principal.

2. Si escau, també poden formar part del deute tributari:

- a) L'interès de demora.
- b) Els recàrrecs sobre els ingressos corresponents a les autoliquidacions, declaracions-liquidacions i declaracions presentades fora de termini, sense requeriment previ.
- c) Els recàrrecs del període executiu .
- d) Els recàrrecs exigibles legalment sobre les bases o quotes.

3. Les sancions tributàries no formen part del deute tributari, però en la seva recaptació s'aplicaran les normes incloses en el capítol IX d'aquesta Ordenança.

Secció 2a: Extinció del deute tributari

Art. 41è. Formes d'extinció del deute tributari. 1. El deute tributari s'extingirà per:

- a) Pagament
- b) Prescripció
- c) Compensació
- d) Insolvència definitiva
- e) Condonació

El pagament, la compensació, la deducció sobre transferències o la condonació tindran efectes alliberadors exclusivament per l'import pagat, compensat, deduït o condonat.

2. Els deutes només poden ser objecte de condonació, rebaixa o perdó en virtut de llei, en la quantia i amb els efectes que, si escau, aquesta llei determini.

Art. 42è. El pagament. 1. El deute tributari s'ha de satisfer en els terminis i en la forma que preceptui cada ordenança fiscal, i si no hi és previst, segons aquesta Ordenança fiscal general i amb els mitjans de pagament que enumera l'article 114è. d'aquesta Ordenança.

2. S'entén que un deute tributari s'ha pagat en efectiu quan se n'ha ingressat l'import a Tresoreria o a les entitats col·laboradores autoritzades que tinguin competència per admetre'l.

3. Per tal que el pagament produeixi els efectes que li són propis, cal que cobreixi la totalitat del deute, llevat que se n'hagi concedit el fraccionament.

Art. 43è. Terminis de pagament. 1. El pagament s'ha de fer en els terminis establerts en cada ordenança fiscal específica. Quan no hi estiguin, els terminis de pagament seran els següents:

a) El pagament en període voluntari de les quotes procedents de padró, en el termini de dos mesos.

b) El pagament en període voluntari de les quotes resultants de liquidacions, s'haurà de fer en els terminis següents:

– Si la notificació de la liquidació s'efectua entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 del mes posterior o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

– Si la notificació de la liquidació es realitza entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 5 del segon mes posterior o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

c) El pagament en període voluntari de les quotes resultants de les autoliquidacions, en el termini d'un mes a comptar des del dia en què es produeix l'acreditació.

2. Cal pagar les taxes per serveis en el mateix moment de la prestació del servei o en els terminis establerts per l'ordenança respectiva.

3. Pels deutes tributaris liquidats per l'Ajuntament que no han estat satisfets en el període voluntari s'iniciarà el període executiu i la seva recaptació s'efectuarà per la via de constrenyiment.

4. El termini de pagament una vegada iniciat el període executiu i notificada la provisió de constrenyiment serà:

– Si la notificació de la provisió es realitza entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 de l'esmentat mes o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

– Si la notificació de la provisió es realitza entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 5 del mes següent o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

5. En el supòsit que s'hagi concedit un ajornament o fraccionament del pagament, cal atènyer-se a allò que disposen els articles 122è i següents d'aquesta Ordenança.

Art. 44è. Persones que poden fer el pagament. 1. Pot fer el pagament del deute tributari qualsevol persona, tant si té interès pel compliment de l'obligació com si no en té, i tant si el deutor el coneix i l'aprova com si l'ignora.

2. En cap cas, el tercer que pagui el deute està legitimat per exercir davant l'Administració els drets que corresponguin a la persona obligada a fer el pagament, independentment de les accions de repetició que hi siguin procedents d'acord amb el dret privat. També podrà exercitar els drets que es derivin, al seu favor, exclusivament de l'acte de pagament.

3. A l'efecte d'allò que disposa el paràgraf anterior, no té la condició de tercer el successor del deute tributari que pagui els deutes liquidats a nom del subjecte passiu anterior.

Art. 45è. Imputació de pagaments. 1. Els deutes tributaris són autònoms.

2. El deutor amb diversos deutes pendents pot imputar el pagament en període voluntari al deute o als deutes que determini lliurement.

3. En aquells casos d'execució forçosa en què s'hagin acumulat diversos deutes del mateix obligat tributari i no es puguin satisfer totalment, cal aplicar el pagament al crèdit més antic. L'antiguitat es determinarà d'acord amb la data en què cada deute ha estat exigible.

4. El cobrament d'un deute de venciment posterior no extingeix el dret de l'Administració a percebre els anteriors que estiguin pendents.

Art. 46è. Consignació del pagament. Els obligats tributaris podran consignar l'import del deute tributari i les costes acreditades a la Tresoreria Municipal amb efectes suspensius.

Secció 3a: La prescripció

Art. 47è. Prescripció. Prescriuen als quatre anys els drets següents:

a) El dret de l'Ajuntament a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent.

b) El dret de l'Ajuntament per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats.

c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties.

d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties.

Art. 48è. Càlcul dels terminis de prescripció. 1. El termini de prescripció es comença a computar, en els diferents supòsits previstos per l'article anterior, de la manera següent:

a) El dret de l'Ajuntament a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent, des del dia següent a aquell en què acabi el termini per presentar la corresponent declaració o autoliquidació.

b) El dret per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats o autoliquidats, des del dia següent a la data en què acabi el termini de pagament en període voluntari.

c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions

d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties, des del dia següent a aquell en què finalitzi el termini per a sol·licitar la devolució; o, en defecte de termini, des del dia següent a aquell en què la devolució es va poder sol·licitar; des del dia següent a la data en què es va realitzar l'ingrés indegut o des del dia següent a la finalització del termini per presentar l'autoliquidació si l'ingrés indegut es va realitzar dintre de aquest termini; o des del dia següent a aquell en què sigui ferma la sentència o resolució administrativa que declari totalment o parcialment improcedent l'acte impugnat.

d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties, des del dia següent a aquell en què finalitzin els terminis per efectuar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, o des del dia següent a la data de notificació de l'acord de reconeixement del dret a percebre la devolució o el reembossament del cost de les garanties.

2. El termini de prescripció per a exigir l'obligació de pagament als responsables solidaris s'iniciarà des del dia següent a l'acabament del termini de pagament en període voluntari del deutor principal.

En el cas dels responsables solidaris previstos a l'apartat 3 de l'article 26è, el termini de prescripció s'iniciarà en el moment en què concorrin els fets que constitueixin el pressupost de la responsabilitat.

En el cas dels responsables subsidiaris, el termini de prescripció s'iniciarà des de la data de notificació de l'última actuació recaptatòria practicada al deutor principal o a qualsevol dels responsables solidaris.

Art. 49è. Interrupció dels terminis de prescripció. 1. El termini de prescripció del dret de l'Ajuntament a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent s'interromprà per les següents accions:

a) Per qualsevol acció administrativa feta amb coneixement formal de l'obligat tributari que condueixi al reconeixement, regularització, inspecció, assegurament, comprovació i liquidació de tots o part dels elements de l'obligació tributària.

S'entendrà no produïda la interrupció del còmput de la prescripció quan, començades les actuacions inspectores, aquestes actuacions se suspenguin més de sis mesos per motius no atribuïbles a l'obligat tributari.

b) Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol mena, per les actuacions realitzades amb coneixement formal de l'obligat tributari en el decurs de les reclamacions i recursos, per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció penal o per la presentació de denúncia davant el Ministeri Fiscal, com també per la recepció de la comunicació d'un òrgan jurisdiccional en la que s'ordini la paralització del procediment administratiu en curs.

c) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari dirigida a la liquidació o autoliquidació del deute.

2. El termini de prescripció del dret de l'Ajuntament per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats s'interromprà per les accions següents:

a) Per qualsevol acció administrativa realitzada amb coneixement formal de l'obligat tributari, dirigida de forma efectiva a la recaptació del deute tributari.

b) Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol mena, per les actuacions realitzades amb coneixement formal de l'obligat tributari en el decurs de les reclamacions i recursos, per la declaració del concurs del deutor o per l'exercici d'accions civils o penals dirigides al cobrament del deute tributari, com també per la recepció de la comunicació d'un òrgan jurisdiccional en la qual s'ordini la paralització del procediment administratiu en curs.

c) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari dirigida al pagament o extinció del deute tributari.

3. El termini de prescripció del dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties s'interromprà per les accions següents:

a) Per qualsevol acte fefaent de l'obligat tributari que pretengui la devolució, el reembossament del cost de les garanties o la rectificació de la seva autoliquidació.

b) Per la interposició, tramitació o resolució de reclamacions o recursos de qualsevol mena.

4. El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties, s'interromprà per les accions següents:

a) Per qualsevol acció administrativa dirigida a efectuar la devolució o el reembossament.

b) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari per la qual exigeixi el pagament de la devolució o el reembossament.

c) Per la interposició, tramitació o resolució de reclamacions o recursos de qualsevol mena.

5. Produïda la interrupció, s'iniciarà de nou el còmput del termini de prescripció a partir de la data

d'interrupció, llevat d'allò que estableixen els apartats 6è a 9è d'aquest article.

6. Quan el termini de prescripció s'hagués interromput per la interposició de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa, o per l'exercici d'accions civils o penals, el còmput del termini de prescripció s'iniciarà de nou quan l'Administració tributària rebi la notificació de la resolució ferma que posi fi al procés judicial.

7. Quan el termini de prescripció s'hagués interromput per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció competent o la presentació de denúncia davant el Ministeri Fiscal, el còmput del termini de prescripció s'iniciarà de nou quan l'Administració tributària rebi la notificació del Ministeri Fiscal retornant l'expedient.

8. Quan el termini de prescripció s'hagués interromput per la recepció d'una comunicació judicial de paralització del procediment, el còmput del termini de prescripció s'iniciarà de nou quan l'Administració tributària rebi la notificació de la resolució que aixequi la paralització.

9. Quan el termini de prescripció s'hagués interromput per la declaració del concurs del deutor, el còmput del termini de prescripció començarà de nou en el moment de l'aprovació del conveni concursal pels deutes no sotmesos al mateix. Respecte dels deutes sotmesos al conveni concursal, el còmput del termini de prescripció començarà de nou quan aquells deutes siguin exigibles al deutor. Si el conveni no fos aprovat, el termini es reiniciarà quan es rebi la resolució judicial ferma que assenyali l'esmentada circumstància.

10. Interromput el termini de prescripció per a un obligat tributari, l'esmentat efecte es fa extensiu a la resta d'obligats, inclosos els responsables. Si l'obligació és mancomunada i únicament es reclama a un dels obligats tributaris la part que li correspon, el termini no s'interromp per als altres obligats.

Si existeixen diversos deutes liquidats a càrrec d'un mateix obligat al pagament, la interrupció de la prescripció solament afectarà el deute a què es refereix.

Art 50è. Extensió i efectes de la prescripció. 1. La prescripció guanyada aprofita per igual a tots els obligats al pagament del deute tributari, llevat d'allò que disposa l'apartat 10è de l'article anterior.

2. La prescripció s'aplicarà d'ofici, inclosos els casos en què s'hagi pagat el deute tributari, sense necessitat que la invoqui o excepcioni l'obligat tributari.

3. La prescripció guanyada extingeix el deute tributari.

4. Les obligacions formals vinculades a altres obligacions tributàries de l'obligat tributari únicament podran exigir-se mentre no hagi expirat el termini de prescripció del dret per a determinar aquestes últimes.

Secció 4a: Altres formes d'extinció

Art. 51è. Normes generals de compensació. 1. Els deutes tributaris, en període voluntari o executiu de recaptació, es podran extingir totalment o parcialment per compensació amb els crèdits següents:

a) Els reconeguts per un acte administratiu ferm a favor de l'obligat tributari en concepte de devolucions d'ingressos indeguts per qualsevol tribut.

b) Altres crèdits reconeguts per un acte administratiu a favor de l'obligat tributari.

2. La compensació es pot fer d'ofici o a instància de part.

Art. 52è. Compensació d'ofici. 1. L'Administració tributària municipal compensarà d'ofici els deutes tributaris que es trobin en període executiu. La compensació es produirà en el moment d'inici del període executiu o quan es compleixen els requisits exigits pels deutes i els crèdits, si aquest moment fos posterior.

2. Durant el termini d'ingrés en període voluntari es compensaran d'ofici les quantitats a ingressar i a retornar que resultin d'un mateix procediment de comprovació limitada o d'inspecció o d'una nova liquidació per haver estat anul·lada una altra anterior per resolució administrativa o judicial.

3. Els deutes a favor de l'Ajuntament de Barcelona, quan el deutor sigui un ens de dret públic, seran compensables d'ofici una vegada transcorregut el termini d'ingrés en període voluntari.

Art. 53è. Compensació a instància de l'obligat tributari. 1. L'obligat tributari podrà sol·licitar la compensació dels deutes tributaris que es trobin tant en període voluntari com en període executiu de pagament. La sol·licitud de compensació ha de recollir les dades següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de l'obligat al pagament i, si s'escau, de la persona que el representi.

b) Deute tributari la compensació del qual es sol·licita, amb indicació almenys de l'import, concepte i data de venciment del termini d'ingrés en període voluntari.

c) Crèdit contra l'Ajuntament la compensació del qual s'ofereix i import i naturalesa d'aquest crèdit.

d) Declaració expressa de no haver cedit el crèdit.

e) Lloc, data i signatura del sol·licitant.

2. A la sol·licitud de compensació, s'hi han d'adjuntar els documents següents:

a) Si el deute tributari la compensació del qual es sol·licita ha estat determinat mitjançant autoliquidació, el model oficial d'aquesta degudament emplenat, o bé, en el seu defecte, la indicació de la identificació del document i data de pagament.

b) Certificació en la qual es reflecteixi l'existència del crèdit reconegut, pendent de pagament, la data del seu reconeixement i la suspensió, a instància de l'interessat, dels tràmits per al seu abonament mentre no es comuniqui la resolució del procediment de compensació.

3. Si la sol·licitud de compensació es presenta en període voluntari i en acabar el termini està pendent de resolució, no s'iniciarà el període executiu del deute que concorre amb el crèdit ofert. Tanmateix, s'acreditarà l'interès de demora que pugui correspondre, si s'escau, fins a la data del reconeixement del crèdit.

Si la sol·licitud es presenta en període executiu, es suspendran cautelament les actuacions de cobrament fins a la resolució de la sol·licitud.

4. L'extinció del deute tributari es produeix en el moment de la presentació de la sol·licitud o quan es compleixin els requisits exigits per als deutes i crèdits, si aquest moment fos posterior. L'acord de compensació declararà l'esmentada extinció.

5. Si la sol·licitud no reuneix els requisits o no s'adjunten els documents indicats en l'apartat 2 d'aquest article, es requerirà el sol·licitant perquè, en un termini de 10 dies, esmeni la falta o adjunti els documents preceptius, amb la indicació que si no ho fa així se'l considerarà desistit de la seva sol·licitud.

En particular, si la sol·licitud s'ha presentat en el període voluntari d'ingrés, se l'advertirà que, si el termini d'ingrés ha transcorregut en acabar el termini assenyalat en el paràgraf anterior sense que s'hagi fet el pagament ni aportat els documents, s'exigirà el deute per la via de constrenyiment amb els recàrrecs i interessos corresponents.

6. Si la compensació es denega i aquesta s'ha sol·licitat en període voluntari, el deute s'ha de satisfer juntament amb els interessos de demora, acreditats fins a la data de la resolució, en el termini establert en l'article 43è de la present Ordenança. Un cop acabat el termini esmentat, si no es produeix l'ingrés, s'exigirà el deute pendent per la via de constrenyiment.

Si la compensació s'ha sol·licitat en període executiu i és denegada, s'iniciarà o es continuarà el procediment de constrenyiment.

7. La resolució de les sol·licituds de compensació s'ha de dictar en el termini de sis mesos a comptar des del dia de presentació de la sol·licitud al Registre General.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat cap resolució, la sol·licitud es podrà considerar desestimada en la forma i amb els efectes previstos en l'article 43è de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Art. 54è. Efectes de la compensació. 1. Un cop acordada la compensació, el crèdit i el deute queden extingits en la quantitat concurrent.

2. Com a conseqüència d'allò que disposa l'apartat anterior, l'Administració ha de dictar l'acord pel qual es declari extingit el crèdit compensat, ha de lliurar a l'interessat el justificant corresponent de l'extinció del deute tributari i ha de practicar les operacions comptables que siguin necessàries.

3. Quan el crèdit sigui superior a l'import del deute tributari, l'Administració municipal ha de practicar la liquidació minorant el crèdit i expressant la quantia del romanent a favor de l'interessat.

4. Quan el crèdit sigui inferior a l'import del deute tributari, la part de deute tributari no compensada seguirà el règim ordinari, i es procedirà al constrenyiment, si no és ingressada en el termini establert en l'article 43è d'aquesta Ordenança, o es continuarà el procediment, si el deute ja estava contret.

Art. 55è. Insolvència. 1. Els deutes que no s'han pogut fer efectius per insolvència provada, total o parcial, dels obligats tributaris i els responsables restants, s'han de declarar provisionalment extingits en la quantia procedent mentre no es rehabilitin en els terminis de prescripció, d'acord amb l'article 151è. d'aquesta Ordenança.

2. Si un cop vençut el termini de prescripció el deute no ha estat rehabilitat, queda definitivament extingit.

Secció 5a: Les garanties

Art. 56è. Dret de prelació de la Hisenda Municipal. 1. La Hisenda Municipal gaudeix del dret de prelació per al cobrament dels crèdits tributaris vençuts i no satisfets, sempre que hi concorri amb creditors que no siguin de domini, penyora, hipoteca o qualsevol altre dret real degudament inscrit en el registre corresponent abans de la data en què s'hi ha consignat el dret de la Hisenda Municipal.

2. En el cas de conveni concursal, els crèdits tributaris als quals afecti el conveni es sotmetran al que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Art. 57è Hipoteca legal tàcita. En les exaccions que graven periòdicament els béns o els drets inscriptibles en un registre públic o els seus productes directes, certs o presumptes, la Hisenda Municipal tindrà preferència sobre qualsevol altre creditor o adquiridor, encara que aquests hi hagin inscrit els seus drets, per cobrar els deutes acreditats i no satisfets corresponents a l'any natural en el qual té lloc l'acció administrativa de cobrament i a l'any immediatament anterior.

Art. 58è. Afecció de béns. 1. Els adquiridors de béns afectes per llei al pagament del deute tributari respondran subsidiàriament amb aquests béns, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga.

2. Els béns i drets transmesos estan afectes a la responsabilitat del pagament de les quantitats, liquidades o no, corresponents als tributs que gravin les esmentades transmissions, qualsevol qui en sigui el posseïdor, llevat que aquest posseïdor resulti ser un tercer protegit per la fe pública registral o es justifiqui l'adquisició dels béns amb bona fe i just títol.

Art. 59è. Mesures cautelars. 1. Per assegurar el cobrament del deute tributari, la Hisenda municipal podrà adoptar mesures cautelars de caràcter provisional quan existeixen indicis racionals que l'esmentat cobrament es pugui veure frustrat o greument dificultat.

La mesura cautelar haurà de ser notificada a l'interessat de manera motivada.

2. Les mesures cautelars hauran de ser proporcionades al dany que es pretén evitar i en la quantia estrictament necessària per assegurar el cobrament del deute. En cap cas s'adoptaran mesures que puguin produir un perjudici de difícil o impossible reparació.

3. Les mesures cautelars podran consistir en:

a) La retenció del pagament de devolucions.

b) L'embargament preventiu de béns i drets, del qual es practicarà anotació preventiva en el Registre corresponent.

c) La prohibició d'alienar, gravar o disposar de béns i drets.

d) Qualsevol altra legalment prevista.

Els efectes seran els establerts a l'article 81è de la Llei general tributària.

Art. 60è. Garanties per a l'ajornament o fraccionament del deute. Quan s'acordi el fraccionament o l'ajornament del deute, l'Administració tributària municipal podrà exigir la constitució de garanties establertes en l'article 125è i següents de la present Ordenança.

Capítol VI

PROCEDIMENTS TRIBUTARIS

Secció 1a: Normes generals

Art. 61è. Deure d'informació i assistència als obligats tributaris. L'Administració municipal prestarà als obligats tributaris la necessària informació i assistència sobre els seus drets i obligacions mitjançant les actuacions següents:

a) Assistència als obligats en la realització de declaracions, autoliquidacions i comunicacions tributàries.

b) Comunicacions i actuacions d'informació.

c) Respostes a consultes escrites.

d) Inserció en el Butlletí Oficial de la Província dels texts de les Ordenances Fiscals i de les seves modificacions, així com dels decrets d'Alcaldia pels que es poden emetre disposicions interpretatives i aclaridores pel que fa a aquesta Ordenança i a les ordenances reguladores de cada tribut.

e) Difusió per mitjans electrònics, a través de la pàgina web de l'Institut Municipal d'Hisenda, dels textos de les Ordenances Fiscals i de les normes tributàries.

Art. 62è. Consultes tributàries escrites. 1. Els subjectes passius i altres obligats tributaris poden formular consultes degudament documentades a l'Administració municipal pel que fa al règim, la classificació o la qualificació tributària que els correspongui en cada cas, en la forma, l'abast i efectes previstos en els articles 88è i 89è de la Llei general tributària.

2. Igualment, podran formular consultes, sempre que estiguin degudament documentades, els col·legis professionals, les cambres oficials, les organitzacions patronals, els sindicats, la federació d'associacions de veïns, les associacions de consumidors, les associacions o fundacions que representin interessos de persones amb discapacitat, les associacions empresarials i les organitzacions professionals, com també les federacions que agrupin els organismes o les entitats esmentats, quan es refereixin a qüestions que afectin la generalitat dels seus membres o associats.

3. Els interessats no poden recórrer contra la resposta. Poden fer-ho contra l'acte administratiu dictat de conformitat amb els criteris manifestats en la contestació.

4. La competència per evacuar les consultes esmentades recau en el/la regidor/a ponent d'Hisenda.

Secció 2a: Col·laboració social en l'aplicació dels tributs

Art. 63è. Àmbit de la col·laboració social. 1. La col·laboració social en l'aplicació dels tributs es pot instrumentar mitjançant acords amb altres administracions públiques, entitats, institucions i organismes representatius de sectors o interessos socials, laborals, empresarials o professionals.

2. Aquesta col·laboració es pot referir, entre d'altres, als aspectes següents:

- a) Campanyes d'informació i difusió.
- b) Formació i educació tributària.
- c) Assistència en la realització d'autoliquidacions, declaracions i comunicacions.
- d) Simplificació en el compliment i la tramitació de les obligacions i els deures tributaris.
- e) Participació en la configuració dels criteris i principis inspiradors de les reformes relacionades amb l'exercici de les competències tributàries pròpies de l'Ajuntament.
- f) Presentació d'autoliquidacions, declaracions, comunicacions o realització de qualsevol altre tràmit amb transcendència tributària, amb autorització prèvia dels obligats tributaris, mitjançant la utilització preferent de les noves tecnologies.
- g) Correcció de defectes, amb autorització prèvia dels obligats tributaris.
- h) Sol·licitud i obtenció de certificats tributaris, amb autorització prèvia dels obligats tributaris, mitjançant la utilització preferent de les noves tecnologies.

Art. 64è. Obligacions d'informació. 1. Les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, com també les entitats de l'article 18è.4 d'aquesta ordenança, estan obligades a proporcionar a l'Administració tributària tota classe de dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària relacionats amb el compliment de les seves pròpies obligacions tributàries o deduïts de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones, d'acord amb la regulació dels articles 93è i 94è de la Llei general tributària.

2. La cessió de dades de caràcter personal que es faci a l'Administració tributària, de conformitat a les disposicions anteriors, no requerirà el consentiment de l'interessat. No serà d'aplicació allò que es disposa a l'apartat 1r de l'article 21è de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Art. 65è. Caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària. 1. Les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el desenvolupament de les seves funcions tenen caràcter reservat i solament poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encomanada i per a la imposició de les sancions que procedeixin, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, llevat que la cessió tingui per objecte les qüestions a què es refereix l'article 95è de la Llei general tributària.

2. L'Administració tributària adoptarà les mesures necessàries per garantir la confidencialitat de la informació tributària i el seu ús adequat.

Totes les autoritats o funcionaris que tinguin coneixement d'aquestes dades, informes o antecedents estan obligats al més estricte i complet sigil respecte a aquesta documentació. Amb independència de les responsabilitats penals o civils que puguin derivar-se, la infracció d'aquest particular deure de sigil es considerarà falta disciplinària molt greu.

Secció 3a: Utilització de noves tecnologies

Art. 66è. Objecte i àmbit. La Hisenda Municipal impulsarà la utilització de les tècniques i mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en el desenvolupament de les seves activitats i en les relacions amb els contribuents i els seus representants.

Art. 67è. Drets dels ciutadans i limitacions. La utilització de les tècniques indicades a l'article anterior tindrà les limitacions establertes per la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic.

L'Administració municipal garantirà les dades de caràcter personal d'acord amb allò disposat a la Llei orgànica de protecció de les dades de caràcter personal, i la resta de normes que regulen el tractament electrònic de la informació.

La utilització de les esmentades tècniques no podrà generar en cap cas l'existència de restriccions o discriminacions de qualsevol naturalesa en l'accés dels contribuents a la prestació dels serveis o a qualsevol actuació o procediment administratiu.

Art. 68è. Aplicacions sotmeses a aprovació. 1. Els programes i aplicacions electrònics, informàtics i telemàtics que s'hagin d'utilitzar per la Hisenda Municipal en l'exercici de potestats administratives seran objecte d'un Projecte d'Incorporació de tràmits i procediments a la tramitació per via electrònica, en el termes que estableix l'Ordenança municipal reguladora de l'Administració electrònica, que haurà de ser aprovat per Decret de l'Alcaldia i publicat al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

2. No serà necessària l'aprovació i difusió pública dels programes i aplicacions de caràcter instrumental, és a dir, d'aquells que facin tractaments d'informació auxiliars o preparatoris de les decisions administratives sense determinar el contingut d'aquestes decisions.

Art. 69è. Validesa dels documents i de les còpies. Els documents emesos pels òrgans de la Hisenda Municipal i pels obligats tributaris, que hagin estat produïts per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en suports de qualsevol naturalesa, o els que la Hisenda Municipal emeti com a còpies d'originals emmagatzemats per aquests mateixos mitjans, com també les imatges electròniques dels documents originals o les seves còpies, tenen la mateixa validesa i eficàcia que els documents originals, sempre que se n'asseguri la integritat, la conservació, l'autenticitat de la seva voluntat mitjançant sistemes d'identificació i verificació adequats i, si s'escau, la recepció per part de l'interessat.

Art. 70è. Tramitació en representació dels contribuents. En el marc de la col·laboració social, establerta a l'article 63è, la Hisenda Municipal podrà subscriure acords de col·laboració amb les entitats, institucions i els organismes representatius de sectors professionals, per promoure la utilització de les noves tecnologies en la tramitació que es faci en representació dels contribuents.

Secció 4a: Fases dels procediments tributaris

Art. 71è. Formes d'iniciació. 1. Els procediments tributaris s'iniciaran d'ofici o a instància de l'obligat tributari, mitjançant autoliquidació, declaració, comunicació, sol·licitud o qualsevol altre mitjà previst en la normativa tributària.

2. L'alcalde per decret pot determinar els supòsits i les condicions en què els obligats tributaris poden presentar per mitjans telemàtics les seves declaracions, autoliquidacions, comunicacions, sol·licituds i qualsevol altre document amb transcendència tributària.

Art. 72è. Desplegament de les actuacions i procediments tributaris. En el desplegament de les actuacions i procediments tributaris, l'Administració sempre ha de facilitar als obligats tributaris l'exercici dels drets i el compliment de les seves obligacions, en els termes que preveu l'article 99è de la Llei general tributària.

Art. 73è. Finalització dels procediments tributaris. Posarà fi als procediments tributaris la resolució, el desistiment, la renúncia al dret en què es fonamenta la sol·licitud, la impossibilitat material de continuar-los per causes sobrevingudes, la caducitat, el compliment de l'obligació que hagués estat objecte de requeriment, o qualsevol altra causa prevista a la normativa tributària.

Secció 5a: Liquidacions tributàries

Art. 74è. Liquidacions tributàries: concepte i classes. 1. La liquidació tributària és l'acte resolutori mitjançant el qual l'Administració tributària realitza les operacions de quantificació necessàries i determina l'import del deute tributari o de la quantitat que, si escau, resulti a tornar o a compensar.

2. Les liquidacions tributàries poden ser provisionals o definitives.

3. Tenen la consideració de definitives:

a) Les practicades en el procediment inspector amb la comprovació i investigació prèvies de la totalitat dels elements de l'obligació tributària.

b) Les altres a les quals la normativa tributària atorgui aquest caràcter.

4. En els altres casos, les liquidacions tributàries tenen el caràcter de provisionals.

5. L'Administració municipal no està obligada a ajustar les liquidacions a les dades consignades pels obligats tributaris en les autoliquidacions, declaracions, comunicacions, sol·licituds o qualsevol altre document.

Art. 75è. Competència. Les liquidacions són emeses i aprovades pels òrgans de l'Administració tributària municipal en l'àmbit de les seves competències.

Art. 76è. Notificació de les liquidacions tributàries. 1. Les liquidacions tributàries s'han de notificar als obligats tributaris en els termes que preveuen els articles 83è a 86è d'aquesta Ordenança i han d'indicar:

a) La identificació de l'obligat tributari.

b) Els elements determinants de la quantia del deute tributari.

c) La motivació de les mateixes, quan la liquidació no s'ajusti a les dades consignades per l'obligat tributari o a l'aplicació o interpretació de la normativa realitzada per ell mateix, amb expressió dels fets i elements essencials que les originen, com també dels fonaments de dret.

d) Els mitjans d'impugnació que puguin ser exercits, amb indicació dels terminis i els òrgans davant els quals han de ser interposats.

e) El lloc, el termini i la forma en què s'ha de satisfer el deute tributari.

f) El seu caràcter de provisional o definitiva.

2. En el cas de tributs de cobrament periòdic per rebut, i d'acord amb el que estableixi l'ordenança fiscal respectiva, cal notificar individualment la liquidació corresponent a l'alta en el padró, la matrícula o el registre respectius, mentre que les liquidacions successives es poden notificar col·lectivament mitjançant la publicació d'edictes que així ho adverteixin.

L'increment de la base imposable sobre la resultant de les declaracions s'ha de notificar al subjecte passiu amb expressió concreta dels fets i els elements addicionals que l'hagin motivat, excepte quan la modificació tingui origen en actualitzacions o revisions de caràcter general autoritzades per les lleis.

3. Les ordenances fiscals respectives poden establir supòsits en els quals la notificació expressa de les liquidacions no és preceptiva, sempre que l'Administració municipal adverteixi per escrit sobre aquesta peculiaritat a l'obligat tributari o al seu representant, degudament acreditat en la declaració, el document o la notificació d'alta.

Secció 6a: Obligació de resoldre i terminis de resolució

Art. 77è. Obligació de resoldre. 1. L'Administració tributària està obligada a resoldre expressament totes les qüestions que es plantegin en els procediments d'aplicació dels tributs iniciats d'ofici o a instància de part, així com a notificar la resolució expressa, llevat dels procediments relatius a l'exercici dels drets que únicament hagin de ser objecte de comunicació i quan es produeixi la caducitat, la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de procediment, la renúncia o el desistiment dels interessats. Amb tot, quan l'interessat demani expressament que l'Administració tributària declari que s'ha produït alguna de les circumstàncies esmentades, aquesta Administració quedarà obligada a resoldre sobre la seva petició.

2. Els actes de liquidació, els de comprovació de valor, els que imposin una obligació, els que deneguin un benefici fiscal o la suspensió de l'execució d'actes d'aplicació dels tributs, els que resolguin recursos i reclamacions, així com aquells altres que es disposin en la normativa vigent, seran motivats amb referència als fets i fonaments de dret.

Art. 78è. Terminis de resolució. 1. El termini màxim en què s'haurà de notificar la resolució serà de

sis mesos, llevat que la normativa aplicable fixi un termini diferent. El termini es comptarà:

- a) En els procediments iniciats d'ofici, des de la data de notificació de l'acord d'inici.
- b) En els procediments iniciats a instància de l'interessat, des de la data en què el document hagi tingut entrada en el Registre General de l'Ajuntament.

Queda exclòs del que disposa aquest apartat el procediment de constrenyiment, les actuacions del qual es podran estendre fins al termini de prescripció del dret de cobrament.

2. Als únics efectes d'entendre complida l'obligació de notificar dins del termini màxim de duració dels procediments, serà suficient acreditar que s'ha realitzat un intent de notificació que contingui el text íntegre de la resolució.

3. Els períodes d'interrupció justificada i les dilacions en el procediment per causa no imputable a l'Administració tributària no s'inclouran en el còmput del termini de resolució.

Art. 79è. Efectes de la falta de resolució expressa. 1. Si venç el termini de resolució en els procediments iniciats a instància de part sense que s'hagi notificat la resolució expressa, es produiran els efectes que estableixi la normativa aplicable.

2. S'entendran desestimats quan no es notifiqui una resolució expressa, transcorregut el termini establert per resoldre'ls, els procediments següents:

- a) Les sol·licituds de concessió d'ajornaments i fraccionaments per al pagament de deutes tributaris, als sis mesos des de la petició.
- b) Les sol·licituds de compensació de deutes i crèdits de la Hisenda Municipal, a instància de l'interessat, als sis mesos des de la seva petició.
- c) Les sol·licituds de beneficis fiscals, als sis mesos des de la petició.
- d) El recurs d'alçada amb caràcter de reposició previ a la via contenciosa administrativa, al mes des de la interposició.
- e) Les sol·licituds de devolució d'ingressos indeguts, als sis mesos des de la petició.
- f) Les sol·licituds de reembossament del cost de les garanties als sis mesos des de la petició.

3. En els procediments iniciats d'ofici, quan no es notifiqui una resolució expressa, transcorregut el termini establert per resoldre i es tracti de procediments dels quals es pogués derivar el reconeixement, la constitució de drets o altres situacions jurídiques individuals, els obligats tributaris podran entendre desestimats per silenci administratiu els possibles efectes favorables derivats del procediment.

Art. 80è. La caducitat. 1. En els procediments iniciats a instància de part, quan es produeixi la paralització per causa imputable a l'obligat tributari, l'Administració li advertirà que, transcorreguts tres mesos, podrà declarar d'ofici la caducitat.

2. En els procediments iniciats d'ofici, susceptibles de produir efectes desfavorables o de gravamen, quan hagi transcorregut el termini de resolució sense que s'hagi notificat resolució expressa, es produirà la caducitat, que podrà ser declarada a instància de part o d'ofici.

3. La caducitat no produirà la prescripció dels drets de l'Administració tributària, però les actuacions realitzades en els procediments caducats no interrompen el termini de prescripció.

4. Les actuacions realitzades en el decurs d'un procediment caducat, així com els documents i altres elements probatoris, conservaran la seva validesa i eficàcia a efectes probatoris en altres procediments iniciats o que puguin iniciar-se amb posterioritat en relació al mateix o a un altre obligat tributari.

Secció 7a: Prova

Art. 81è. Prova. 1. En els procediments d'aplicació dels tributs, qui faci valer el seu dret ha de provar-ne els fets constitutius.

2. Els obligats tributaris compliran el seu deure de provar si designen de manera concreta els elements de prova en poder de l'Administració tributària municipal.

3. Les diligències esteses en el curs de les actuacions i els procediments tributaris tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que motivin la seva formalització, llevat que s'acrediti el contrari.

Els fets continguts en diligències i acceptats per l'obligat tributari, així com les seves manifestacions, es presumeixen certs i només poden ser rectificats per aquest mitjançant prova d'haver incorregut en error de fet.

4. Per a la pràctica de la prova en els procediments tributaris no cal l'obertura d'un període específic ni la comunicació prèvia de les actuacions als interessats.

Art. 82è. Presumpcions en matèria tributària. 1. L'Administració tributària pot considerar com a titular de qualsevol bé, dret, empresa, servei, activitat, explotació o funció qui figuri com a tal en un registre fiscal o en altres de caràcter públic, llevat de prova en contra.

2. Les dades i els elements de fet consignats en les autoliquidacions, declaracions, comunicacions i altres documents presentats pels obligats tributaris es consideren certs per a ells i només poden ser rectificats per aquests mitjançant prova en contra.

Secció 8a: Notificacions

Art. 83è. Notificacions en matèria tributària. El règim de les notificacions serà el previst en les normes administratives generals amb les especialitats establertes en aquesta secció.

Art. 84è. Lloc de pràctica de les notificacions. 1. En els procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat, la notificació es practicarà en el lloc assenyalat a aquest efecte per l'obligat tributari o el seu representant, o, si no ho han fet, en el domicili fiscal de l'un o de l'altre.

2. En els procediments iniciats d'ofici, la notificació podrà practicar-se en el domicili fiscal de l'obligat tributari o el seu representant, en el centre de treball, en el lloc on es desenvolupi l'activitat econòmica o en qualsevol altre lloc adequat per a aquesta finalitat.

Art. 85è. Persones legitimades per rebre les notificacions. 1. Quan la notificació es practiqui en el lloc assenyalat a l'efecte per l'obligat tributari o pel seu representant, o en el domicili fiscal de l'un o de l'altre, si no es troben presents en el moment del lliurament, pot fer-se càrrec de la notificació qualsevol persona que es trobi en aquest lloc o domicili i faci constar la seva identitat, com també els empleats de la comunitat de veïns o de propietaris on radiqui el lloc assenyalat a efectes de notificacions o el domicili fiscal de l'obligat o el seu representant.

2. El rebuig de la notificació realitzat per l'interessat o el seu representant implica que aquesta es tingui per efectuada.

Art. 86è. Notificació per compareixença. 1. Quan no sigui possible efectuar la notificació a l'obligat tributari o al seu representant per causes no imputables a l'Administració, i s'hagi intentat fer almenys dues vegades en el domicili fiscal, o en el designat per l'interessat, si es tracta d'un procediment iniciat a sol·licitud d'aquest interessat, es faran constar a l'expedient les circumstàncies dels intents de notificació. Només caldrà un intent quan el destinatari consti com un desconegut en aquest domicili o lloc.

En aquest supòsit, es citarà a l'obligat tributari o al seu representant per a ser notificats per compareixença mitjançant anuncis que s'han de publicar, una sola vegada per a cada interessat, en el Butlletí Oficial de la Província, els dies 5 i 20 de cada mes o, si s'escau, el dia immediat hàbil posterior.

La compareixença s'ha de produir en el termini de 15 dies naturals, comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci. Transcorregut aquest termini sense que l'interessat hagi comparegut, la notificació s'entendrà produïda a tots els efectes legals l'endemà del venciment del termini assenyalat.

2. Quan l'inici d'un procediment o qualsevol dels seus tràmits s'entenguin notificats perquè no ha comparegut l'obligat tributari o el seu representant, se l'ha de tenir per notificat de les successives actuacions i diligències del procediment, amb independència del dret que l'assisteix a comparèixer en qualsevol moment del procediment.

Això no obstant, les liquidacions i els acords d'alienació dels béns embargats han de ser notificats.

Secció 9a. Comprovació i investigació

Art. 87è. Facultats de comprovació i investigació. 1. L'Administració tributària municipal podrà comprovar i investigar els fets, actes, elements, activitats, explotacions, valors i les altres circumstàncies determinants de l'obligació tributària, per tal de verificar el correcte compliment de les normes aplicables.

2. Així mateix, podrà comprovar la concurrència de les condicions i requisit als quals resten condicionats els actes de reconeixement o concessió de beneficis fiscals. Per això aquests actes, quan no hagin estat objecte de comprovació prèvia, tindran caràcter provisional i l'Administració podrà procedir a la comprovació posterior i, si s'escau, a la regularització tributària sense procedir a la revisió prèvia dels esmentats actes.

Art. 88è. Pla de control tributari. L'Administració tributària municipal elaborarà cada any un pla d'actuacions de comprovació i investigació. Aquest pla serà aprovat pel gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda i tindrà caràcter reservat sense perjudici de la publicació Butlletí Oficial de la Província dels criteris generals que l'informin.

Capítol VII

LA GESTIÓ TRIBUTÀRIA

Secció 1a: Normes generals

Art. 89è. Actuacions de la gestió tributària. La gestió tributària consisteix en l'exercici de les funcions administratives dirigides a:

- a) La recepció i tramitació de declaracions, autoliquidacions, comunicacions de dades i altres documents amb transcendència tributària.
- b) La comprovació i realització de les devolucions previstes en la normativa tributària.
- c) El reconeixement i la comprovació de la procedència dels beneficis fiscals d'acord amb la normativa reguladora del corresponent procediment.
- d) La realització d'actuacions de control del compliment de l'obligació de presentar declaracions tributàries i d'altres obligacions formals.
- e) La realització d'actuacions de verificació de dades.
- f) La realització d'actuacions de comprovació de valors.
- g) La realització d'actuacions de comprovació limitada.
- h) La pràctica de liquidacions tributàries derivades de les actuacions de verificació i comprovació realitzades.
- i) L'emissió de certificats tributaris.
- j) L'elaboració i el manteniment dels censos i padrons tributaris.
- k) La informació i l'assistència tributària.
- l) La realització de les altres actuacions d'aplicació dels tributs no integrades en les funcions d'inspecció i recaptació.

Art. 90è. Formes d'iniciació. La gestió tributària comença:

- a) Per una autoliquidació, per una comunicació de dades o per qualsevol altra classe de declaració.
- b) Per una sol·licitud de l'obligat tributari.
- c) D'ofici per l'Administració tributària municipal.

Art. 91è. Declaració tributària. 1. Té la consideració de declaració tributària qualsevol document per mitjà del qual es manifesti o es reconegui davant l'Administració municipal la realització de qualsevol fet rellevant per a l'aplicació dels tributs.

2. La presentació d'una declaració no implica l'acceptació de la procedència de l'obligació tributària.

3. També es considera declaració tributària la presentació dels documents que continguin el fet imposable o que el constitueixin.

4. L'Administració municipal pot reclamar declaracions, i l'ampliació d'aquestes, així com la correcció dels defectes advertits, quan sigui necessari per a la liquidació i la comprovació del tribut, com també la informació suplementària que hi escaigui.

Art. 92è. Autoliquidació. 1. L'autoliquidació és una declaració en la qual l'obligat tributari, a més de comunicar a l'Administració les dades necessàries per a la liquidació del tribut i altres de contingut informatiu, realitza per si mateix les operacions de qualificació i quantificació necessàries per a determinar i ingressar l'import del deute tributari o, si s'escau, determinar la quantitat que resulti a retornar o a compensar.

2. Els obligats tributaris, en aquells tributs l'ordenança particular de les quals hagi establert, d'acord amb la Llei, el sistema d'autoliquidació, han de presentar una declaració-liquidació del deute tributari i han d'ingressar-ne l'import a les entitats col·laboradores autoritzades dins el termini assenyalat a l'ordenança específica o, si no hi consta, en l'article 43è de la present Ordenança.

3. L'ordenança fiscal particular podrà establir, quan la complexitat del tribut així ho requereixi, que per practicar l'autoliquidació l'obligat tributari efectui una sol·licitud prèvia facilitant la documentació

acreditativa del fet imposable i de les bases imposable i liquidable.

4. L'autoliquidació presentada per l'obligat tributari podrà ser objecte de verificació i comprovació. L'Administració girarà, si escau, una liquidació complementària d'acord amb les dades consignades en la declaració, els documents que l'acompanyen i els antecedents que li constin.

En cas que el subjecte passiu hagi incorregut en una infracció tributària, s'instruirà l'expedient sancionador corresponent.

Les autoliquidacions presentades fora de termini es regiran segons allò que estableix l'article 131è d'aquesta Ordenança general.

5. En cas que el contribuent, mitjançant l'autoliquidació, hagi ingressat una quota superior a la que escaigui, l'Ajuntament procedirà a la devolució d'ingressos indeguts i abonarà els interessos de demora en el termes assenyalats a l'article 14è.

6. En les exaccions de cobrament periòdic, llevat que l'ordenança particular estableixi el contrari, el pagament de l'autoliquidació comportarà l'alta en el registre, el padró o la matrícula corresponent, i tindrà els efectes de notificació.

Secció 2a: Padrons, matrícules i registres

Art. 93è. Àmbit i contingut. 1. Poden ser objecte de padró, matrícula o registre, llevat del que cada ordenança particular estableixi, els tributs en els quals, per la seva naturalesa, hi hagi una continuïtat dels pressupòsits determinants de l'exigibilitat del tribut.

2. Els padrons, les matrícules o els registres en suport documental o magnètic han de contenir, a més de les dades específiques que cadascun requereixi, segons les característiques del tribut, les dades següents:

- a) Noms i cognoms de l'obligat tributari.
- b) Finca, establiment industrial o comercial o element objecte del tribut.
- c) Identificació de l'objecte fiscal (número de matrícula, referència cadastral, activitat, etc.).
- d) Base imposable.
- e) Base liquidable.
- f) Tipus de gravamen o tarifa.
- g) Quota assignada.

Art. 94è. Formació. 1. La formació dels padrons, matrícules o registres competència de l'Administració tributària municipal prendrà com a base:

- a) Les dades fiscals dels arxius municipals.
- b) Les declaracions i autoliquidacions dels obligats tributaris o els seus representants.
- c) Les dades fiscals lliurades per altres administracions o registres públics.
- d) Les dades resultants de les funcions de comprovació i investigació.

2. L'Administració tributària municipal elaborarà uns padrons com a resultat de confrontar tota la informació disponible als arxius municipals a fi de procedir eficaçment a les notificacions de caràcter tributari, respectant en tot cas els drets individuals reconeguts en les lleis sobre confidencialitat de la informació i protecció de la privacitat.

Art. 95è. Aprovació i notificació. 1. Cada any, els padrons, les matrícules o els registres són sotmesos a l'aprovació de l'alcalde i es publicaran mitjançant edicte al Butlletí Oficial de la Província produint els efectes de notificació col·lectiva de les liquidacions.

2. Els obligats tributaris podran examinar les dades contingudes en els padrons, matrícules o registres en el termini de quinze dies comptats a partir de l'endemà de la publicació de l'edicte de notificació col·lectiva de les liquidacions i podran presentar, si s'escau, el corresponent recurs d'alçada en el termini d'un mes a partir del dia següent a l'acabament del termini anterior de 15 dies.

En tot cas, l'Administració tributària municipal garantirà la confidencialitat de les dades de caràcter personal, protegides per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, com també el caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària establert a l'article 95è de la Llei general tributària.

3. El lloc per examinar les dades contingudes en els padrons, matrícules o registres en el termini establert a l'apartat 2n és la seu de l'Institut Municipal d'Hisenda.

Art. 96è. Altes i baixes: efectes. 1. Les altes per declaració dels interessats o descobertes per l'acció investigadora de l'Administració municipal tenen efecte a partir de la data en què neix l'obligació de contribuir per disposició de cada ordenança i són incorporades definitivament al padró, la matrícula o el registre de l'any següent.

2. Les baixes o alteracions han de ser formulades pels obligats tributaris i comporten l'eliminació o la rectificació del padró, la matrícula o el registre a partir del període següent a aquell en què hagin estat presentades, independentment de la comprovació per part de la inspecció.

Secció 3a: Exempcions, reduccions i bonificacions

Art. 97è. Enunciació. 1. No es poden concedir altres exempcions, bonificacions o reduccions que aquelles que la Llei hagi autoritzat de manera concreta.

2. En els actes d'aprovació de plans d'actuació sectorial o instruments de planejament, el Consell Plenari pot establir beneficis fiscals dels tributs municipals autoritzats per la Llei i sotmesos, en tot cas, als principis de capacitat econòmica i de justícia distributiva.

Art. 98è. Interpretació. 1. Les exempcions, bonificacions i reduccions s'han d'interpretar en sentit estricte. No es poden aplicar a altres persones que les taxativament previstes i solament per a les seves obligacions tributàries pròpies i directes. Tampoc es poden estendre a altres supòsits que els específicament assenyalats.

2. Quan les ordenances respectives declari l'Estat exempt del pagament dels tributs, aquest benefici no pot comprendre les entitats o organismes que, qualsevulla que sigui la seva relació o dependència amb l'Estat, gaudeixin de personalitat jurídica pròpia i independent i no tinguin reconeguda per la Llei cap exempció especial.

Art. 99è. Sol·licitud. 1. Els subjectes passius han de sol·licitar l'aplicació de les exempcions, bonificacions o reduccions sol·licitades que escaiguin, en els terminis següents:

a) Si es tracta de liquidacions que tenen origen en les declaracions dels subjectes passius, en formular la declaració.

b) Si es refereixen a exaccions municipals que, per la continuïtat del fet imposable, siguin objecte de padró, matrícula o registre, durant el període que s'inicia amb l'exposició al públic i termina l'últim dia del mes següent a la data de finalització del període voluntari de pagament.

c) En el cas d'exaccions subjectes al sistema d'autoliquidació, els interessats podran formular la sol·licitud de benefici fiscal al presentar la declaració-liquidació corresponent aplicant-hi, amb caràcter provisional, la bonificació o l'exempció que, segons el seu parer, hi escaigui.

d) En els altres casos, en el termini de reclamació a l'Ajuntament de la liquidació practicada.

2. Els beneficiaris d'exempcions o bonificacions han de comunicar a l'Administració els fets que impliquen l'extinció del benefici fiscal.

Secció 4a: Procediments de gestió tributària

Art. 100è. Procediments de gestió tributària. Són procediments de gestió tributària, entre d'altres, els següents:

a) El procediment de devolució iniciat mitjançant autoliquidació, sol·licitud o comunicació de dades.

b) El procediment iniciat mitjançant declaració.

c) El procediment de verificació de dades.

d) El procediment de comprovació de valors.

e) El procediment de comprovació limitada.

Art. 101è. Procediment de devolució. 1. El procediment de devolució s'iniciarà mitjançant la presentació d'una autoliquidació de la qual resulti quantitat a retornar, mitjançant la presentació d'una sol·licitud de devolució o mitjançant la presentació d'una comunicació de dades.

2. El termini per efectuar la devolució començarà a comptar-se des de l'acabament del termini previst per a la presentació de l'autoliquidació, a partir de la presentació de l'autoliquidació extemporània, i des de la presentació de la sol·licitud o des de l'acabament del termini previst per a la presentació de la comunicació de dades.

3. El procediment de devolució acaba per l'acord en què es reconegui la devolució sol·licitada, per caducitat o per l'inici d'un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció.

Art. 102è. Procediment iniciat mitjançant declaració. 1. Quan l'Ordenança fiscal de cada tribut així ho estableixi, la gestió del mateix s'iniciarà mitjançant la presentació d'una declaració per l'obligat

tributari en què manifesti la realització del fet imposable i comuniqui les dades necessàries perquè l'Administració quantifiqui l'obligació tributària mitjançant la pràctica d'una liquidació provisional.

2. El procediment iniciat mitjançant declaració tributària acaba per liquidació provisional o per caducitat, sense perjudici que l'Administració tributària pugui iniciar de nou aquest procediment dins el termini de prescripció.

Art. 103è. Procediment de verificació de dades. 1. El procediment de verificació de dades podrà iniciar-se en els següents supòsits:

a) Quan la declaració o autoliquidació presentades incorrin en defectes formals o errors aritmètics.

b) Quan les dades declarades no coincideixin amb les contingudes en altres declaracions del mateix obligat tributari o amb les que obrin en poder de l'Administració.

c) Quan es requereixi l'aclariment o justificació d'alguna dada relativa a la declaració o autoliquidació presentada, sempre que no faci referència al desenvolupament d'activitats econòmiques.

d) Quan s'aprecii una aplicació indeguda de la normativa que resulti patent de la mateixa declaració o autoliquidació presentada o dels justificants aportats amb la mateixa.

2. Aquest procediment es podrà iniciar:

a) Mitjançant la notificació de la proposta de liquidació quan l'Administració tributària disposi de les dades suficients per a formular-la.

b) En altres casos, mitjançant requeriment de l'Administració perquè l'obligat tributari aclareixi o justifiqui les discrepàncies observades o les dades relatives a la seva declaració o autoliquidació.

3. La verificació de dades finalitzarà per liquidació provisional; per resolució en la que s'indiqui que no procedeix la pràctica de liquidació provisional o en la qual es corregeixin els defectes observats; per subsanació, aclariment o justificació de les discrepàncies o dades objecte del requeriment per part de l'obligat tributari; per caducitat, una vegada transcorregut el termini de sis mesos sense liquidació provisional; i per l'inici d'un procediment de comprovació limitada o d'inspecció que inclogui l'objecte del procediment de verificació de dades.

Art. 104è. Procediment de comprovació de valors. L'Administració tributària municipal podrà procedir a la comprovació del valor de les rendes, productes, béns i altres elements determinants de l'obligació tributària d'acord amb els mitjans assenyalats en l'article 57è de la Llei general tributària. Els interessats podran promoure la taxació pericial contradictòria, en correcció d'aquest mitjans de comprovació fiscal de valors, en la forma establerta en l'article 135è de la Llei general tributària.

Art. 105è. Procediment de comprovació limitada. 1. En aquest procediment, l'Administració únicament podrà realitzar les actuacions següents de comprovació:

a) Examen de les dades consignades pels obligats tributaris en les seves declaracions i dels justificants presentats o que es requereixin.

b) Examen de les dades i antecedents en poder de l'Administració tributària que posin de manifest la realització del fet imposable o del pressupòsit d'una obligació tributària, o l'existència d'elements determinants d'aquesta obligació no declarats o diferents dels declarats per l'obligat tributari.

c) Examen dels llibres, registres i altres documents exigits per la normativa tributària o qualsevol altre de caràcter oficial, amb excepció de la comptabilitat mercantil, com també de les factures o documents justificatius de les operacions incloses en els esmentats llibres, registres i documents.

d) Requeriments a tercers per tal que aportin la informació que estan obligats a subministrar, excepte informació sobre moviments financers.

2. Les actuacions de comprovació limitada s'iniciaran d'ofici per acord de l'òrgan competent.

L'inici de les actuacions de comprovació limitada s'hauran de notificar als obligats tributaris mitjançant comunicació que haurà d'expressar la seva naturalesa i abast i els informarà dels seus drets i obligacions en el decurs d'aquestes actuacions.

Quan les dades en poder de l'Administració tributària siguin suficients per formular la proposta de liquidació, el procediment podrà iniciar-se mitjançant la notificació d'aquesta proposta.

3. El procediment de comprovació limitada finalitzarà:

a) Per resolució expressa que inclourà la liquidació provisional o, en el seu cas, manifestació expressa de la improcedència de regularitzar la situació tributària com a conseqüència de la comprovació realitzada. L'Administració no podrà efectuar una nova regularització en relació amb el mateix objecte comprovat, excepte quan en un procediment de comprovació limitada o d'inspecció posterior es descobreixin fets o circumstàncies noves que resultin d'actuacions distintes de les realitzades i especificades en la resolució.

b) Per caducitat, transcorregut el termini de sis mesos des de l'inici sense notificació de la resolució expressa. En aquest cas, l'Administració podrà iniciar novament aquest procediment dintre del termini de prescripció.

c) Per l'inici d'un procediment inspector que inclogui l'objecte de la comprovació limitada.

Capítol VIII

INSPECCIÓ TRIBUTÀRIA

Art. 106è. Funcions i facultats. 1. Corresponen a la Inspecció les funcions següents:

a) Investigació dels supòsits de fet de les obligacions tributàries per el descobriment dels ignorats per l'Administració.

b) Comprovació de la veracitat i exactitud de les declaracions presentades pels obligats tributaris.

c) Comprovació dels requisits exigits per l'obtenció de beneficis fiscals i devolucions tributàries.

d) Realització d'actuacions de verificació de dades, comprovacions de valor, comprovació limitada i d'obtenció de informació.

e) Pràctica de les liquidacions resultants de les seves actuacions de comprovació i investigació.

f) Informació, als obligats tributaris, sobre els seus drets i obligacions tributàries, amb ocasió de les actuacions inspectores.

g) Assessorament i informe a òrgans de l'Administració.

h) Totes les altres funcions que s'estableixin en altres disposicions o li siguin encomanades per les Autoritats competents.

2. Quan les actuacions inspectores ho requereixin, els funcionaris que desenvolupin funcions d'inspecció, podran entrar en les finques, locals de negoci i altres establiments o llocs en els quals es desenvolupin activitats o explotacions sotmeses a gravamen, existeixin béns subjectes a tributació, es produeixin fets imposables o supòsits de fet de les obligacions tributàries o n'existeixi alguna prova.

Quan la persona sota la custòdia de la qual es trobin aquests llocs s'oposi a l'entrada dels funcionaris de la Inspecció, caldrà autorització escrita del regidor ponent d'Hisenda.

Quan es tracti del domicili constitucionalment protegit de l'obligat tributari, caldrà autorització judicial.

3. El pla d'inspecció, que s'integrarà en el Pla de control tributari a que es refereix l'article 88è d'aquesta ordenança, compendrà les estratègies i objectius generals de les actuacions inspectores i es concretarà en programes sobre sectors econòmics, àrees d'activitat, supòsits de fet i d'altres, d'acord amb els quals els òrgans inspectors hauran de desenvolupar la seva activitat. Aquest pla serà aprovat pel gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda i tindrà caràcter reservat.

4. Les funcions, facultats i actuacions de la Inspecció s'ajustaran a la Llei general tributària, Reglament de desenvolupament i a totes les altres disposicions que hi siguin d'aplicació.

Art. 107è. Procediment d'Inspecció. 1. El procediment d'Inspecció té per objecte comprovar i investigar el compliment de les obligacions tributàries i procedir, si s'escau, a la regularització de la situació tributària mitjançant la pràctica de les liquidacions que corresponguin.

2. El procediment s'iniciarà d'ofici i serà comunicat a l'obligat tributari amb la informació sobre la naturalesa i abast de les actuacions. Les actuacions del procediment d'inspecció poden tenir caràcter general o parcial, d'acord amb l'article 148è de la Llei general tributària. Tot obligat tributari, quan sigui objecte d'inspecció de caràcter parcial, podrà sol·licitar que aquesta inspecció tingui caràcter general respecte del tribut i períodes afectats.

3. Les actuacions del procediment d'inspecció hauran de concloure en el termini de 12 mesos comptats des de la data de la notificació de l'inici del procediment. Aquest termini podrà ampliar-se per un altre període no superior a 12 mesos, en els supòsits previstos a l'article 150è.1 de la Llei general tributària L'incompliment d'aquest termini, així com la interrupció injustificada del procediment inspector durant més de sis mesos per causes no imputables a l'obligat tributari, no produirà la caducitat del procediment, però tindrà els efectes següents:

a) No es considerarà interrompuda la prescripció per les actuacions desenvolupades durant aquest termini.

b) Els ingressos realitzats des de l'inici del procediment fins a la primera actuació practicada amb posterioritat a l'incompliment del termini, i imputats per l'obligat tributari, al tribut i període objecte de les actuacions inspectores, tindran el caràcter d'espontanis.

c) No son exigibles interessos de demora des del moment que es produeixi l'incompliment fins la finalització del procediment.

4. S'entendran finalitzades les actuacions del procediment d'inspecció en la data en la qual es notifiqui o s'entengui notificat l'acte administratiu que resulti de les actuacions.

Art. 108è. Actes d'Inspecció. 1. Les actes són els documents públics que estén la Inspecció sobre els resultats de les actuacions inspectores de comprovació i investigació. Poden proposar la regularització de la situació tributària o declarar-la correcta.

2. Les actes tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que en motiven la formalització, llevat que s'acrediti el contrari. Els fets acceptats per l'obligat tributari es presumeixin certs i només podran rectificar-se mitjançant prova que hagi existit error de fet.

3. A efectes de la seva tramitació, les actes es classifiquen en actes amb acord, actes de conformitat i actes de disconformitat.

4. Podrà estendre's acta amb acord en els següents supòsits:

a) Quan per l'elaboració de la proposta de regularització hagi de concretar-se l'aplicació de conceptes jurídics indeterminats.

b) Quan resulti necessària l'apreciació dels fets determinants per la correcta aplicació de la norma al cas concret.

c) Quan sigui necessari fer estimacions, valoracions o mesuraments de dades, elements o característiques rellevants que no es puguin quantificar de forma certa.

En aquests supòsits, l'Administració tributària municipal, mitjançant un acord amb el subjecte tributari, previ a la liquidació del deute tributari, podrà concretar aquella aplicació, l'apreciació d'aquells fets o l'estimació, valoració o mesurament.

Tanmateix, per a subscriure un acta amb acord serà necessària l'autorització de l'Inspector en cap i garantir el cobrament de les quantitats que puguin derivar-se de l'acta, mitjançant la constitució d'un dipòsit, aval solidari d'entitat de crèdit o certificat d'assegurances de caució, de quantia suficient.

La tramitació de les actes amb acord i les limitacions pel que fa a la revisió de la liquidació o la sanció derivades de l'acord són les establertes a l'article 155è de la Llei general tributària.

5. Tractant-se de les actes de conformitat o de disconformitat, amb caràcter previ a la signatura de l'acta, es concedirà audiència a l'interessat perquè al·legui allò que convingui al seu dret.

Quan l'obligat tributari o el seu representant manifestin la seva conformitat amb la proposta de regularització que formuli la Inspecció, es farà constar expressament aquesta circumstància en l'acta.

Quan l'obligat tributari o el seu representant manifesti la seva disconformitat o es negui a subscriure l'acta, s'estendrà aquest document amb constància d'aquestes circumstàncies i s'hi adjuntarà l'informe de l'inspector exposant els fonaments de dret en què es recolza la proposta de regularització. L'obligat tributari podrà formular al·legacions, dins del termini de 15 dies, davant l'Inspector en cap, el qual resoldrà sobre la liquidació que procedeixi.

Art. 109è. Aplicació del mètode d'estimació indirecta. 1. En cas que el règim d'estimació indirecta de bases tributàries resulti aplicable, la Inspecció d'Hisenda Municipal haurà d'annexar a les actes incoades per regularitzar la situació tributària dels subjectes passius un informe raonat sobre:

a) Les causes determinants de l'aplicació del règim d'estimació indirecta.

b) La situació de la comptabilitat i dels registres obligatoris dels subjectes.

c) La justificació dels mitjans elegits per determinar-ne les bases.

d) Els càlculs i les avaluacions efectuats d'acord amb els punts anteriors.

2. L'aplicació del règim d'estimació indirecta no requereix cap acte administratiu previ que el declari, però en els recursos i les reclamacions que s'interposin contra els actes i liquidacions resultants podrà plantejar-se la improcedència de l'aplicació del règim d'estimació indirecta.

3. Les dades, documents o proves relacionats amb les circumstàncies que van motivar l'aplicació del mètode d'estimació indirecta únicament podran ser tinguts en compte en la regularització o en la resolució dels recursos o reclamacions que s'interposin contra la regularització en els supòsits següents:

a) Quan s'aportin amb anterioritat a la proposta de regularització. En aquest cas, el període transcorregut des de l'apreciació de les esmentades circumstàncies fins a l'aportació de les dades, documents o proves no s'inclourà en el còmput del termini de resolució del procediment inspector.

b) Quan l'obligat tributari demostrï que les dades, documents o proves presentats amb posterioritat a la proposta de regularització van ser d'impossible aportació al procediment. En aquest cas, s'ordenarà la retroacció de les actuacions al moment en què es van apreciar les esmentades circumstàncies.

Art. 110è. Conflicte en l'aplicació de la norma tributària. 1. S'entendrà que existeix conflicte en l'aplicació de la norma tributària quan s'eviti totalment o parcialment la realització del fet imposable o es redueixi la base o el deute tributari mitjançant actes o negocis, els quals siguin notòriament artificiosos o impropis per a la consecució del resultat obtingut i dels quals no resultin altres efectes jurídics o econòmics distints de l'estalvi fiscal i dels efectes que s'haguessin obtingut amb els actes o negocis usuals o propis.

2. Quan la Inspecció estimi que poden concórrer les circumstàncies assenyalades per a la declaració del conflicte, ho comunicarà a l'interessat per tal que, en el termini de 15 dies, presenti al·legacions i aporti les proves que consideri escaients.

Rebudes les al·legacions i practicades les proves, es remetrà tot l'expedient a una Comissió consultiva, l'informe favorable de la qual serà necessari per a la declaració del conflicte. Aquesta Comissió serà constituïda per dos membres del Consell Tributari, un dels quals actuarà com a president, i per dos representats de l'Institut Municipal d'Hisenda.

3. A l'informe preceptiu per a la declaració del conflicte en l'aplicació de la norma tributària a què fa referència l'apartat anterior, li es d'aplicació el que disposa l'art. 159è de la Llei 58/2003, general tributària.

Capítol IX

LA RECAPTACIÓ

Secció 1a: Normes generals

Art. 111è. Disposició general. 1. La gestió recaptatòria de la Hisenda municipal consisteix en l'exercici de la funció administrativa conduent al cobrament dels deutes i sancions tributàries i altres recursos municipals de naturalesa pública que hagin de satisfer els obligats al pagament.

A aquests efectes tots els crèdits de naturalesa pública municipal es denominaran deutes i es consideraran obligades al pagament aquelles persones o entitats a les que la Hisenda municipal exigeixi l'ingrés de la totalitat o part d'un deute.

2. La gestió recaptatòria podrà realitzar-se en període voluntari o executiu.

3. El procediment recaptatori només es suspendrà per les raons i en els casos expressament previstos en la Llei.

Art. 112è. Paralització cautelar. 1. L'Administració tributària podrà paralitzar les actuacions recaptatòries en els casos següents:

- a) Quan es sol·liciti una compensació de deutes.
- b) Quan es sol·licitin ajornaments o fraccionaments.
- c) Durant la tramitació dels procediments concursals.
- d) Quan es sol·liciti una condonació.
- e) Quan es sol·liciti una suspensió.

2. L'Administració, en el supòsit de resoldre la procedència del procediment de cobrament, liquidarà els interessos de demora establerts a l'article 14è.

Art. 113è. Competència per al cobrament. 1. Els òrgans recaptadors de la Hisenda municipal i les entitats col·laboradores autoritzades són els únics que tenen competència per cobrar els deutes, la gestió dels quals tenen atribuïda.

2. Els cobraments practicats per òrgans, entitats o persones no competents no alliberen de l'obligació de pagament, sense exclusió de les responsabilitats de tota mena en què el perceptor no autoritzat pot incórrer. L'Ajuntament no assumeix cap responsabilitat en els casos d'usurpació de la funció recaptatòria.

Secció 2a: Mitjans de pagament

Art. 114è. Enumeració. 1. Per fer el pagament es pot utilitzar qualsevol mitjà dels que tot seguit s'assenyalen:

- a) Diners de curs legal.
- b) Xec.
- c) Transferència ordenada a través d'entitat financera.
- d) Targeta de crèdit o de dèbit.

- e) Domiciliació en entitat financera.
- f) Pagament en espècie.
- g) Qualsevol altre mitjà de pagament que sigui autoritzat pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

Les entitats col·laboradores podran acceptar qualsevol altre medi de pagament habitual en el tràfic bancari, si bé l'admissió d'aquests medis quedarà a discreció i risc de l'entitat. No obstant això, quan el pagament es faci directament a les entitats col·laboradores, els mitjans de pagament quedaran restringits al diner de curs legal, als xecs enregistrats o bancaris i al portador.

2. El pagament en espècie només s'admetrà quan la Llei ho permeti i, en tot cas, restringit als béns integrants del patrimoni històric artístic.

3. Mitjançant decret de l'Alcaldia es regularà el procediment per efectuar el pagament telemàtic dels tributs, preus públics i altres recursos de naturalesa pública.

4. El pagament en efectiu d'un deute s'entendrà fet, als efectes alliberadors, en la data en què es faci l'ingrés del seu import a les caixes dels òrgans competents enumerats a l'art. 113è.

No obstant això, quan el pagament es realitzi a través d'alguna de les entitats col·laboradores autoritzades, el lliurament a l'obligat tributari del justificant de l'ingrés l'alliberarà des de la data que es consignï en el justificant i per l'import assenyalat. Des d'aquell moment, i per l'import corresponent, restarà l'entitat col·laboradora obligada davant la Hisenda Municipal, excepte que pogués provar-se de forma fefaent la inexactitud de la data o de l'import que consti en la validació del justificant.

5. En el document justificatiu de l'ingrés emès per l'Administració tributària o entitat col·laboradora sempre han de quedar enregistrades la data i la referència del pagament utilitzat.

Art. 115è. Diners de curs legal. Tots els deutes que s'han de satisfer en efectiu es poden pagar amb diners de curs legal, qualsevol que siguin l'òrgan o l'entitat que hagin de rebre el pagament, el període de recaptació en què es faci i la quantia del deute.

Art. 116è. Xecs. 1. Els xecs per satisfer un deute han de complir, a més dels requisits generals exigits per la legislació mercantil, les característiques següents:

- a) Ser nominatius a favor de l'Ajuntament de Barcelona i creuat.
- b) Estar conformat o certificat per l'entitat emissora, en data i forma.
- c) Tenir consignat el nom i cognoms del signant, i el nom de la persona jurídica, si escau. En cas que el xec sigui estès per mitjà d'un apoderat, el nom complet del titular del compte corrent o llibreta d'estalvi ha de figurar en l'antesignatura.

2. L'obligat al pagament restarà alliberat per l'import satisfet, quan el xec sigui fet efectiu. En aquest supòsit, sortirà efectes des de la data en què hagi tingut entrada en la caixa corresponent.

Art. 117è. Ordres de transferència. 1. Hauran de reunir els requisits següents:

- a) Ser nominatives a favor de l'Ajuntament de Barcelona i a abonar en el compte corrent que l'Ajuntament indiqui com a titular.
- b) Ser ordenades a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials i autoritzades per operar a l'Estat.
- c) Ser datades en el mateix dia de l'ordre.
- d) Tenir especificats el concepte o conceptes del deute a què corresponen mitjançant, si és possible, el número de rebut.
- e) Tenir consignats el nom i cognoms complets i el NIF de l'ordenant i el nom de la persona jurídica, si escau.
- f) Simultàniament, i per correu certificat, l'ordenant farà tramesa de les declaracions, liquidacions o notificacions que pertocuin, amb expressió de la data de la transferència, l'import i l'entitat bancària intermediària en l'operació.

2. Un cop rebut l'import de la transferència, i també la declaració o la notificació de la liquidació que l'origina, la Hisenda municipal ha de tornar a l'obligat al pagament la declaració amb la diligència de pagament o l'exemplar de la notificació amb el document acreditatiu d'aquest pagament.

3. Les comissions bancàries o despeses que originin l'ús d'aquest mitjà de pagament seran sempre a càrrec de l'obligat al pagament.

4. L'obligat al pagament restarà alliberat en el moment que l'import corresponent hagi tingut entrada en l'entitat que, en el seu cas, presti el servei de caixa.

5. L'Administració municipal establirà, si s'escau, les condicions per utilitzar aquest mitjà de pagament per via telemàtica.

Art. 118è. Domiciliació en entitat financera. 1. L'obligat al pagament pot ordenar la domiciliació de rebuts en el compte del que és titular o en el compte d'un altre titular que, no essent l'obligat,

autoritzi el pagament. La domiciliació s'haurà d'ajustar als següents requisits, tal i com s'especifica:

a) Els rebuts de cobrament periòdic es poden domiciliar fins 2 mesos abans de l'inici del període voluntari de cobrament.

b) La sol·licitud de domiciliació es pot formalitzar de les maneres següents:

– Mitjançant comunicació via telemàtica (Internet).
– Mitjançant comunicació a les entitats financeres col·laboradores assenyalades al calendari del contribuent.

– Mitjançant comunicació telefònica als serveis municipals d'atenció al ciutadà.

– Presentació de l'imprès facilitat a l'efecte a la seu de l'Institut Municipal d'Hisenda o Districtes municipals.

– Mitjançant comunicació via correu o fax.

c) La domiciliació serà ordenada a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials, autoritzades per operar a l'Estat.

d) Respecte als rebuts de cobrament periòdic, tenen una validesa indefinida, mentre l'ordenant no n'indiqui l'anul·lació o el trasllat a un altre compte o entitat i ho posi en coneixement de l'Institut Municipal d'Hisenda pels mitjans indicats a l'apartat b).

e) Anualment, en el calendari de cobrament, que es publica al Butlletí Oficial de la Província, s'inclouran les dates en què es farà el càrrec dels rebuts de cobrament periòdic domiciliats.

2. Els pagaments s'entendran realitzats en la data de càrrec en compte de la domiciliació considerant-se justificant de l'ingrés el que expedeixi l'entitat de crèdit on es trobi domiciliat el pagament, llevat l'obligat al pagament hagi donat ordre de devolució a l'entitat financera del rebut domiciliat. Quan per motius no imputables a l'obligat al pagament no es realitzi el càrrec en compte dels rebuts domiciliats o es realitzi fora de termini, no se li exigiran ni recàrrecs, ni interessos de demora, ni sancions, sense perjudici dels interessos de demora que, en el seu cas, correspongui liquidar i exigir a l'entitat responsable de la demora en l'ingrés.

3. La Hisenda municipal procedirà a la recaptació dels rebuts domiciliats impagats per la via de constrenyiment. L'impagament reiterat dels rebuts domiciliats originarà la baixa de la domiciliació.

4. Els obligats tributaris que tinguin domiciliat el pagament dels rebuts de venciment periòdic dels impostos sobre els béns immobles i sobre activitats econòmiques, i els que ho hagin fet en el termini de la lletra a) de l'apartat 1r d'aquest article, gaudiran d'una bonificació del 2% de la quota municipal.

5. En el supòsit previst a l'apartat 3r es perdrà la bonificació corresponent a aquests rebuts.

Art. 119è. Domiciliacions fora de termini. Si es sol·licita la domiciliació de rebuts de cobrament periòdic durant el període voluntari de cobrament, s'efectuarà el càrrec en el compte corrent bancari o d'estalvi en les dates assenyalades al calendari del contribuent i, quedaran domiciliats els rebuts a partir del període anual següent. Finalitzat el període voluntari de cobrament dels rebuts no domiciliats, qualsevol sol·licitud de domiciliació produirà efectes a partir de l'any següent a la presentació.

Art 120è. Pagament amb targeta. 1. La pàgina web de l'Ajuntament, així com el calendari del contribuent que es publica cada any al Butlletí Oficial de la Província, indicaran per cada exercici quines targetes es podran utilitzar per fer el pagament.

2. Es podrà fer efectiu el pagament amb targeta de crèdit per Internet, mitjançant trucada als telèfons municipals d'atenció ciutadana i a les oficines d'atenció al ciutadà.

3. L'obligat tributari restarà alliberat del deute tributari només en el cas que el pagament per targeta sigui autoritzat per l'intermediari financer.

Secció 3a: Ajornament i fraccionament

Art. 121è. Competència i terminis. 1. Seran ajornables o fraccionables tots els deutes tributaris i demés de naturalesa pública la titularitat de les quals correspongui a l'Ajuntament, llevat les excepcions previstes a les lleis.

2. Un cop liquidat i notificat el deute, l'Institut Municipal d'Hisenda en pot ajornar o fraccionar el pagament, fins al termini màxim de cinc anys, després de la petició prèvia dels obligats, quan la seva situació economicofinancera els impedeixi transitòriament fer el pagament dels seus deutes.

3. En tot cas, les quantitats el pagament de les quals s'ajorni o fraccioni acreditaran l'interès de demora. Això no obstant, quan es garanteixi el deute en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible serà l'interès legal.

4. No s'exigirà interès de demora en els acords d'ajornament o fraccionament de pagament

sol·licitats en període voluntari de deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva quan el pagament es produeixi en el mateix exercici del seu acreditament.

5. L'òrgan competent per concedir els ajornaments i fraccionaments és el director gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda.

Art. 122è. Sol·licitud. 1. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament s'han de presentar a l'Institut Municipal d'Hisenda en el període voluntari d'ingrés o, si aquest ha finalitzat, en el període executiu, fins al moment de la notificació de l'acord d'alienació dels béns embargats.

2. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament han de contenir, necessàriament, les dades següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal del sol·licitant i, si s'escau, de la persona que el representi.

b) Identificació del deute tributari l'ajornament o fraccionament del qual es demana, amb indicació de l'import, el concepte, la data de finalització del termini d'ingrés en període voluntari o la referència comptable. Quan es tracti de deutes que s'hagin de satisfer mitjançant autoliquidació, s'hi ha d'adjuntar el model oficial de l'autoliquidació degudament formalitzat.

c) Terminis i condicions de l'ajornament o fraccionament que es sol·licita.

d) Causa que motiva la sol·licitud d'ajornament o fraccionament.

e) Garantia que s'ofereix conforme el que disposa l'article 82è de la Llei general tributària.

f) Ordre de domiciliació bancària, indicant el número de codi de compte client i les dades identificatives de l'entitat de crèdit que hagi d'efetuar el càrrec en compte.

g) Lloc, data i signatura del sol·licitant.

2. El sol·licitant pot adjuntar a la seva petició els documents acreditatius o els justificants que consideri adequats per donar suport a la seva sol·licitud.

Art. 123è. Inadmissió de sol·licituds d'ajornament i fraccionament. 1. No seran admeses les sol·licituds d'ajornament i fraccionament en els següents supòsits:

a) Quan el deute hagi de ser declarat mitjançant autoliquidació i aquesta no hagi sigut objecte de presentació amb anterioritat o conjuntament amb la sol·licitud d'ajornament o fraccionament.

b) Quan l'autoliquidació hagi estat presentada havent-se iniciat amb anterioritat un procediment de comprovació o investigació que hagués quedat suspès per haver passat el tant de "culpa" a la jurisdicció competent, o per haver estat remés l'expedient al Ministeri Fiscal per concórrer algun dels supòsits regulats a l'article 305è del codi penal, sempre que la sol·licitud d'ajornament o fraccionament es refereixi a conceptes o períodes objecte de l'esmentat procediment de comprovació o investigació.

En aquells supòsits en els quals la concurrència de les circumstàncies previstes en aquest paràgraf es posi de manifest una vegada iniciada la tramitació de la sol·licitud d'ajornament o fraccionament, aquesta última restarà sense efecte de forma automàtica, havent-se de comunicar al Ministeri Fiscal o a l'òrgan jurisdiccional la presentació de l'esmentada sol·licitud.

2. La presentació de sol·licitud d'ajornament o fraccionament reiteratives d'altres anteriors que hagin estat objecte de denegació prèvia implicarà la seva inadmissió quan no continguin modificacions substancials respecte de la sol·licitud prèviament denegada i, en particular, quan l'esmentada reiteració tingui per finalitat dilatar, dificultar o impedir el desenvolupament de la gestió recaptatòria.

3. La inadmissió implicarà que la sol·licitud d'ajornament o fraccionament es tingui per no presentada a tots els efectes.

4. Contra l'acord d'inadmissió es podrà interposar recurs.

Art.124è. Procediment. 1. L'Institut comprovarà les sol·licituds presentades i requerirà, si escau, la documentació complementària adient.

2. El termini màxim per resoldre les sol·licituds d'ajornament i fraccionament és de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense que hagin estat resoltes de manera expressa, les sol·licituds s'han d'entendre desestimades, als efectes d'interposar el recurs corresponent o esperar la resolució expressa.

3. Quan la sol·licitud de fraccionament es presenti en període voluntari, si al final d'aquest termini està pendent de resolució, no es dictarà la provisió de constrenyiment.

Quan es presenti en període executiu, se suspendran cautelarment les actuacions de cobrament fins a la resolució de la sol·licitud.

4. L'atorgament d'un fraccionament no pot comportar la devolució d'ingressos ja recaptats, els quals tindran sempre la consideració de primer pagament a compte.

Art. 125è Garanties. 1. Com a regla general, el sol·licitant ha d'oferir una garantia de pagament en forma d'aval prestat per bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit o societats de garantia recíproca autoritzats a operar en tot l'Estat.

2. Quan es justifiqui la impossibilitat d'obtenir l'aval esmentat, l'interessat podrà oferir com a garanties de pagament les següents:

- a) Una hipoteca immobiliària.
- b) Una hipoteca mobiliària.
- c) Una penyora, amb o sense desplaçament, només per a fraccionaments de deutes en període executiu.
- d) Un aval personal i solidari de dos contribuents de reconeguda solvència, quan el deute no superi els 10.000 €.

3. No s'exigirà cap garantia quan el sol·licitant sigui una Administració pública.

4. La garantia ha de cobrir l'import del deute en període voluntari i dels interessos de demora que es prevegi que s'acreditaran, incrementats tots dos conceptes en un 25%.

5. En els fraccionaments es poden constituir garanties parcials i independents per a cadascun dels terminis.

6. La suficiència econòmica i jurídica de les garanties s'apreciarà de conformitat amb allò que estableix l'article 48è apartat 4t del Reglament general de recaptació.

7. La vigència de la garantia constituïda mitjançant aval o certificat d'assegurament de caució haurà d'excedir almenys en sis mesos al venciment del termini o terminis garantitzats.

Art. 126è. Aval. Les garanties instrumentades mitjançant aval han de reunir els requisits següents:

- a) L'aval ha de ser solidari respecte a l'obligat principal, amb renúncia expressa dels beneficis d'excussió i a pagar al primer requeriment de l'Institut Municipal d'Hisenda.
- b) L'aval ha de ser de durada indefinida, i restarà vigent fins la cancel·lació del deute.
- c) Serà constituït davant fedatari públic.
- d) El nom, cognoms i NIF de la persona avalada hauran de coincidir amb els del titular del deute fraccionat. El beneficiari de l'aval ha d'ésser l'Ajuntament de Barcelona.
- e) Els avals bancaris hauran d'estar inscrits al registre oficial d'aval de l'entitat avaladora.

Art. 127è. Garanties no dineràries. 1. En els supòsits de garantia real no dinerària, cal indicar, en paràgrafs separats i diferenciats, la naturalesa, les característiques, la valoració, la descripció jurídica i, segons sigui procedent, la descripció física, tècnica, econòmica i comptable dels béns aportats en garantia, amb el detall suficient perquè pugui ser examinada i, si escau, constituïda, sense altres aclariments, modificacions o ampliacions. S'hi han d'adjuntar els documents que fonamentin les indicacions de l'interessat i, en especial, una valoració dels béns oferts en garantia feta per professionals o empreses, especialitzats i independents.

2. En els casos en què la garantia sigui una penyora sense desplaçament, el seu titular serà anomenat dipositari d'aquella amb els efectes previstos a la normativa vigent.

Art. 128è. Dispensa de garanties. 1. No s'exigirà garantia quan l'import dels deutes l'ajornament o fraccionament dels quals se sol·licita sigui inferior a 5.000 €.

2. En el supòsit que el contribuent demostrï de manera fefaent una escassa capacitat econòmica o solvència patrimonial, es podrà tramitar la sol·licitud sense garanties. En aquest cas, s'haurà d'aportar la documentació següent:

- a) Declaració responsable que manifesti la impossibilitat d'obtenir un aval d'una entitat de crèdit o societat de garantia recíproca i de no posseir béns.
- b) Balanç i compte de resultats dels tres últims anys i informe d'auditoria, en cas que se'n tingui un.
- c) Pla de viabilitat i qualsevol altra informació amb transcendència economicofinancera o patrimonial que s'estimi adequada i que justifiqui la possibilitat de complir l'ajornament o fraccionament sol·licitat.
- d) Si el deutor és una persona física, haurà d'aportar també, si s'escau:
 - Full de salari, pensió o prestació social, o certificació negativa de recepció d'aquests ajuts.
 - Justificant de l'estat d'atur.
 - Informe dels serveis socials d'on tingui la residència.

Art. 129è. Conseqüències de la manca de pagament. 1. En els fraccionaments de pagament concedits, si arribat el venciment de qualsevol dels terminis no es fes el pagament, cal procedir de la manera següent:

a) Per a la fracció no pagada i els interessos acreditats des de l'endemà del venciment, s'expedirà una nova notificació i s'establirà un termini de pagament d'un mes. Si no se satisfà aquesta notificació en el termini assenyalat, es consideraran vençudes les fraccions pendents, les quals seran exigides pel procediment de constrenyiment, amb execució de la garantia i altres mitjans d'execució forçosa.

b) Quan, com a conseqüència de l'impagament, es produeixi el venciment anticipat de les fraccions pendents, els interessos corresponents a aquestes fraccions, prèviament calculats sobre els terminis concedits, seran anul·lats i es liquidaran d'acord amb allò previst a l'article 14è d'aquesta Ordenança.

2. En els ajornaments, si no es fa el pagament en la data de venciment del termini concedit, si la sol·licitud es va presentar en període voluntari, es reclamarà el deute per la via de constrenyiment; si la sol·licitud es va presentar en període executiu, es continuarà amb la via de constrenyiment.

Secció 4a: Recaptació en període voluntari

Art. 130è. Anuncis de cobrament. 1. Al mes de desembre de cada any, s'hauran d'anunciar en el Butlletí Oficial de la Província els conceptes tributaris que seran objecte de cobrament durant l'exercici fiscal següent, per trimestres o altres períodes, amb la discriminació corresponent de conceptes, dates i sistema recaptatori.

2. Cal que l'anunci de cobrament indiqui la data en què comença el període voluntari de recaptació, que en les liquidacions de cobrament periòdic ha de durar dos mesos, llevat dels casos en què les lleis estableixin expressament un altre termini.

Art. 131è. Terminis d'ingrés i ingressos fora de termini sense requeriment previ.

1. Cal fer l'ingrés en els terminis assenyalats en l'article 43è d'aquesta Ordenança.

2. El venciment del termini establert per al pagament sense que aquest es faci determinarà l'acreditació d'interessos de demora.

3. Els ingressos corresponents a declaracions-liquidacions o autoliquidacions presentades fora de termini sense requeriment previ, com també les liquidacions derivades de declaracions presentades fora de termini sense requeriment previ, tindran els recàrrecs següents:

a) Si l'ingrés es fa en els tres mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 5%, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.

b) Si l'ingrés es fa en els sis mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 10%, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.

c) Si l'ingrés es fa en els dotze mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 15%, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.

d) Si l'ingrés es fa passats aquests dotze mesos posteriors al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'aplicarà un recàrrec del 20% amb exclusió de les sancions. Tanmateix, en aquests casos s'exigiran interessos de demora pel període transcorregut des de l'endemà de l'acabament del termini dels 12 mesos següents a la finalització del període voluntari de presentació i ingrés fins que es produeixi aquest.

Quan els obligats tributaris no facin l'ingrés ni presentin sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en el moment de la presentació de la declaració-liquidació o l'autoliquidació extemporània, aquests recàrrecs seran compatibles amb els recàrrecs del període executiu previstos a l'article 132è d'aquesta Ordenança.

Secció 5a: Recaptació en període executiu

Art. 132è. Iniciació del període executiu. 1. El període executiu comença:

a) Per al cas dels deutes liquidats i notificats per l'Ajuntament, el dia següent al del venciment del termini de pagament en període voluntari, sense que hagin estat ingressats.

b) En el cas de deutes a ingressar mitjançant declaracions-liquidacions o autoliquidacions presentades sense practicar el corresponent ingrés, quan acabi el termini fixat en l'article 43è d'aquesta ordenança o, si aquest termini s'hagués exhaurit, el dia següent a la presentació de l'autoliquidació.

2. Una vegada començat el període executiu, l'Ajuntament durà a terme la recaptació dels deutes liquidats o autoliquidats a què es refereix l'apartat anterior pel procediment de constrenyiment sobre el patrimoni de l'obligat al pagament.

3. L'inici del període executiu determina la meritació de tres tipus de recàrrecs:

a) El recàrrec executiu del 5%, que s'aplicarà quan la totalitat del deute tributari no ingressat en període voluntari sigui satisfet abans de la notificació de la provisió de constrenyiment.

b) El recàrrec de constrenyiment reduït del 10%, que s'aplicarà quan la totalitat del deute no ingressat en període voluntari i el propi recàrrec es satisfacin abans de la finalització del termini atorgat per al pagament del deute contret previst a l'article 43è.4 d'aquesta Ordenança.

c) El recàrrec de constrenyiment ordinari del 20%, que s'aplicarà quan no concorrin les circumstàncies previstes a les lletres a) i b).

4. El recàrrec de constrenyiment ordinari és compatible amb els interessos de demora meritats des de l'inici del període executiu. Quan resulti exigible el recàrrec executiu o el recàrrec de constrenyiment reduït no s'exigiran els interessos de demora.

Art. 133è. Iniciació del procediment de constrenyiment. 1. El procediment de constrenyiment s'inicia mitjançant una provisió de constrenyiment, dictada pel gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda. La provisió de constrenyiment és l'acte de l'Administració tributària que ordena l'execució contra el patrimoni de l'obligat al pagament.

2. La provisió de constrenyiment haurà de contenir:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili de l'obligat al pagament.

b) Concepte, import del deute i període al que correspon.

c) Indicació expressa de que el deute no ha estat satisfet d'haver finalitzat el corresponent termini d'ingrés en període voluntari i de l'inici de l'acreditament dels interessos de demora.

d) Liquidació del recàrrec del període executiu.

e) Requeriment exprés perquè s'efectuï el pagament del deute, inclòs el recàrrec de constrenyiment reduït, en el termini de l'apartat 4t de l'article 43è d'aquesta Ordenança.

f) Advertiment de que, en cas de no efectuar l'ingrés de l'import total del deute pendent en l'esmentat termini, inclòs el recàrrec de constrenyiment reduït del 10%, es procedirà a l'embargament dels seus béns o a l'execució de les garanties existents pel cobrament del deute amb inclusió del recàrrec de constrenyiment del 20% i dels interessos de demora que s'acreditin fins la data de cancel·lació del deute.

g) Data d'emissió de la provisió de constrenyiment.

Art. 134è. Notificació de la provisió de constrenyiment. 1. En la notificació de la provisió de constrenyiment constaran, com a mínim, els següents extrems:

a) Lloc d'ingrés del deute i recàrrec.

b) Repercussió de costes de procediment.

c) Possibilitat de sol·licitar ajornament o fraccionament de pagament.

d) Indicació expressa de que la suspensió del procediment es produirà en els casos i condicions previstos a la normativa vigent.

e) Recursos que procedeixin contra la provisió de constrenyiment, òrgans davant els quals es puguin interposar i termini per a la seva interposició.

2. La manca de notificació de la provisió de constrenyiment, serà motiu d'impugnació dels actes que es produeixin en el decurs del procediment executiu.

Art. 135è. Oposició a la provisió de constrenyiment. Contra la provisió de constrenyiment només seran admissibles els següents motius d'oposició:

a) Extinció total del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.

b) Sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en període voluntari i altres causes de suspensió del procediment de recaptació.

c) Falta de notificació de la liquidació.

d) Anul·lació de la liquidació.

e) Error o omisió en el contingut de la provisió de constrenyiment que impedeixi la identificació del deutor o del deute constret.

Art. 136è. Conservació d'actuacions. 1. Quan es declari la nul·litat de determinades actuacions del procediment de constrenyiment es disposarà la conservació de les no afectades per la causa de nul·litat.

2. L'anul·lació dels recàrrecs o altres components del deute tributari diferents de la quota o de les sancions, no afectarà la validesa de les actuacions realitzades en el decurs del procediment de constrenyiment respecte els components del deute tributari o sancions no anul·lats.

Art. 137è. Acumulació de deutes. L'Institut Municipal d'Hisenda pot acumular, a fi de seguir un mateix procediment d'embargament, els deutes d'un mateix deutor incursos en via de constrenyiment.

Quan les necessitats del procediment ho exigeixin, es procedirà a la segregació dels deutes acumulats.

Art. 138è. Costes del procediment. El deutor haurà de satisfer les costes del procediment de constrenyiment, d'acord amb el que disposa l'article 113è del Reglament general de recaptació.

Art. 139è. Suspensió. 1. El procediment de constrenyiment s'inicia i s'impulsa d'ofici en tots els seus tràmits i només se suspendrà com a conseqüència de la presentació d'un recurs i la prestació d'alguna de les garanties previstes a l'article 125è d'aquesta Ordenança.

2. No caldrà presentar cap garantia quan l'interessat demostrï que s'ha produït en perjudici seu, error material, aritmètic o de fet en la determinació del deute o que aquest ha estat ingressat, condonat, compensat o suspès o que ha prescrit el dret de l'Administració a exigir el pagament.

Art. 140è. Execució de garanties. Si el deute es troba garantit mitjançant un aval, una penyora, una hipoteca o qualsevol altra garantia personal o real, es procedirà, en primer lloc, a executar la corresponent garantia, a través del procediment de constrenyiment, establert a l'article 74è del Reglament general de recaptació.

Art. 141è. Diligència d'embargament. 1. Transcorregut el termini fixat en la provisió de constrenyiment sense que s'hagi fet l'ingrés requerit, el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda dictarà una provisió que ordeni l'embargament de béns i drets, amb respecte sempre al principi de proporcionalitat, en quantitat suficient per cobrir l'import del deute no ingressat, els recàrrecs del període executiu, els interessos i les costes del procediment de constrenyiment.

2. A requeriment dels serveis de recaptació, l'obligat tributari haurà de facilitar una relació dels béns i drets integrants del seu patrimoni en quantia suficient per cobrir l'import del deute tributari.

Art. 142è. Quantia i prelació de béns a embargar. 1. Si l'Administració tributària i l'obligat al pagament no haguessin acordat un altre ordre diferent, s'han d'embargar els béns de l'obligat tenint en compte la facilitat més gran de la seva alienació i l'onerositat menor d'aquesta operació per a l'obligat.

2. Si els criteris anteriors són d'aplicació impossible o molt difícil, en l'embargament se seguirà l'ordre següent:

- a) Diners en efectiu o en comptes oberts en entitats de crèdit.
- b) Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a l'acte o a curt termini.
- c) Sous, salaris i pensions.
- d) Béns immobles.
- e) Interessos, rendes i fruits de tota espècie.
- f) Establiments mercantils o industrials.
- g) Metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria i antiguitats.
- h) Béns mobles i semovents.
- i) Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a llarg termini.

3. Seguint l'ordre anterior, es procedirà a l'embargament successiu dels béns i drets coneguts en aquell moment per l'Administració tributària municipal, fins que s'entengui que el deute ha quedat cobert. En tot cas s'embargaran en darrer lloc aquells béns per a l'embargament dels quals calgui entrar en el domicili del deutor.

4. A sol·licitud del deutor, es podrà alterar l'ordre de l'embargament si els béns que ell fixi garanteixen amb la mateixa eficàcia i rapidesa el cobrament del deute que aquells béns que preferentment haurien de ser embargats, tot això sempre que no es produeixi cap perjudici contra tercers.

5. No es procedirà a l'embargament de béns o drets declarats inembargables amb caràcter general per les lleis ni aquells la realització dels quals s'estimi que resultarien insuficients per a la cobertura del cost que la realització generaria.

6. Els procediments d'embargament s'efectuaran d'acord amb allò que preveu el Reglament general de recaptació.

Art. 143è. Diligència d'embargament i anotació preventiva. 1. Cada actuació d'embargament s'ha de documentar en diligència, que es notificarà a la persona amb la què s'entengui l'esmentada actuació.

Efectuat l'embargament dels béns o drets, la diligència s'ha de notificar a l'obligat tributari i, si s'escau, al tercer titular, posseïdor o dipositari dels béns si no s'haguessin dut a terme les actuacions amb ells, com també al cònjuge de l'obligat tributari quan els béns embargats siguin de guanys, i als

seus copropietaris o cotitulars.

2. Si els béns embargats fossin inscripcibles en un registre públic, l'Administració tributària tindrà dret a que es practiqui l'anotació preventiva d'embargament en el registre corresponent, en els termes de l'article 170è.2 de la Llei general tributària.

3. Contra la diligència d'embargament només seran admissibles els motius d'oposició següents:

- a) Extinció del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.
- b) Manca de notificació de la provisió de constrenyiment.
- c) Incompliment de les normes reguladores de l'embargament contingudes a la Llei general tributària.
- d) Suspensió del procediment de recaptació.

Art. 144è. Embargaments de béns o drets en entitats de crèdit o de dipòsit. 1. Quan l'Ajuntament tingui coneixement de l'existència de fons, valors, títols o altres béns lliurats o confiats a una determinada oficina d'una entitat de crèdit o una altra persona o entitat dipositària, podrà disposar-ne l'embargament en l'import que procedeixi. En el moment de l'embargament, i sempre que es tracti de valors, si de la informació subministrada per la persona o entitat dipositària es dedueix que els existents no són homogenis o que el seu valor excedeix de l'import assenyalat del deute, l'òrgan de recaptació concretarà aquells que hauran de quedar travats.

2. Quan els fons o valors es trobin dipositats en comptes a nom de dos o més titulars, s'embargarà la part corresponent a l'obligat tributari. En cas de comptes de titularitat indistinta amb solidaritat activa davant el dipositari o de titularitat conjunta mancomunada, el saldo es presumirà dividit en parts iguals, llevat que es provi una titularitat material diferent.

3. Quan en el compte afectat per l'embargament es faci habitualment el cobrament de sous, salaris o pensions, s'hauran de respectar les limitacions establertes a la vigent Llei d'enjudiciament civil, mitjançant la seva aplicació sobre l'import que hagi de considerar-se sou, salari o pensió del deutor. A aquests efectes es considerarà sou, salari o pensió, l'import ingressat en l'esmentat compte per aquest concepte el mes en què es practiqui l'embargament o, en el seu defecte, el mes anterior.

Art. 145è. Alienació dels béns embargats. 1. El gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda acordarà l'alienació dels béns embargats mitjançant subhasta per tal de cobrir el deute perseguit, recàrrec, interessos i costes del procediment, evitant si fós possible, la venda d'aquells béns de valor notòriament superior al deute, sense perjudici de poder autoritzar l'alienació dels que siguin necessaris.

2. L'acord d'alienació serà notificat a l'obligat al pagament, al seu cònjuge si es tracta de béns de guanys o de l'habitatge habitual, als creditors hipotecaris o pignoratius, als copropietaris i dipositaris i, en general o tota persona titular de dret inscrit en el registre públic corresponent, amb posterioritat al dret de l'Ajuntament.

3. L'acord d'alienació únicament podrà impugnar-se si les diligències d'embargament han estat notificades segons allò que disposa l'apartat 3r de l'article 112è de la Llei general tributària. En aquest cas, contra l'acord d'alienació només seran admissibles els motius d'impugnació contra les diligències d'embargament als que fa referència l'apartat 3r de l'article 170è de l'esmentada Llei 58/2003.

4. L'Administració tributària no podrà procedir a l'alienació dels béns i drets embargats en el curs del procediment de constrenyiment fins que l'acte de liquidació del deute tributari executat sigui ferm, llevat dels supòsits de força major, béns alterables i béns en els quals hi hagi un risc de pèrdua imminent de valor o quan l'obligat tributari en sol·liciti de manera expressa l'alienació.

5. La subhasta pública serà el procediment ordinari d'alienació dels béns i drets embargats, que es desenvoluparà d'acord amb les previsions de l'article 104è del Reglament general de recaptació.

6. L'alienació per concurs o per venda directa només és procedent en els supòsits previstos als articles 106è i 107è del Reglament general de recaptació.

7. En qualsevol moment anterior a l'adjudicació dels béns, l'Administració tributària ha d'alliberar els béns embargats si l'obligat extingeix el deute tributari i les costes del procediment de constrenyiment.

8. El procediment de constrenyiment podrà concloure amb l'adjudicació de béns a l'Ajuntament quan es tracti de béns immobles o béns mobles, l'adjudicació dels quals pugui interessar a la hisenda municipal i no s'hagin adjudicat en el procediment d'alienació.

Art. 146è. Finalització del procediment de constrenyiment. 1. El procediment de constrenyiment finalitza:

- a) Amb el pagament de la quantitat deguda a que fa referència l'apartat 1r de l'article 141è d'aquesta Ordenança.

b) Amb l'acord que declari el crèdit total o parcialment incobrable, un cop declarats fallits tots els obligats al pagament.

c) Amb l'acord d'haver quedat extingit el deute per qualsevol altra causa.

2. En els casos en què s'hagi declarat el crèdit incobrable, el procediment de constrenyiment es reprendrà, dins el termini de prescripció, quan es tingui coneixement de la solvència d'algun obligat al pagament.

Secció 6a: Declaració de crèdits incobrables

Art. 147è. Concepte. Són crèdits incobrables aquells que no es poden fer efectius en el procediment de recaptació perquè els deutors i els responsables, si n'hi ha, resulten insolvents i declarats fallits.

Art. 148è. Procediment. 1. S'ha de justificar la inexistència de béns o drets embargables o realitzables dels deutors principals i dels responsables solidaris.

2. Una vegada declarats fallits els deutors principals i els responsables solidaris, s'investigarà l'existència de responsables subsidiaris. Si no hi ha responsables subsidiaris, o si aquests responsables resulten fallits, el crèdit serà declarat incobrable per l'alcalde.

Art. 149è. Efectes. 1. La declaració de crèdit incobrable no produeix immediatament l'extinció del deute, sinó exclusivament la baixa provisional en els crèdits corresponents.

2. La declaració de deutors fallits, en cas de persones físiques o jurídiques inscrites en el Registre Mercantil, serà comunicada mitjançant una ordre d'anotació al Registre a l'efecte d'allò que estableix l'article 62è del Reglament general de recaptació. Aquest Registre quedarà obligat a comunicar a l'Institut Municipal d'Hisenda qualsevol acte relatiu a l'entitat deutora que sigui presentat a inscripció, a fi i efecte de fer possible la rehabilitació dels crèdits declarats incobrables.

Art. 150è. Baixes per referència. Si un deutor ha estat declarat fallit i no hi ha altres obligats que hagin de respondre del deute, els crèdits que contra aquest deutor tinguin venciment posterior a la corresponent declaració es consideraran vençuts i seran donats de baixa de la comptabilitat, per referència a la declaració esmentada.

Art. 151è. Revisió d'insolvència i rehabilitació de crèdits incobrables. 1. L'Institut Municipal d'Hisenda vigilarà per detectar la possible solvència sobrevinguda dels obligats al pagament declarats fallits.

2. En el cas que sobrevingui aquesta circumstància, i si no hi ha prescripció dels deutes, es procedirà a la rehabilitació dels crèdits no cobrats. Per tant, es tornarà a obrir el procediment de constrenyiment i es practicarà una nova liquidació dels crèdits donats de baixa, a fi i efecte que siguin emesos els títols executius corresponents en la mateixa situació de cobrament en què es trobaven en el moment de fer la declaració de fallida.

Art. 152è. Baixes d'ofici. L'Alcaldia, d'acord amb criteris d'eficiència en la utilització dels recursos disponibles, podrà determinar les actuacions concretes que s'hauran de tenir en compte per tal de justificar la declaració de crèdit incobrable, i disposarà la no-liquidació o, si escau, l'anul·lació i baixa en la comptabilitat de les liquidacions, en consideració al seu origen i naturalesa i quan resultin de deutes inferiors a la quantitat que s'estimi i fixi insuficient per a la cobertura del cost de l'exacció i recaptació respectives.

Secció 7a: Concurrència de procediments

Art. 153è. Procediments. En els supòsits en què s'hagin de fer valer els crèdits de la Hisenda Municipal en procediments concursals, liquidacions per la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores i qualsevol altre procés d'execució singular o universal, judicial o no judicial, del patrimoni d'un deutor a la Hisenda Municipal, la preferència per a l'execució dels béns travats en el procediment estarà determinada d'acord amb les regles establertes a l'article 164è de la Llei general tributària, i 123è del Reglament general de recaptació.

Art. 154è. Convenis. El caràcter privilegiat dels crèdits tributaris atorga a la Hisenda Municipal el dret d'abstenció en els processos concursals. No obstant això, la Hisenda Municipal podrà subscriure

acords o convenis en els procediments concursals a través dels òrgans i límits següents:

- a) El gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda, quan l'import del deute no superi els 60.101,21 €
- b) El president de l'Institut Municipal d'Hisenda, quan l'import del deute excedeixi 60.101,21 € i no superi els 601.012,12 €
- c) El Consell Rector de l'Institut Municipal d'Hisenda, quan l'import del deute excedeixi 601.012,10 € i no superi els 3.005.060,52 €
- d) El Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona, quan el deute superi les quantitats esmentades anteriorment.

Capítol X

INFRACCIONS I SANCIONS TRIBUTÀRIES

Secció 1a: Disposicions Generals

Art. 155è. Principis de la potestat sancionadora en matèria tributària. La potestat sancionadora en matèria tributària s'ha d'exercir d'acord amb els seus principis reguladors en matèria administrativa amb les especialitats establertes a la Llei general tributària.

En particular són aplicables els principis de legalitat, tipicitat, responsabilitat, proporcionalitat i no concurrència regulats als articles 179è i 180è de la Llei general tributària.

El principi d'irretroactivitat s'ha d'aplicar amb caràcter general. No obstant, les normes que regulen les infraccions i sancions tributàries tindran efectes retroactius respecte dels actes que no siguin fermes quan la seva aplicació resulti més favorable per a l'interessat.

Art. 156è. Subjectes responsables de les infraccions i sancions tributàries. 1. Són subjectes infractors les persones físiques, jurídiques i les entitats esmentades a l'apartat 4t de l'article 18è d'aquesta Ordenança que efectuïn les accions o omissions tipificades com a infraccions a les lleis.

2. El subjecte infractor té la consideració de deutor principal en relació amb la declaració de responsabilitat.

3. La concurrència de diversos subjectes infractors en la realització d'una infracció tributària determina que quedin solidàriament obligats davant l'Administració al pagament de la sanció.

4. Han de respondre solidàriament del pagament de les sancions tributàries, derivades o no d'un deute tributari, les persones o entitats que estiguin en els casos del paràgrafs a) i c) de l'apartat 2n de l'article 26è d'aquesta Ordenança, en els termes que estableix l'article esmentat.

5. Han de respondre subsidiàriament del pagament de les sancions tributàries les persones o entitats que estiguin en el supòsit del paràgraf a) de l'article 27è d'aquesta Ordenança, en els termes que estableix l'article esmentat.

6. Les sancions tributàries no s'han de transmetre als hereus i legataris de les persones físiques infractores. Les sancions tributàries per infraccions comeses per les societats i entitats dissoltes s'han de transmetre als seus successors en els termes que preveu l'article 24è d'aquesta Ordenança.

Art. 157è. Infraccions tributàries: concepte i classes. 1. Són infraccions tributàries les accions i omissions doloses o culposes amb qualsevol grau de negligència que estiguin tipificades i sancionades per la Llei general tributària o per una altra llei.

2. Les infraccions tributàries es classifiquen en lleus, greus i molt greus. Cada infracció tributària es qualificarà de forma unitària en lleu, greu o molt greu, en atenció als criteris de qualificació com l'ocultació i la utilització de mitjans fraudulents, entre d'altres.

Existeix ocultació quan no es presentin declaracions o les presentades incloguin fets i operacions inexistents o amb imports falsos o en les quals s'ometin operacions, rendes, productes o qualsevol altra dada que incideix en la determinació del deute tributari, sempre que la incidència del deute derivat de l'ocultació sigui superior al 10 per cent de la base de la sanció.

Es consideren mitjans fraudulents les anomalies substancials en la comptabilitat i en els llibres i registres; l'ús de factures, justificants i altres documents falsos o falsejats, sempre que la seva incidència sigui superior al 10% de la base de la sanció; i la utilització de persones o entitats interposades.

Art. 158è. Sancions tributàries: classes, graduació i no concurrència. 1. Les infraccions tributàries es sancionaran mitjançant la imposició de sancions pecuniàries, les quals podran consistir

en multa fixa o proporcional, i de sancions no pecuniàries de caràcter accessori establertes en l'article 186è de la Llei general tributària, com:

- a) Pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions i ajuts públics.
- b) Pèrdua del dret a aplicar-se beneficis i incentius fiscals.
- c) Prohibició per contractar amb l'Administració municipal.
- d) Suspensió de l'exercici de professions oficials, ocupació o càrrec públic.

2. Les sancions tributàries es graduaran tenint en compte els següents criteris o circumstàncies, que són aplicables simultàniament:

a) Comissió repetida d'infraccions tributàries, la qual s'entendrà que existeix quan el subjecte infractor hagi estat sancionat, dins dels quatre anys anteriors i per resolució administrativa ferma, per una infracció de la mateixa naturalesa, considerant-se que tenen igual naturalesa les infraccions previstes en un mateix article del capítol III del títol IV de la Llei general tributària, llevat les infraccions incloses en les articles 191è, 192è i 193è totes les quals s'entendran de la mateixa naturalesa.

Quan es doni aquesta circumstància, la sanció mínima s'incrementarà en els següents percentatges:

Sanció per infracció lleu: 5%.

Sanció per infracció greu: 15%.

Sanció per infracció molt greu: 25%.

b) El perjudici econòmic per la Hisenda Municipal, que es determinarà pel percentatge resultant de la relació entre la base de la sanció i la quantia total que s'hagués hagut d'ingressar o l'import de la devolució obtinguda. Quan es doni aquesta circumstància, la sanció mínima s'incrementarà en els següents percentatges:

Perjudici econòmic superior al 10% i inferior o igual al 25%: 10%.

Perjudici econòmic superior al 25% i inferior o igual al 50%: 15%.

Perjudici econòmic superior al 50% i inferior o igual al 75%: 20%.

Perjudici econòmic superior al 75%: 25%.

- c) Acord o conformitat de l'interessat, en la forma prevista en l'article següent.

3. Si l'Administració tributària municipal considera que la infracció pot ser constitutiva de delictes contra la Hisenda Pública ho comunicarà a la jurisdicció competent i quedarà suspès el procediment administratiu fins que resolgui l'Autoritat judicial.

La realització de diverses accions o omissions constitutives de diverses infraccions farà possible la imposició de les sancions que corresponguin per totes aquestes, però quan l'acció o omissió s'aplica com a criteri per la graduació o qualificació de la infracció, no podrà ésser sancionada com a infracció independent.

Les sancions són compatibles amb els interessos de demora i amb els recàrrecs del període executiu.

Art. 159è. Reducció de les sancions. 1. La quantia de les sancions pecuniàries previstes als articles 162è a 166è d'aquesta Ordenança es reduirà en els percentatges següents:

a) En els casos d'actes amb acord, un 50 per cent. Tanmateix, quedarà sense efecte la reducció i s'exigirà aquest import, sense altre requisit que la notificació a l'interessat, quan s'hagi interposat contra la regularització o la sanció el corresponent recurs contenciós administratiu o, en el cas que s'hagi presentat aval o certificat d'assegurança de caució en substitució del dipòsit, quan no s'ingressin en període voluntari les quantitats derivades de l'acta amb acord, sense que aquest pagament es pugui ajornar o fraccionar.

b) En els supòsits de conformitat, un 30 per cent. Tanmateix, quedarà també sense efecte i s'exigirà aquest import, sense altre requisit que la notificació a l'interessat, quan s'hagi interposat recurs o reclamació contra la regularització. S'entén que existeix conformitat en el procediment d'inspecció si hi ha acta de conformitat i en els procediments de verificació de dades i comprovació limitada sempre que la liquidació no sigui objecte de recurs o reclamació, llevat que es requereixi conformitat expressa.

2. L'import de qualsevol sanció, llevat que procedeixi d'acta amb acord, una vegada aplicada en el seu cas, la reducció per conformitat del 30 per cent, es reduirà en el 25 per cent quan s'ingressi l'import en període voluntari sense haver sol·licitat ajornament o fraccionament ni s'interposi recurs o reclamació contra la liquidació o la sanció.

Art. 160è. Extinció de la responsabilitat derivada de les infraccions i de les sancions. 1. La responsabilitat derivada de les infraccions tributàries s'extingeix per la mort del subjecte infractor i pel transcurs del termini de prescripció per la imposició de les corresponents sancions, termini que serà

de quatre anys complerts des que es van cometre les infraccions. Aquesta prescripció s'aplicarà d'ofici per la Administració tributària, sense necessitat que la invoqui l'interessat.

2. Les sancions tributàries s'extingeixen pel pagament o compliment, prescripció, compensació, condonació i per la mort de tots els obligats a satisfer-les.

L'expedient de condonació de sanció s'incoarà a sol·licitud de l'interessat, i haurà de formular-se dins del termini de trenta dies des de la notificació de la sanció. Aquesta incoació produirà la suspensió cautelar del cobrament de la sanció fins a la resolució de l'expedient. L'expedient serà elevat a l'Alcaldia per a la seva resolució, acompanyant, a més a més de l'informe emès per l'òrgan que hagi tramitat l'expedient sancionador, un informe en el qual es faci constar la raó de la imposició de la sanció, les circumstàncies que concorren en el peticionari en les seves relacions amb l'Administració i si es considera aconsellable o no que s'accedeixi a allò que s'ha sol·licitat.

Secció 2a: Classificació de les infraccions i sancions tributàries

Art. 161è. Classificació de les infraccions tributàries. Es consideren infraccions tributàries:

a) Deixar d'ingressar dins el termini establert la totalitat o part del deute tributari que hagi de resultar de la correcta autoliquidació del tribut.

b) No presentar de manera completa i correcta les declaracions i documents necessaris per a la pràctica de les liquidacions.

c) L'obtenció indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut.

d) Sol·licitar indegudament devolucions derivades de la normativa de cada tribut, beneficis o incentius fiscals, mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses.

e) No presentar dins de termini autoliquidacions o declaracions sense que d'això es derivi perjudici econòmic.

f) Presentar de forma incompleta o incorrecta autoliquidacions o declaracions, sense perjudici econòmic.

g) Contestar o presentar de forma incorrecta requeriments individualitzats d'informació o declaracions d'informació exigides amb caràcter general.

h) Incompliment de les obligacions de comunicar el domicili fiscal i d'utilitzar el número de identificació fiscal o altres números o codis.

i) La resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària.

j) Les altres assenyalades en les lleis.

Art. 162è. Infracció tributària per deixar d'ingressar el deute tributari que hagi de resultar d'una autoliquidació. 1. Constitueix infracció tributària no ingressar, dins el termini establert, la totalitat o part del deute tributari que hagi de resultar de la correcta autoliquidació del tribut.

Aquesta infracció serà lleu, greu o molt greu, segons l'existència d'ocultació, la concurrència de mitjans fraudulents i la base de la sanció, és a dir, la quantitat no ingressada en l'autoliquidació com a conseqüència de la comissió de la infracció.

2. La infracció tributària serà lleu en els següents supòsits:

a) Quan la base de la sanció sigui igual o inferior a 3000 euros.

b) Quan, tot i que la base de la sanció sigui superior a aquesta xifra, no existeixi ocultació.

c) En tot cas, quan, sense previ requeriment, la manca d'ingrés hagués estat regularitzada per l'obligat tributari en una autoliquidació presentada amb posterioritat al termini de pagament, sense complir el requisits establerts en l'article 27è.4 de la Llei general tributària per a l'aplicació dels recàrrecs per declaració extemporània sense requeriment previ.

3. La infracció tributària serà greu:

a) Quan la base de la sanció sigui superior a 3000 euros i existeixi ocultació.

b) Quan, sigui quina sigui la base de la sanció, s'hagin utilitzat documents falsos o falsejats o una incorrecta comptabilitat, sense que aquests fets constitueixin mitjans fraudulents.

4. La infracció tributària serà molt greu quan s'hagin utilitzat mitjans fraudulents.

5. Aquestes infraccions es sancionaran amb multa pecuniària del 50 per cent, del 50 al 100 per cent o del 100 al 150 per cent de la quantitat no ingressada, segons que la infracció sigui lleu, greu o molt greu, graduant-se en aquests dos últims supòsits mitjançant l'increment del percentatge mínim d'acord amb els criteris de comissió repetida i perjudici econòmic als quals es refereix l'article 158è.2 d'aquesta Ordenança.

Art. 163è. Infracció tributària per no presentar de forma completa i correcta les declaracions o documents necessaris per a la pràctica de les liquidacions. 1. Constitueix infracció tributària l'incompliment de l'obligació de presentar de manera completa i correcta les declaracions i documents

necessaris perquè l'Administració tributària municipal pugui practicar la liquidació dels tributs que no s'exigeixin per autoliquidació.

2. Aquesta infracció serà lleu, greu o molt greu, d'acord amb els mateixos criteris establerts en l'article precedent. Es considera com a base de la sanció la quantia de la liquidació, quan no s'hagi presentat declaració, o la diferència entre el resultat de la liquidació adequada i la que hagi procedit d'acord amb les dades declarades.

3. Les sancions corresponents a aquestes infraccions, com també la seva quantia i graduació, seran les mateixes de l'article precedent.

Art. 164è. Infracció tributària per l'obtenció indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut. 1. Aquesta infracció serà lleu, greu o molt greu d'acord amb els mateixos criteris assenyalats en l'article 162è d'aquesta Ordenança, i es considerarà base de la sanció la quantitat tornada indegudament com a conseqüència de la comissió de la infracció.

2. Les sancions a aquestes infraccions, la seva quantia i graduació seran les mateixes assenyalades en l'esmentat article d'aquesta Ordenança.

Art. 165è. Infracció tributària per sol·licitar indegudament devolucions. 1. Constitueix infracció tributària la sol·licitud indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses en autoliquidacions, comunicacions o sol·licituds, sense que s'hagin obtingut les devolucions.

2. Aquesta infracció tributària serà greu i es sancionarà amb multa pecuniària proporcional del 15 per cent de la quantitat indegudament sol·licitada.

Art. 166è. Infracció tributària per la sol·licitud indeguda de beneficis o incentius fiscals. 1. Constitueix infracció tributària la sol·licitud indeguda de beneficis o incentius fiscals mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses sense que els esmentats beneficis o incentius s'hagin obtingut, i sempre que no sigui procedent imposar al mateix subjecte sanció per alguna de les infraccions previstes en els articles 162è, 163è i 165è d'aquesta Ordenança.

2. Aquesta infracció serà greu i es sancionarà amb multa pecuniària fixa de 300 euros.

Art. 167è. Infracció tributària per la manca de presentació, dins de termini, d'autoliquidacions o declaracions sense perjudici econòmic. 1. Constitueix infracció tributària no presentar, dins de termini, autoliquidacions o declaracions sempre que no s'hagi produït o no es pugui produir perjudici econòmic a la Hisenda Municipal.

2. Aquesta infracció serà lleu.

3. La sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 200 euros.

La quantia de la sanció serà de 400 euros, quan es tracti de declaracions censals o de comunicació de la designació de representant, quan ho exigeixi la normativa.

La sanció també consistirà en multa pecuniària fixa de 20 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat que s'hagi hagut d'incloure en la declaració, amb un mínim de 300 euros i un màxim de 20.000 euros, quan es tracta de declaracions exigides en compliment de l'obligació de subministrar informació a què es refereixen els articles 93è i 94è de la Llei general tributària.

La sanció i els límits mínim i màxim es reduiran a la meitat si les autoliquidacions i declaracions es presenten fora de termini sense requeriment previ.

Si s'han realitzat requeriments, aquestes sancions seran compatibles amb les establertes per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal.

Art. 168è. Infracció tributària per l'incompliment de l'obligació de comunicar el domicili fiscal. 1. Constitueix infracció tributària l'incompliment de l'obligació de comunicar el domicili fiscal o el seu canvi per les persones físiques que no realitzin activitats econòmiques.

2. Aquesta infracció és lleu i es sancionarà amb multa pecuniària fixa de 100 euros.

Art. 169è. Infracció tributària per la presentació incorrecta d'autoliquidacions o declaracions sense que es produeixi perjudici econòmic. 1. Constitueix infracció tributària la presentació de forma incompleta, inexacta o amb dades falses d'autoliquidacions o declaracions, sempre que no hagués produït ni es pugui produir perjudici econòmic a la Hisenda Municipal.

2. Aquesta infracció és greu i la seva sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 150 euros, llevat que es tracti de declaracions censals, en què la sanció serà de 250 euros.

Art. 170è. Infracció tributària per la contestació o presentació de forma incorrecta de requeriments individualitzats d'informació o declaracions d'informació exigides amb caràcter general. 1. Constitueix infracció tributària la contestació o presentació de forma incompleta, inexacta o amb dades falses dels requeriments individualitzats d'informació o declaracions exigides amb caràcter general en el compliment de l'obligació de subministrament d'informació a què es refereixen els articles 93è i 94è de la Llei general tributària.

2. Aquesta infracció és greu i es sancionarà de la manera següent:

a) Quan la informació no tingui per objecte dades expressades en magnituds monetàries, la sanció consistirà en multa pecuniària fixa de 200 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat omesa, inexacta o falsa.

b) Quan la informació sigui sobre dades expressades en magnituds monetàries, la sanció consistirà en multa proporcional de fins el 2 per cent de l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament.

Quan l'import no declarat representi un percentatge igual o inferior al 10 per cent de l'import de les operacions que es van haver de declarar, s'imposarà una multa pecuniària fixa de 500 euros.

En els supòsits en què el percentatge no declarat fos superior al 10, 25, 50 o 75 per cent, la sanció serà una multa pecuniària proporcional del 0,5, 1, 1,5 o 2 per cent de l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament, respectivament.

Aquesta sanció, en el cas de comissió repetida de infraccions tributàries, es graduarà incrementant la quantia resultant en un 100 per cent.

Art. 171è. Infracció tributària per incompliment de les obligacions d'utilització del número de identificació fiscal o d'altres números o codis. 1. Constitueix infracció tributària l'incompliment de les obligacions relatives a la utilització del número d'identificació fiscal i d'altres números o codis establerts en la normativa tributària i, especialment, la referència cadastral.

2. Aquesta infracció és lleu i es sancionarà amb multa pecuniària fixa de 150 euros, llevat dels casos que es tracti de l'incompliment de la utilització del número d'identificació fiscal per les entitats de crèdit en els comptes i operacions o en el lliurament o abonament dels xecs al portador, supòsits en els quals la infracció serà greu i es sancionarà d'acord amb l'article 202è.2 de la Llei general tributària.

Art. 172è. Infracció tributària per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària. 1. Es produeix resistència, obstrucció, excusa o negativa quan el subjecte infractor, degudament notificat a l'efecte, realitza actuacions amb tendència a dilatar, entorpir o impedir les actuacions de l'Administració tributària municipal en relació amb el compliment de les seves obligacions. Entre d'altres, constitueixen resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària les conductes següents:

a) No facilitar l'examen de documents, informes, antecedents, llibres, registres, fitxers, factures, justificants, assentaments de comptabilitat, arxius informàtics i qualsevol altra dada amb transcendència tributària.

b) No atendre algun requeriment degudament notificat.

c) No comparèixer en el lloc i temps assenyalats, llevat l'existència de causa justificada.

d) Prohibir indegudament als funcionaris de l'Administració tributària l'entrada en locals o finques o el reconeixement de locals, maquinària, instal·lacions i explotacions relacionades amb les obligacions tributàries.

e) Les coaccions als funcionaris de l'Administració tributària.

2. Aquesta infracció es qualifica de greu i la seva sanció consisteix en multa pecuniària fixa de 150 euros, llevat que sigui d'aplicació allò que es preveu en els apartats següents.

3. Quan la resistència, obstrucció, excusa o negativa a l'actuació de l'Administració tributària municipal consisteixi a desatendre, dins de termini, requeriments diferents als que es preveuen en els apartats següents, la sanció serà de multa pecuniària fixa de 150, 300 o 600 euros, segons s'hagi incomplet el requeriment per primera, segona o tercera vegada.

4. Quan es tracti de conductes contingudes en les lletres a) i d) de l'apartat 1r, o de l'incompliment del deure de comparèixer per persones o entitats que realitzin activitats econòmiques, o del deure d'aportació d'informació dels articles 93è i 94è de la Llei general tributària, la sanció consistirà en:

a) Si no es compareix o no es facilita l'actuació administrativa o la informació exigida en el termini assenyalat en el primer requeriment, la multa serà de 300 euros.

b) Quan s'incompleixi el segon requeriment, la multa serà de 1.500 euros.

c) En cas d'incompliment del tercer requeriment, la sanció consistirà en multa proporcional fins al 2 per cent de la xifra de negocis del subjecte infractor en l'any natural anterior al de la comissió de la

infracció, amb un mínim de 10.000 i un màxim de 400.000 euros. Però si es tracta de l'incompliment de l'obligació de subministrament d'informació dels articles 93è i 94è de la Llei general tributària, la multa proporcional s'eleva fins al 3 per cent de la xifra de negocis, amb un mínim de 15.000 i un màxim de 600.000 euros. Aquesta multa proporcional es graduarà d'acord amb el que estableix l'article 203è de la Llei esmentada. En tot cas, si es dóna compliment total al requeriment abans de l'acabament del procediment, la sanció serà de 6.000 euros.

5. Quan la resistència, obstrucció, excusa o negativa es refereixi al trencament de les mesures cautelars, la sanció consistirà en multa pecuniària proporcional fins al dos per cent de la xifra de negocis, amb un mínim de 3000 euros.

Secció 3a: Procediment sancionador en matèria tributària

Art. 173è. Regulació i competència. 1. El procediment sancionador tributari es regula per la Llei general tributària i el Reglament general del règim sancionador tributari i, quan no n'hi hagi, per les normes reguladores del procediment sancionador en matèria administrativa.

2. Són òrgans competents per a la imposició de sancions:

a) El Consell Plenari, quan es tracti de suspensió de l'exercici de professions oficials, ocupació o càrrec públic.

b) L'alcalde, o l'òrgan en qui delegui, quan es tracti d'altres sancions no pecuniàries, a les quals es refereix l'article 158è.1 d'aquesta Ordenança, llevat dels casos que la concessió de beneficis o incentius fiscals sigui competència d'altres òrgans, cas en el qual seran aquests òrgans els competents per imposar la sanció de pèrdua del dret a aplicar aquests beneficis o incentius.

c) En els altres supòsits, l'òrgan competent per liquidar o l'òrgan superior immediat de la unitat administrativa que ha proposat l'inici del procediment sancionador.

Art. 174è. Procediment sancionador. 1. El procediment sancionador es tramitarà de forma separada del procediment d'aplicació dels tributs, llevat dels supòsits d'actes amb acord i d'aquells en què l'obligat tributari hagués renunciat a la tramitació separada, casos en els quals les qüestions relatives a la infracció s'analitzaran en el procediment d'aplicació del tribut, sense perjudici que, no obstant la tramitació única, cada procediment finalitzi amb acte resolutori diferent.

La renúncia s'ha de fer mitjançant manifestació expressa, que s'ha de formular en el procediment d'aplicació dels tributs abans de la notificació de la proposta de resolució o, en el procediment d'inspecció, a la finalització del tràmit d'audiència previ a la subscripció de l'acta, llevat del supòsit que l'òrgan encarregat de la tramitació del procediment d'aplicació dels tributs requereixi l'obligat tributari perquè manifesti, en el termini de deu dies, la seva renúncia a la tramitació separada del procediment sancionador que, en el seu cas, pugui iniciar-se. Si el procediment d'aplicació dels tributs s'inicia amb la notificació de la proposta de resolució, també es podrà renunciar a la tramitació separada en el termini concedit per a al·legacions.

Els procediments sancionadors incoats com a conseqüència d'un procediment iniciat mitjançant declaració o d'un procediment de verificació de dades, comprovació o inspecció, no podran iniciar-se respecte a la persona o entitat que hagués estat objecte del procediment un cop transcorregut el termini de tres mesos des que s'hagués notificat o s'entengués notificada la corresponent liquidació o resolució.

2. En cas de tramitació separada, el procediment s'iniciarà d'ofici mitjançant acord de l'òrgan competent per resoldre d'acord amb el que disposa l'article anterior, resolució que serà notificada a l'interessat.

3. Una vegada acabades les actuacions que procedeixin, es formularà proposta de resolució, amb expressió dels fets i de la seva qualificació, la classe d'infracció i la sanció corresponent amb indicació dels criteris de graduació aplicats. Aquesta proposta serà notificada a l'interessat i se li posarà de manifest l'expedient perquè, dins del termini de 15 dies, pugui al·legar el que consideri escaient i presentar els documents i proves que consideri oportunes.

Quan, a l'inici del procediment, l'òrgan competent tingui tots els elements que permetin formular la proposta d'imposició de sanció, aquesta s'incorporarà a l'acord d'iniciació. Aquest acord es notificarà a l'interessat, al qual se li posarà de manifest l'expedient als mateixos efectes assenyalats en el paràgraf anterior i se li concedirà un termini de 15 dies perquè al·legui el que consideri convenient amb l'advertència que, en cas de no formular al·legacions ni aportar nous documents i proves, es podrà dictar resolució d'acord amb la proposta.

4. Quan els procediments sancionadors derivin de procediments de comprovació o investigació que realitzi la Inspecció de Tributs, seran iniciats pel funcionari actuari amb autorització de l'Inspector en cap. La tramitació i instrucció de la proposta de resolució podrà encomanar-se a aquest funcionari

o a un altre adscrit a la Inspecció, i la resolució de l'expedient correspondrà a l'Inspector en cap.

No obstant això, quan les sancions siguin no pecuniàries, el funcionari actuari proposarà la iniciació mitjançant una moció dirigida a l'Inspector en cap, el qual, si ho considera procedent, la remetrà a l'òrgan competent per acordar la iniciació i la seva resolució.

5. El procediment sancionador en matèria tributària ha de concloure en el termini màxim de sis mesos a comptar de la notificació de la comunicació d'inici del procediment.

El venciment d'aquest termini, sens que s'hagi notificat la resolució, produeix la caducitat del procediment, que pot declarar-se d'ofici o a instància de l'interessat i impedeix la iniciació d'un nou procediment sancionador.

Art. 175è. Suspensió de l'execució de les sancions. 1. L'execució de les sancions tributàries es suspendrà automàticament, sense necessitat d'aportar cap tipus de garantia, mitjançant la presentació del recurs en el termini establert, sense que es puguin executar fins que siguin fermes en via administrativa. Aquesta suspensió serà aplicada automàticament per l'Administració sense necessitat que el contribuent ho sol·liciti.

No seran exigibles interessos de demora pel temps que transcorri fins l'acabament del termini de pagament en període voluntari obert per la notificació de la resolució que exhaureixi la via administrativa.

2. Una vegada la sanció sigui ferma en via administrativa, els òrgans de recaptació no començaran les actuacions de procediment de constrenyiment, mentre no acabi el termini per interposar el recurs contenciós administratiu. Si durant aquest termini l'interessat comunica a l'òrgan esmentat la interposició del recurs, amb petició de suspensió i oferiment de garantia per garantir el deute, es mantindrà la paralització del procediment mentre conservi la seva vigència i eficàcia la garantia aportada. El procediment es reprendrà o suspendrà segons la decisió que adopti l'òrgan judicial en la peça de suspensió.

Capítol XI

REVISIÓ D'ACTES EN LA VIA ADMINISTRATIVA

Secció 1a: Disposicions generals

Art. 176è. Contingut de la sol·licitud o de l'escrit d'iniciació. 1. En els procediments que s'iniciïn a instància de l'interessat, la sol·licitud o l'escrit d'iniciació haurà de contenir els següents extrems:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili de l'interessat. En el cas de que s'actui mitjançant representant, s'hauran d'incloure les seves dades completes.

b) Òrgan davant el qual es formula el recurs o se sol·licita l'inici del procediment.

c) Acte administratiu o actuació que s'impugna o que és objecte de l'expedient, data en la què es va dictar, número de l'expedient o clau alfanumèrica que identifique l'acte administratiu objecte de impugnació i resta de dades relatives a aquest que es consideri convenient, així com la pretensió de l'interessat.

d) Domicili que l'interessat assenyala als efectes de notificacions.

e) Lloc, data i signatura de l'escrit o sol·licitud.

f) Qualsevol altre establert en la normativa aplicable.

2. Si la sol·licitud o l'escrit d'iniciació no reuneix els requisits esmentats al paràgraf anterior, es requerirà l'interessat per tal que, en un termini de 10 dies, comptats des del dia següent al de la notificació del requeriment, esmeni la falta o acompanyi els documents preceptius amb indicació que la falta d'atenció al requeriment determinarà l'arxiu de les actuacions i es tindrà per no presentada la sol·licitud o l'escrit.

3. La representació s'haurà d'acreditar per qualsevol dels mitjans admesos en dret. L'òrgan competent concedirà un termini de 10 dies, comptats des del dia següent al de la notificació, per tal de realitzar l'aportació o esmena del document que acrediti la representació. En el mateix termini, l'interessat podrà ratificar l'actuació realitzada pel representant en el seu nom i aportar el document acreditatiu de la representació per actuacions posteriors.

Secció 2a: Procediments especials de revisió

Art. 177è. Declaració de nul·litat de ple dret. De conformitat amb allò que disposa l'article 110è de la Llei reguladora de les bases del règim local la declaració de nul·litat de ple dret serà acordada pel Consell Plenari Municipal. El procediment serà l'establert pels articles 217è de la Llei general tributària i 4 a 6 del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003 general tributària en matèria de revisió d'actes en via administrativa. L'òrgan competent per a tramitar l'expedient serà el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda. La declaració de nul·litat requerirà el dictamen favorable de la Comissió Jurídica Assessora, en els termes previstos a l'article 8è.3.c) de la Llei 5/2005, de 2 de maig, aprovada pel Parlament de Catalunya.

Art. 178è. Declaració de lesivitat d'actes anul·lables. D'acord amb allò disposat a l'article 16è n) de la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta Municipal de Barcelona, la declaració de lesivitat d'actes anul·lables serà acordada per la Comissió de Govern. El procediment serà l'establert pels articles 218è de la Llei general tributària i 7è a 9è del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003 general tributària en matèria de revisió d'actes en via administrativa. L'òrgan competent per a tramitar l'expedient serà el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda. Correspon als serveis jurídics municipals l'emissió d'informe sobre la procedència que l'acte sigui declarat lesiu.

Art. 179è. Revocació dels actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions. 1. L'Administració tributària podrà revocar els seus actes en benefici dels interessats en els següents supòsits:

- a) Si infringeixen manifestament la llei.
- b) Quan circumstàncies sobrevingudes que afectin una situació jurídica particular posin de manifest la improcedència de l'acte dictat.
- c) Quan en la tramitació del procediment s'hagi produït indefensió als interessats.

La revocació no pot constituir dispensa o exempció no permesa per les normes tributàries, ni ser contrària al principi d'igualtat, a l'interès públic o a l'ordenament jurídic.

2. La revocació només és possible mentre no hagi transcorregut el termini de prescripció.

3. El procediment de revocació s'inicia sempre d'ofici, sense perjudici que els interessats puguin promoure la iniciació del procediment per a la seva declaració, mitjançant escrit dirigit a l'òrgan que va dictar l'acte.

4. L'òrgan competent per a tramitar l'expedient serà el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda.

5. Serà competent per declarar-la el/la regidor/a ponent d'Hisenda quan es tracti d'un acte de l'Institut Municipal d'Hisenda i el/la regidor/ra president de la Comissió de Presidència, Hisenda i Coordinació Territorial quan es tracti de revocar actes del/de la regidor/a ponent d'Hisenda.

6. El termini màxim per notificar la resolució és de sis mesos des de la notificació de l'acord d'iniciació del procediment. Transcorregut el termini de sis mesos anteriors sense que s'hagi notificat resolució expressa, es produeix la caducitat del procediment.

7. Les resolucions de revocació exhaureixen la via administrativa.

Art. 180è Rectificació d'errors. 1. L'òrgan que hagi dictat l'acte ha de rectificar en qualsevol moment, d'ofici o a instància de l'interessat, els errors materials, de fet o aritmètics, sempre que no hagi transcorregut el termini de prescripció.

2. Quan el procediment s'hagués iniciat d'ofici, juntament amb l'acord d'inici es notificarà la proposta de rectificació per tal que l'interessat pugui formular al·legacions en el termini de 15 dies comptats a partir del següent al de la notificació de la proposta. Quan la rectificació sigui en benefici dels interessats es podrà notificar directament la resolució del procediment.

Quan el procediment s'hagués iniciat a instància de l'interessat, l'Administració podrà resoldre directament quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte en la resolució altres fets, al·legacions o proves que els presentats per l'interessat. En cas contrari, haurà de notificar la proposta de resolució per tal que l'interessat pugui fer al·legacions en el termini de 15 dies comptats a partir del següent al de la notificació de la proposta.

3. El termini màxim per notificar la resolució expressa és de sis mesos des que es presenti la sol·licitud per l'interessat o des que se li notifiqui l'acord d'iniciació d'ofici del procediment.

El transcurs del termini anterior sense que s'hagi notificat resolució expressa produeix els efectes següents:

a) La caducitat del procediment iniciat d'ofici, sense que això impedeixi que es pugui iniciar de nou un altre procediment.

b) La desestimació per silenci administratiu de la sol·licitud, si el procediment s'ha iniciat a instància de l'interessat.

4. Les resolucions que es dictin en aquest procediment són susceptibles de recurs d'alçada i si l'acte és dictat per delegació de l'Administració tributària de l'Estat es podrà interposar reclamació econòmica administrativa.

Secció 3a: Devolució d'ingressos indeguts

Art. 181è. Titulars i contingut del dret a devolució. 1. Els obligats tributaris i els subjectes infractors tenen dret a la devolució dels ingressos que hagin fet indegudament a favor de la Hisenda Municipal en el pagament d'obligacions i sancions tributàries.

2. El dret a la devolució d'ingressos indeguts es transmetrà als hereus o drethavents del titular inicial.

3. La quantitat a tornar per un ingrés indegut està constituïda per la suma de les quantitats següents:

a) L'import de l'ingrés indegudament efectuat.

b) El recàrrec, les costes i els interessos satisfets durant el procediment, quan l'ingrés indegut s'hagi fet per la via de constrenyiment.

c) L'interès de demora aplicat a les quantitats indegudament ingressades, corresponent al temps transcorregut des de la data de l'ingrés fins a la de l'ordre de pagament.

El tipus d'interès aplicable serà el tipus d'interès de demora vigent al llarg del període segons el que determini per a cada exercici la Llei de Pressupostos de l'Estat.

4. Quan es procedeixi a la devolució d'un ingrés indegut consistent en pagaments fraccionats de deutes de notificació col·lectiva i periòdica, s'entén que la quantitat retornada es va ingressar en l'últim termini, i si no resulta una quantitat suficient, la diferència es considera satisfeta en els terminis immediatament anteriors.

Art. 182è. Supòsits de devolució. El dret a obtenir la devolució d'ingressos indeguts es podrà reconèixer:

1. En el procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts iniciat d'ofici o a instància de l'interessat, en els supòsits següents:

a) Quan s'hagi produït una duplictat en el pagament de deutes tributaris o sancions.

b) Quan la quantitat pagada hagi estat superior a l'import a ingressar resultant d'un acte administratiu o d'una autoliquidació.

c) Quan s'hagin ingressat quantitats corresponents a deutes o sancions tributàries després d'haver transcorregut els terminis de prescripció.

d) Quan així ho estableixi la normativa tributària.

2. En un procediment especial de revisió. En aquest sentit, quan l'acte d'aplicació dels tributs o d'imposició de sancions en virtut del qual es va realitzar l'ingrés indegut hagi adquirit fermesa, es pot sol·licitar únicament la seva devolució instant o promovent la revisió de l'acte mitjançant algun dels procediments especials de revisió que estableixen els paràgrafs a), c) i d) de l'article 216è de la Llei general tributària i mitjançant el recurs extraordinari de revisió de l'article 244è de la mateixa.

3. En virtut de la resolució d'un recurs administratiu o d'una resolució judicial ferma.

4. En un procediment d'aplicació dels tributs.

5. En un procediment de rectificació d'autoliquidacions d'acord amb el que disposa l'article 120è.3 de la Llei general tributària.

6. Per qualsevol altre procediment establert en la normativa tributària.

Art. 183è. Procediment per al reconeixement del dret a la devolució. Si el procediment s'inicia a petició de la persona interessada, en l'escrit que presenti davant l'òrgan corresponent farà constar les circumstàncies previstes en l'article 176è d'aquesta Ordenança i en l'article 17è del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa i, especialment:

a) El número d'identificació fiscal.

b) El justificant de l'ingrés indegut. A la sol·licitud s'adjuntaran els documents que acreditin el dret a la devolució i els elements de prova que es considerin oportuns. Els justificants d'ingrés podran ésser substituïts per la menció exacta de les dades identificatives de l'ingrés efectuat, entre ells, la data i el lloc de l'ingrés i el seu import.

c) Una declaració expressa del mitjà escollit pel qual s'hagi de fer la devolució. Es podrà escollir entre transferència bancària o compensació.

Art. 184è. Instrucció. Iniciat el procediment, l'òrgan competent de la Hisenda Municipal practicarà les actuacions necessàries per tal de comprovar la procedència de la devolució d'ingressos indeguts i podrà sol·licitar els informes o actuacions que estimi necessaris.

Prèviament a la resolució, s'haurà de notificar la proposta de resolució a l'obligat tributari per tal que, en el termini de 10 dies, presenti les al·legacions i els justificants que estimi necessaris. Tanmateix es podrà prescindir d'aquest tràmit quan no es tinguin en compte altres fets o al·legacions que les realitzades per l'obligat tributari o quan la quantia proposada per a retornar sigui igual a la sol·licitada, exclosos els interessos de demora.

Art. 185è. Resolució. En els supòsits en què resulti procedent la devolució, el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda dictarà la resolució corresponent. Contra la resolució que posi fi a l'expedient es podrà interposar recurs d'alçada, el qual tindrà els mateixos efectes que el recurs de reposició previ al contenciós administratiu.

La sol·licitud de devolució es considerarà desestimada un cop transcorreguts sis mesos sense que se n'hagi notificat la resolució.

Si el procediment s'ha iniciat d'ofici, el transcurs de sis mesos des de que es notifiqui a l'interessat l'acord d'iniciació sense que s'hagi notificat resolució expressa produirà la caducitat del procediment, sense que això impedeixi que es pugui iniciar de nou un altre procediment posteriorment.

Art. 186è. Execució. Dictada una resolució per la qual es reconegui el dret a la devolució d'un ingrés indegut, es notificarà a l'interessat i s'emetrà l'oportuna ordre de pagament en favor de la persona o entitat creditora, sense necessitat d'esperar la fermesa d'aquella.

Art. 187è. Altres normes aplicables. Per a la resta de qüestions en matèria de devolució d'ingressos indeguts no recollides expressament en aquesta Ordenança general, es procedirà d'acord amb allò que disposin la Llei general tributària i, en particular, el Reial decret 520/2005, de 13 de maig, que aprova el Reglament general de desenvolupament d'aquella Llei en matèria de revisió en via administrativa.

Secció 4a: Recursos

Art. 188è. Recurs d'alçada. 1. Contra els actes d'aplicació dels tributs locals i altres ingressos de dret públic que siguin de competència municipal es podrà interposar recurs d'alçada davant l'Alcalde, amb efectes de reposició, tot aplicant-se el règim jurídic del recurs regulat a l'article 14 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2 /2004, de 5 de març.

2. El recurs es podrà presentar, amb els requisits establerts a l'article 176è. de la present Ordenança, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la notificació expressa de l'acte recorregut o al de la finalització del període d'exposició dels corresponents padrons o matrícules de contribuents.

Tractant-se de deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva, el termini per a la interposició es computa a partir de l'endemà de l'acabament del període voluntari de pagament.

3. El recurs serà resolt en el termini d'un mes a comptar des del dia següent a la seva presentació. La notificació es realitzarà en el termini dels deu dies següents a la data de la resolució.

Transcorreguts els terminis anteriors sense que s'hagi notificat resolució expressa, i sempre que s'hagi acordat la suspensió de l'acte objecte de recurs, deixarà de meritarse l'interès de demora en els termes de l'article 14è.

4. El recurs es considerarà desestimat un cop transcorregut un mes des de la interposició sense que se n'hagi notificat la resolució. En tal cas, la via contenciosa administrativa quedarà expedita.

5. La resolució d'aquest recurs d'alçada posa fi a la via administrativa i davant d'ella únicament procedirà la interposició de recurs contenciós administratiu. Contra la resolució d'un recurs d'alçada no es pot interposar cap altre recurs administratiu, tret de l'extraordinari de revisió.

Tampoc es pot interposar recurs d'alçada quan un acte sigui reiteració d'altres actes fermes i consentits o quan es tracti d'un acte d'execució d'una resolució judicial ferma.

6. El recurs d'alçada regulat en aquest article s'entén sense perjudici dels supòsits en què la Llei preveu la reclamació econòmica administrativa contra actes dictats en via de gestió dels tributs locals.

7. Els actes dictats per delegació de l'Administració tributària de l'Estat podran ser objecte de recurs de reposició o de reclamació economicoadministrativa de l'Estat.

Art. 189è. Recursos contra autoliquidacions. 1. Per impugnar l'autoliquidació, prèviament el subjecte passiu ha d'instar l'òrgan de gestió corresponent perquè confirmi o rectifiqui l'autoliquidació presentada. La sol·licitud de confirmació o rectificació de l'autoliquidació es podrà fer una vegada presentada la corresponent autoliquidació i abans d'haver practicat l'Administració la liquidació definitiva o, en defecte d'això, abans d'haver prescrit el dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació. El termini de l'Administració per procedir a la confirmació o a la rectificació és de tres mesos, transcorregut el qual cal considerar confirmada l'autoliquidació per silenci administratiu.

2. El termini per interposar el recurs és d'un mes, a comptar des de la confirmació o la rectificació de l'autoliquidació, tant en el supòsit que hagi estat confirmada o rectificada expressament com per silenci administratiu.

Art. 190è. Competències. La competència per resoldre els recursos que es presentin per actes tributaris de l'Ajuntament de Barcelona pertoca a l'alcalde o a aquella persona en qui aquest delegui, la qual, en tot cas, tindrà la condició de regidor.

Secció 5a: Suspensió

Art.191è. Suspensió. 1. La mera interposició de recurs d'alçada no suspendrà l'execució de l'acte impugnat. Això no obstant, a sol·licitud de l'interessat, procedirà la suspensió en els supòsits següents:

a) Quan s'aporti alguna de les següents garanties:

- Dipòsit de diners en efectiu o en valors públics a la Tresoreria Municipal.
- Aval o fiança de caràcter solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució.
- Aval personal i solidari de dos contribuents de la localitat que tinguin solvència reconeguda, únicament per a deutes inferiors a 601,01 €.

La garantia haurà de cobrir l'import de l'obligació a què es refereix l'acte impugnat, els interessos de demora que generi la suspensió i els recàrrecs que puguin ser procedents en el moment de la sol·licitud de suspensió.

La sol·licitud de suspensió haurà d'anar necessàriament acompanyada del document en què es formalitzi la garantia aportada. En cas contrari no assortirà efectes i es tindrà per no presentada i es procedirà al seu arxiu, prèvia notificació a l'interessat.

b) Sense necessitat d'aportar garantia, quan s'aprecii que en dictar l'acte impugnat, s'ha pogut incórrer en error aritmètic, material o de fet.

c) L'execució de les sancions que siguin objecte d'un recurs d'alçada, restarà automàticament suspesa en període voluntari, sense necessitat d'aportar garanties, fins que siguin fermes en via administrativa.

2. Quan el contribuent interposi un recurs contenciós administratiu, la suspensió acordada en via administrativa es mantindrà sempre que hi hagi garantia suficient, fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió que correspongui en relació a la suspensió de la resolució esmentada.

Tanmateix, en els supòsits d'estimació parcial del recurs interposat en via administrativa, la resolució del qual no pugui ésser executada per mantenir-se la suspensió en la via jurisdiccional, l'obligat tributari tindrà dret, si així ho sol·licita, a reduir proporcionalment la garantia.

A aquests efectes, es practicarà en el termini de 15 dies, des de la sol·licitud de l'interessat, una quantificació de l'obligació que, en el seu cas, hagués resultat de l'execució de la resolució, la qual s'utilitzarà per determinar l'import de la reducció procedent, i, per tant, de la garantia que ha de subsistir.

Fins que no es formalitzi la nova garantia, l'anterior continuarà afecta al pagament de l'import de la liquidació, deute u obligació subsistent.

3. La concessió de la suspensió comportarà l'obligació de satisfer interessos de demora durant tot el temps d'aquella, tret que, resolt el recurs, l'acord o sentència declari totalment improcedent l'acte impugnat.

Això no obstant, quan es garanteixi el deute en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible serà l'interès legal.

Tanmateix, no s'exigirà l'interès de demora, ni l'interès legal, si s'escaigués, des del moment en què l'Administració tributària incompleixi algun dels terminis fixats a la Llei general tributària per a resoldre, fins que es dicti la resolució procedent o s'interposi recurs contra la resolució presumpta.

4. La impugnació d'un acte censal d'un tribut de gestió compartida amb l'Administració tributària de l'Estat no serà motiu suficient per suspendre la liquidació que es pugui practicar, sense perjudici que, si la resolució que es dicta en matèria censal afecta el resultat de la liquidació satisfeta, es realitzi la devolució d'ingressos corresponent.

5. L'òrgan competent per acordar la suspensió i substitució de les garanties serà el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda.

Secció 6a : El Consell Tributari

Art. 192è. Naturalesa i funcions. 1. El Consell Tributari és l'òrgan de l'Ajuntament de Barcelona especialitzat en matèria de gestió, recaptació i inspecció dels ingressos de dret públic. El seu funcionament es basarà en criteris d'independència tècnica, objectivitat, celeritat i gratuïtat.

2. Les funcions que el Consell Tributari desenvoluparà, en els termes previstos en el seu Reglament orgànic, són:

a) Dictaminar les propostes de resolució dels recursos interposats contra els actes d'aplicació dels tributs i preus públics de conformitat amb l'article 47è de la Llei 1/2006, per la que es regula el règim especial del municipi de Barcelona i el seu Reglament Orgànic.

b) Informar amb caràcter previ a la seva aprovació provisional les Ordenances reguladores dels ingressos de dret públic.

c) Atendre les queixes o els suggeriments que presentin els contribuents sobre el conjunt de l'activitat tributària municipal.

d) Elaborar estudis i propostes en matèria tributària, quan es sol·liciti pels òrgans municipals competents.

Art. 193è. Composició. 1. El Consell Tributari és constituït per un nombre de membres amb un mínim de tres i un màxim de nou, designats per decret de l'Alcaldia donant-ne compte al Consell Plenari, entre persones de reconeguda competència tècnica en la matèria tributària local. La seva composició, competències, organització i funcionament es regula en el seu Reglament orgànic.

2. El mandat dels membres del Consell Tributari serà de quatre anys, renovable per altres quatre. La renovació es farà per meitats cada dos anys, després de la constitució del Consistori municipal i a la meitat del període interelectoral. Durant el seu mandat, els membres del Consell seran inamovibles.

Art. 194è. Queixes i suggeriments. Els contribuents poden adreçar directament al Consell les queixes sobre el funcionament de la gestió, la liquidació i la recaptació dels tributs locals, com també els suggeriments que considerin convenients de formular sobre aquestes matèries.

El Consell ha d'estudiar aquestes queixes i aquests suggeriments i proposarà les mesures procedents al president de la Comissió del Consell Plenari de Presidència, Hisenda i Coordinació Territorial.

Secció 7a : Execució de resolucions

Art. 195è. Resolucions administratives. 1. Les resolucions seran executades en els seus propis termes llevat que s'hagués acordat la suspensió de l'acte impugnat i aquesta es mantingués en altres instàncies.

2. Els actes resultants de l'execució de la resolució d'un recurs hauran de ser notificats en el termini d'un mes des que la resolució tingui entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva execució.

Els actes d'execució no formaran part del procediment origen de l'acte objecte d'impugnació.

En l'execució de les resolucions seran d'aplicació les normes sobre transmissibilitat, conversió d'actes viciats, conservació d'actes i tràmits i convalidacions previstes en les disposicions generals de dret administratiu.

3. Quan es resolgui sobre el fons de l'assumpte i s'anul·li totalment o parcialment l'acte impugnat, es conservaran els actes i tràmits no afectats per la causa d'anul·lació, amb manteniment íntegre del seu contingut.

En el supòsit que s'anul·li una liquidació i se'n realitzi una de nova, s'exigiran els interessos de demora segons allò establert a l'article 14è.

Quan la resolució parcialment estimatòria deixi inalterada la quota tributària, la quantitat a ingressar o la sanció, la resolució s'executarà modificant parcialment l'acte impugnat i els posteriors que se'n derivin, però es mantindran els actes recaptatoris, prèviament realitzats, sense perjudici, si s'escau, d'adaptar les quanties de les traves i dels embargaments realitzats.

4. Quan s'aprecii vici de forma i no es resolgui sobre el fons de l'assumpte, la resolució ordenarà la retroacció d'actuacions, s'anul·laran tots els actes posteriors que portin causa en l'anul·lat i, si s'escau, es retornaran les garanties o les quantitats indegudament ingressades i els interessos de demora.

5. Quan la resolució estimi totalment el recurs i no sigui necessari dictar un nou acte, s'anul·laran totes les actuacions posteriors a l'acte impugnat i, si s'escau, es retornaran les garanties o les quantitats indegudament ingressades i els interessos de demora.

6. Quan la resolució administrativa confirmi l'acte impugnat i aquest hagués estat suspès en període voluntari, la notificació de la resolució anirà acompanyada d'un duplicat de la liquidació i s'iniciarà el termini de pagament en període voluntari. Si la suspensió es va produir en període executiu, la notificació de la resolució determinarà la procedència de la continuació o de l'inici del procediment de constrenyiment, segons que la provisió de constrenyiment hagués estat notificada o no, amb anterioritat a la data de suspensió.

La liquidació d'interessos de demora meritats durant la suspensió, es realitzarà de la manera següent:

a) Si la suspensió hagués produït efectes en període voluntari, es liquidaran els interessos de demora pel temps comprès entre el dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari i la data de la resolució administrativa.

b) Si la suspensió hagués produït efectes en període executiu, es liquidaran els interessos de demora pel temps transcorregut entre la data de suspensió i la data de la resolució administrativa.

Art. 196è. Resolucions judicials. L'execució de les resolucions dels tribunals de justícia s'efectuarà d'acord amb l'establert en la normativa reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Secció 8a : Reembossament del cost de les garanties

Art. 197è. Àmbit d'aplicació. El reembossament dels costos de les garanties aportades per suspendre un acte o per ajornar o fraccionar el pagament d'un deute, abastarà les despeses necessàries per a la seva formalització, manteniment i cancel·lació, i es farà efectiu tan bon punt aquest deute sigui declarat improcedent per una sentència judicial o resolució administrativa fermes.

En els supòsits de resolucions administratives o sentències judicials que declarin parcialment improcedent l'acte impugnat, el reembossament abastarà els costos proporcionals de la garantia que s'hagi reduït.

L'obligat al pagament podrà instar, en relació amb altres costos o conceptes diferents, el procediment de responsabilitat patrimonial previst a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Art. 198è. Garanties, el cost de les quals és objecte de reembossament. El dret de reembossament del cost abastarà, quan hagin estat acceptades, les garanties següents:

a) Avals o fiances de caràcter solidari d'entitats de crèdit o societats de garantia recíproca o certificats de assegurança de caució.

b) Hipoteques mobiliàries i immobiliàries.

c) Penyores amb o sense desplaçament.

d) Qualsevol altra que l'Administració o els tribunals haguessin acceptat.

Art. 199è. Determinació del cost. 1. El cost de les garanties estarà integrat per les següents

partides:

a) En els avals o fiances de caràcter solidari i certificats d'assegurances de caució, per les quantitats efectivament satisfetes a l'entitat de crèdit, societat de garantia recíproca o entitat asseguradora en concepte de primes, comissions i despeses de formalització, manteniment i cancel·lació de l'aval, fiança o certificat, meritats fins a la data en què es produeixi la devolució de la garantia.

b) En les hipoteques i les penyores, el cost inclourà les quantitats satisfetes pels conceptes següents:

1. Despeses derivades de la intervenció d'un fedatari públic.
2. Despeses registrals.
3. Tributs derivats de la constitució de la garantia i, en el seu cas, de la seva cancel·lació.

c) En el supòsit d'altres garanties acceptades per l'Administració o els Tribunals el reembossament es limitarà a les despeses derivades, de manera directa, de la seva formalització, manteniment i cancel·lació, acreditades fins a la data en que es procedeixi a la devolució de les esmentades garanties.

d) En tot cas, s'abonarà l'interès legal vigent que es meriti des de la data acreditada en que s'hagués incorregut en les esmentades despeses fins a la data en que s'ordeni el seu pagament.

2. En el supòsit que la garantia hagués estat constituïda mitjançant dipòsit de diners, sense perjudici de l'aplicació dels paràgrafs c) i d) de l'apartat 1 d'aquest article, respecte de les despeses de constitució del dipòsit, s'abonarà l'interès legal fins la data en que es produeixi la devolució del mateix.

Art. 200è. Procediment. 1. L'òrgan competent per acordar el reembossament del cost de les garanties és el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda.

2. El procediment s'iniciarà mitjançant sol·licitud de l'interessat a la que adjuntarà els següents documents:

a) Còpia de la resolució administrativa o sentència judicial per la que es declari improcedent total o parcialment l'acte administratiu o deute que es va suspendre.

b) Acreditació de l'import a què es va elevar el cost de les garanties i indicació de la data efectiva de pagament.

c) Declaració expressa del mitjà escollit, mitjançant el qual s'hagi d'efectuar el reembossament. Es podrà escollir entre transferència bancària o compensació.

3. Si l'escrit de sol·licitud no reuneix les dades expressades a l'article 176è.1 d'aquesta Ordenança o no adjuntés la documentació expressada a l'apartat anterior, es procedirà a la subsanació d'acord amb allò disposat a l'article 176è.2 de la present Ordenança.

4. L'òrgan competent durà a terme les actuacions necessàries per a comprovar la procedència del reembossament sol·licitat, i, finalitzades aquestes i abans de redactar la proposta de resolució, es donarà audiència a l'interessat. Es podrà prescindir d'aquest tràmit quan no figurin en el procediment, ni siguin tinguts en compte altres fets, ni altres al·legacions que les presentades per l'interessat.

5. L'òrgan competent dictarà resolució que s'haurà de notificar en un termini màxim de sis mesos, comptats des de la data de presentació de la corresponent sol·licitud.

6. Transcorregut el termini per efectuar la notificació sense que s'hagi produït, l'interessat podrà entendre desestimada la seva sol·licitud als efectes d'interposar recurs contra la resolució presumpta.

7. Dictada una resolució per la qual es reconegui el dret al reembossament del cost de les garanties, s'emetrà l'oportuna ordre de pagament a favor de la persona o entitat creditora.

Disposició addicional. Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l'Estat o qualsevol altra norma de rang legal que afectin qualsevol regulació anterior seran d'aplicació automàtica dins l'àmbit d'aquesta Ordenança.

Disposició final. Aquesta Ordenança, aprovada definitivament pel Consell Plenari en data 24 de novembre de 2006 començarà a regir l'1 de gener de 2007 i continuarà vigent mentre no se n'acordi la modificació o derogació.

